

இந்து ஒளி HINDU OLLI

தீயம் - 13

சுடர் - 03

அகில உலங்கை தீர்து மாயன்றம்
காலாண்டிதழ்

Quarterly of
All Ceylon Hindu Congress

தெய்வத்திருமகள், கலாநிதி
தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
முதலாவது குருபுகை சிறப்பிதழ்

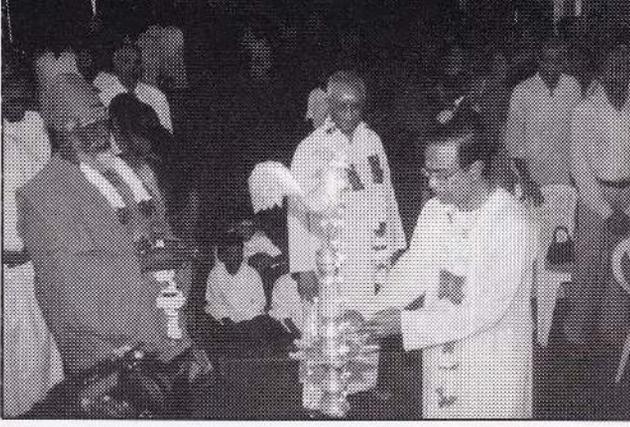

அமரர்
வே. பாலசுப்பிரமணியம்
நினைவு அஞ்சலி சிறப்பிதழ்

சிவஞானச் செல்வர்
க. இராஜபுலவள்ளியன்
நினைவு அஞ்சலி சிறப்பிதழ்

மாமன்றத் தலைவர், மனித நேயர் வி. கயிலாசுபிள்ளை அவர்களின் கௌரவிப்பு வையவம். (29.03.2009)

நீதியரசர் க. ஸ்ரீபவன் அவர்கள் மங்கள விளக்கேற்றிவைக்கிறார்.

கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் அவர்கள் வாழ்த்துரையாற்றுகிறார்.

வைத்தியகலாநிதி மு. கதிர்காமநாதன் வாழ்த்துமடல் வழங்குகிறார்.

சிவஸரீ ஈஸ்வரக்குருக்கள் அவர்கள் வாழ்த்துமடல் வழங்குகிறார்.

மாமன்றப் பொதுச்செயலாளர் கந்தையா நீலகண்டன் அவர்களும், செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் அவர்களும் வாழ்த்துரையாற்றுவதையும். அதிபர் திரு. த. முத்துக்குமாரசாமி அவர்கள் விழா நாயகருக்கு பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிப்பதையும் காணலாம்.

பஞ்சபுராணங்கள்

-திருச்சிற்றம்பலம்-

தேவாரம்

பரிந்துநன் மனத்தால் வாழிபடு மாணி
தன்னுயிர் மேல்வருங் கூற்றைத்
திரிந்திடா வண்ணம் முதைத்தவர்க் கருளுஞ்
செம்மையார் நம்மை யாளுடையார்
விரிந்துயர் மெளவன் மாதவி புன்னை
வேங்கைவண் செருத்தி செண்பகத்தின்
குருந்தொடு முல்லை கொடிவிடும் பொழில்சூழ்
கோணமா மலை அமர்ந்தாரே!

திருவாசகம்

கேட்டாரும் அறியாதான் கேடொன் றில்லான்
கிளையிலான் கேளாதே பெல்லாங் கேட்டான்
நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத் துள்ளே
நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயினேற்றே
காட்டாதன வெல்லாங் காட்டிப் பின்னாங்
கேளாதன வெல்லாங் கேட்பித் தென்னை
மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டான்
எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சைதானே!

திருவிசைப்பா

பத்தியாய் உணர்வோர் அருளைவாய் மடுத்துப்
பருகுதோ றமுதமொத் தவர்க்கே
தித்தியா இருக்கும் தேவர்காள் இவர்தம்
திருவுரு இருந்தவா பாரீர்
சத்தியாய்ச் சிவமாய் உலகெலாம் படைத்த
தனிமுழு முதலுமாய் அதற்கோர்
வித்துமாய் ஆளுர் ஆதியாய் வீதி
விடங்கராய் நடம்குலா வினாரே!

திருப்பல்லாண்டு

சேலுங் கயலும் திளைக்கும் கண்ணாரிளங்
கொங்கை யிற்செங் குங்குமம்
போலும் பொடிபணி மார்பிலங் குமென்று
புண்ணியர் போற் றிசைப்ப
மாலும் அயனும் அறியாநெறி தந்து
வந்தென் மனத் தகத்தே
பாலும் அமுதமும் ஒத்துநின் றானுக்கே
பல்லாண்டு சுவறுதுமே!

திருப்புராணம்

மதிவளர் சடைமுடி மன்று னாரைமுன்
துதிசெயும் நாயன்மார் தூய சொன்மலர்ப்
பொதிநலன் நுகர்தரு புனிதர் பேரவை
னிதிமுறை யுலகினில் விளங்கி வெல்கவே!

-திருச்சிற்றம்பலம்-

இந்து ஒளி

தீபம் - 13

கூடர் - 03

விரோதி வருடம் ஆனித் திங்கள் 31^{ம்} நாள்

15.07.2009

அஞ்சலியும் ஆதரவும்

மாமன்றத்தின் காலாண்டிதழாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் "இந்து ஒளி" தனது வளர்ச்சிப் பாதையில் பதினாண்டுகள் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைத்துள்ள நிலையில், ஐம்பத்தொராவது சுடரை இந்துப் பெருமக்களின் கரங்களில் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

இதனை முப்பெரும் சிறப்பிதழாக வெளியிடுவது மற்றுமொரு சிறப்பம்சமாகும். கொழும்பு மாநகரிலுள்ள உயர்ந்த கட்டிடங்களுள் ஒன்றாக மாமன்றத் தலைமையகமும் கம்பீரமாக எழுந்து நிற்பதற்கு பெரிதும் துணையாக இருந்தவர்களுள் முதல்வராகப் போற்றி மதிக்கப்படும் மாமன்ற முன்னாள் தலைவரான அமர் வே. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களது நினைவுச் சிறப்பிதழாக, அவரது நினைவு நாளிலே "இந்து ஒளி"யின் ஐம்பத்தொராவது சுடர் ஒளிவிடுகிறது.

கடந்த ஏப்ரல் மாதம் 3ஆம் திகதியன்று சிவப்தமடைந்த "இந்து ஒளி"யின் ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்தவரும், மாமன்ற சமய விவகாரங்கள் குழுத் தலைவரும், மாமன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கும் சிறப்புக்கும் பெரிதும் உதவி வந்தவருமான சிவஞானச்செல்வன் க. இராஜபுவன்ஸ்வரன் அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையிலும் இவ்வெளியீடு, அவரது நினைவுச் சிறப்பிதழாகவும் மலருகிறது.

உலகம் வாழ் இந்துப் பெருமக்களது இதயங்களிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும், தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் போற்றும் அன்னை, தெய்வத் திருமகள் கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களது மறைவின் ஓராண்டு நிறைவாக - அவரது முதலாவது குருபூசை தினத்தையொட்டி மற்றுமொரு சிறப்பிதழாக "இந்து ஒளி"யின் இந்தச் சுடரை அன்னையின் நினைவாக ஏற்றி வைக்கிறோம்.

இவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தி நிற்கும் இவ்வேளையில், பலவித இழப்புகளுக்கும், இடப்பெயர்வுக்கும் ஆளாகி, உள ரீதியாகவும், உடல் ரீதியாகவும் பாதிக்கப்பட்டு இன்னலுறும் எங்கள் உடன்பிறப்புகளையும் நாங்கள் நினைத்துப் பார்க்கிறோம். வேதனைகளுக்கு மத்தியில் - நவன்புரி முகாம்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வன்னி மக்களுக்கு உதவும் வகையில் மாமன்றமும் தன்னால் இயன்ற வகையில் நிவாரண உதவிகளை கடந்த ஐந்து மாதங்களுக்கு மேலாக வழங்கி வருகிறது.

நவன்புரி முகாம்களில் வாடிக்கொண்டிருக்கும் சிறு பிள்ளைகளைப் பொறுப்பேற்று வளர்ப்பதற்கு மாமன்றம் முன்வந்த நிலையில், அரசாங்கம் அதனை ஏற்றுக்கொண்ட போதிலும் எங்களிடம் பிள்ளைகளை இன்னமும் ஒப்படைக்கவில்லை. அவர்களைப் பொறுப்பேற்கும் முயற்சியை தொடர்ந்தும் மேற்கொண்டு வருகிறோம்.

மாமன்றம் இத்தகைய மனிதநேய - சமூகநலப் பணிகளை மேலும் முன்வினாடித்துச் செல்லும் வகையில், இந்துப் பெருமக்கள் அனைவரும் தொடர்ந்தும் தங்கள் ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் வழங்கி உதவ வேண்டும் என மாமன்றத்தின் சார்பாக அன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

இந்தச் சுடரில்...

- ✦ பஞ்சபராணங்கள் 1
- ✦ சைவத் தமிழலகின் பெருமதிப்பிற்குரிய சிவத்தமிழ்ச் செல்வி 3
- ✦ மங்கையர் திலகம் தங்கம்மா 5
- ✦ எங்கள் குலதெய்வம் 8
- ✦ சிவத்தமிழ்ச்செல்வியை நெஞ்சம் மறக்குமா 8
- ✦ என் நினைவலைகளில் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி 9
- ✦ தூக்கை அம்மன் அருள்பெற்ற தாய் 9
- ✦ கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் வாழ்க்கைப் பாதையில் சில நினைவுகள் 10
- ✦ சிறப்பான ஆலய நிர்வாகத்திற்கு முன்னுதாரணமாகத் திகழ்ந்தவர் 13
- ✦ எங்கு காண்போம் இனி? 15
- ✦ வரலாறு பேசும் சிவதொண்டர் 16
- ✦ Rajapuvaneswaran - The Man and His Mission 19
- ✦ கட்டிடம் கதை சொல்லும் கனவான் 21
- ✦ கொடைவள்ளல் பாலா 22
- ✦ திடசங்கற்பத்துடன் உழைத்த பெருமகன் 23
- ✦ அமரர் பாலா நினைவுப் பேருரைகள் 23
- ✦ சிறுவர் ஒளி - சிந்தனைக் கதைகள் 25
- ✦ மாணவர் ஒளி - பெரிய புராணக் கதை 26
- ✦ மங்கையர் ஒளி - சைவ சமய வளர்ச்சிக்கு பெண்கள் ஆற்றிய தொண்டுகள் 28
- ✦ திருநந்திக்கரை [நந்தீஸ்வரம்] திருத்தலம் 30
- ✦ நந்திக்கொடி நாட்டுவோம் 31
- ✦ நாதன் அருள் பெறுவோம் 31
- ✦ சிவாகமஞானபானு அச்சுவேலி 33
- ✦ சிவபூர் ச. குமாரசாமிக்குருக்கன் 33
- ✦ மனிதநேயப் பணியின் ஊடாக மக்கள் இதயங்களில் இடம்பிடித்த பெருமகன் 36
- ✦ ஒரு கண்ணோட்டம் - "எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க மனிதநேயப் பணிகள்" 37
- ✦ தொடரும் மாமன்ற நிவாரணப் பணிகள் 39
- ✦ எங்கள் மக்கள் வாழ உதவுவோம் 40

அடுத்த சுடர்

விரோதி வருடம்
ஆடி - புரட்டாதி

வாழ்த்து

பாரொடு விண்ணும் வாழ்க பரனகுள் நீடுவாழ்க
ஏரொடு ஏற்றம் வாழ்க எழில்பெறு நாடுவாழ்க
சீரொடு சிறப்பு மெய்திச் செழிப்பும் ஈழந்தன்னில்
நிரந்தர அமைதி பெற்று நிம்மதியாக வாழ்வோம்!

இந்து ஒளி

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின்
விரோதி வருடம் சித்திரை - ஆனி இதழ்
ஆனித் திங்கள் 31^{ம்} நாள்
15.07.2009

ஆசிரியர் குழு :

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்
கலாநிதி குமாரசாமி சோமசுந்தரம்
சிவபூர் ம. பாலகைவாசநாதசர்மா
திரு. கந்தையா நீலகண்டன்
திரு. த. மனோகரன்

ஒரு பிரதியின் விலை	ரூபா	30.00
வருடாந்தச் சந்தா (உள்நாடு)	ரூபா	120.00
	[தபாற் செலவு தனி]	
வருடாந்தச் சந்தா (வெளிநாடு)	US டொலர்	10.00

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்

A.C.H.C. கட்டிடம்
91/5, சேர் சிற்றம்பலம் ஏ. கார்டினர் மாவத்தை,
கொழும்பு - 2, இலங்கை.
இணையத்தளம் : <http://www.hinducongress.lk>
மின்னஞ்சல் : hinducongress@gmail.com
தொலைபேசி எண் : 2434990, தொலைநகல் : 2344720

இந்து ஒளியில் வெளியிடப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளில்
தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள்
ஆக்கியோன்களுடையதே.

HINDU OLI

Sithirai - Aani
ALL CEYLON HINDU CONGRESS
15. 07. 2009

Editorial Board :

Prof. A. Shanmugas
Dr. Kumarasamy Somasundaram
Sivasri M. Balakailasanathasarma
Mr. Kandiah Neelakandan
Mr. D. Manoharan

Price :	Rs.30.00 per copy
Annual Subscription (Inland)	Rs.120.00
	(Postage Exclusive)
Annual Subscription (Foreign)	U. S. \$ 10.00
(Including Postage)	

ALL CEYLON HINDU CONGRESS
A.C.H.C. Bldg.

91/5, Sir Chittampalam A. Gardiner Mawatha
Colombo - 2, Sri Lanka.
Website : <http://www.hinducongress.lk>
E-Mail : hinducongress@gmail.com
Telephone No.: 2434990, Fax No.: 2344720

Next Issue :

Aadi - Puraddathy

Views expressed in the articles in Hindu Oli
are those of the contributors.

தெய்வநிலையில் வைத்துப் போற்றப்படும்

தெய்வத்திருமகள் கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

தமிழ் சூறும் நல்லுலகம் போற்றும் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பையும், உறவையும் கொண்டிருந்தவர். எழுபதுகளில் மாமன்றத்தின் துணைச் செயலாளராகவும், பின்னர் துணைத் தலைவராகவும், தொடர்ந்து மாமன்ற அறங்காவலர் சபையிலும் இணைந்திருந்து மாமன்றத்தின் சிறப்பான செயற்பாடுகளுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் துணை நின்றவர்.

மாமன்றம் 1974ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் அம்மையாருக்கு கொழும்பில் நடத்திய பாராட்டு விழாவில் “சிவஞான வித்தகர்” என்ற பட்டத்தையும், யொன் விழாவையொட்டி 2005ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்திய இந்து மாநாட்டின் போது “தெய்வத்திருமகள்” என்ற பட்டத்தையும் வழங்கிக் கௌரவித்தது.

அம்மையார் கடந்த ஆண்டு (2008) ஜூன் மாதம் 15ஆம் திகதியன்று சிவபதமடைந்தபோது மாமன்றத்தின் மற்றுமொரு கௌரவமாக மாமன்றக் காலாண்டிதழான “இந்து ஒளி” தெய்வத்திருமகள் நினைவுச் சிறப்பிதழாக வெளியாகியிருந்தது. இம்மாதம் (ஜூலை) 3ஆம் திகதி அம்மையாரின் முதலாவது குருபூசை வைபவத்தையொட்டி மாமன்றம் “தெய்வத் திருமகளின் வாழ்வும் பணிகளும்” என்ற நூலை வெளியிட்டிருந்தது.

முப்பெரும் சிறப்பிதழாக மலரும் இந்த “இந்து ஒளி” சஞ்சிகையை “தெய்வத் திருமகளின் முதலாவது குருபூசை சிறப்பிதழா” கவும் இந்துப் பெருமக்களின் கரங்களில் சமர்ப்பணம் செய்வதில் மாமன்றம் பெருமையடைகிறது.

சைவத் தமிழுலகின் பெருமதிப்பிற்குரிய

சிவத்தமிழ்ச்செல்வி

பண்டிதர் சி. அப்புத்தரை

சைவ உலகின் ஒளிர்வை நினைந்து ஒரு சற்புத்திரரை வேண்டி இறை வழிபாட்டுடனாகி இருந்த யாழ். மல்லாகம் கந்தர் அப்பாக்குட்டி, அப்பாக்குட்டி தெயற்பிள்ளை தம்பதியர் 1925 ஜனவரி ஏழாந்தேதி ஒரு பெண் மகவைப் பெற்றெடுத்தனர். சைவ உலகின் வளத்தைப் பரிமளிக்கச் செய்யவென வந்த அந்தப் பிள்ளைக்குத் தங்கம்மா எனப் பெயர் சூட்டினர். மல்லாகம் அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியைத் தொடங்கிய தங்கம்மா உயர்கல்வியை மல்லாகம் விசாலாட்சி வித்தியாலயத்தில் தொடர்ந்தார். அந்தக் காலத்தில் பாடசாலைக் கல்வியில் கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சை என்று ஒன்று இருக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாகச் சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சை என்று பாடசாலைக் கல்வி நிறைவில் நடைபெறுவது வழக்கமாக இருந்தது. மல்லாகம் விசாலாட்சி வித்தியாலயத் திலிருந்தே அப்பரீட்சைக்குத் தோற்றிச் சித்தி பெற்றார் தங்கம்மா. அதே ஆண்டிலேயே யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கப் பாலபண்டித, பண்டித பரீட்சைத் தொடரில் பிரவேசப் பரீட்சைக்குத் தோற்றி அதிலுஞ் சித்தி பெற்றார்.

1941ஆம் ஆண்டு ஆசிரிய கலாசாலைப் பிரவேசத்திற்கான பரீட்சை பற்றிய செய்தி வெளியானது. அப்பரீட்சைக்கு

விண்ணப்பித்தவர் பரீட்சைக்குத் தோற்றித் தெரிவிற்குரியவ ரானார். தெரிவு செய்யப்பட்டவர் கன்னாகம் இராமநாதன் பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு அனுப்பப்பட்டார். 1944 வரை அங்கே பயிற்சி நடைபெறுகின்றது.

பயிற்சி நிறைவாகி வெளியேறியவரை 1946இல் மட்டக்களப்பு சென். சிசிலியா ஆங்கில பாடசாலைக்குப் பயிற்றப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியராக அனுப்புகின்றனர். 1949இல் கொழும்பு பாத்திமா பெண்கள் பாடசாலைக்கு மாற்றம் கிடைக்கின்றது. அங்கு பணி புரிந்து கொண்டிருந்த காலத்திலே 1952இல் பாலபண்டித பரீட்சையிலும், 1953இல் பண்டித பரீட்சையிலும் சித்தி எய்துகின்றார். 1958 இல் சென்னை சைவ சித்தாந்த சமாசம் நடத்திய சைவப்புலவர் பரீட்சைக்குத் தோற்றி அதிலுஞ் சித்தி எய்துகின்றார். அதே ஆண்டில் அன்னையை இழந்தவர் 1960இல் தந்தையையும் இழக்கின்றார்.

இந்தக் காலகட்டத்திலே இலங்கை வானொலியிலே சொற்பெருக்காற்றத் தொடங்கினார். தொடர்ந்து ஆலயங்கள், பாடசாலைச் சமய நிகழ்ச்சிகள் என்று அவர் சொற்பொழிவுகள் விரிவடையத் தொடங்கின. உத்தியோகம் சார்ந்த நிலையில் யாழ்ப்பாணத்திற்கான மாற்றமும் வந்து சேருகின்றது. யாழ்ப்பாணச்

சூழலில் அவர் பேச்சுப் பெரிய மதிப்பைப் பெறுகின்றது. நேரமில்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு நிகழ்ச்சிகள் நாளும் பெருகின. இனிமையான சாரீர் வளம் நிறைந்த குரல்; கேட்டார்ப் பிணிக் குந்தன்மையவான சொற்றொடர் மொழிகள்; பார்வைக்கினிய தோற்றம்; பண்பான அணுகுமுறை; பெரியர் சிறியர், கற்றவர் கல்லாதவர் என்று ஏற்றத் தாழ்வு காட்டாது மதிக்கும் உயர்கௌரவ நிலை என்றின்னோரன்ன கோலங்கள் அன்னையிடம் மதிப்பை வளர்த்தன. அதனால் ஆலயங்கள் எல்லாமே அவர் சொற் பொழிவிற்கு முக்கியத்துவங் கொடுத்தன.

ஏழாலையைச் சேர்ந்த பண்டிதர் பொன்னுத்துரை அவர்கள் மல்லாகத்தில் பண்டித மாணவர்களுக்கென ஒரு வகுப்பை ஆரம்பித்தார். அந்தப் பாலபண்டித, பண்டித வகுப்புகளிற்கு கற்பிக்க வருமாறு அன்னையைக் கேட்டபோது எந்தவித மறுப்புமின்றி அன்னை ஏற்றுக் கொண்டாள். மற்றும் இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி மு. கந்தையா, இலக்கணவித்தகர் இ. நமசிவாய தேசிகர், பண்டிதர் வ. நடராசன், பண்டிதர் செ. துரைசிங்கம், பண்டிதர் க. நாகலிங்கம், வித்துவான் க. கந்தசாமி என்று திறமைவாய்ந்த ஆசிரியர் பலராகினர், அதனால் கற்கும் மாணவர் தொகையும் பெருகியது. மல்லாகம் பண்டித மாணவர் கழகம் என்று பெயரும் மாறியது. வகுப்புகள், அன்னையின் ஆரம்பக்கல்வி வகுப்புகள் நடைபெற்ற அதே அமெரிக்க மிஷனரி நடைபெற்றன. அன்னையின் வீடு அந்தப் பாடசாலைக்கு அண்மையாகத்தான் இருந்தது. ஏதாவது தேவை ஏற்படின் வகுப்பிலுள்ளவர்கள் அன்னையிடம் ஒடுவதுதான் வழக்கம். யாராவது ஒரு ஆசிரியர் இன்று பாட நேரத்திற்கு வருகை தரவில்லை என்ற செய்தியை அன்னைக்கு அறிவித்து விட்டால் உடனும் அவர் வருகை தந்து அந்த மாணவர்களுக்கு வேண்டியதைக் கற்பிக்கும் திறமை அவரிடம் இருந்தது. நேரத்தின் அருமை உணர்ந்தவர் அவர். இந்தக் கழகத்தினூடு எத்தனையோ பண்டிதர்களையும் சைவப் புலவர்களையும் குறிப்பிட்ட ஆசிரியர் குழாம் வெளிக் கொணர்ந்துள்ளது.

பண்டித மாணவர் கழகத்தினர் மாத மொருமுறை கூடுவர். பல அறிஞர்களை வருகை தரச் செய்து அவர்கள் நல்ல கருத்துக்களைக் கேட்டுக் கொள்வர். பாடல்கள் ஆக்கும் போட்டிகள் நடைபெறுவதுண்டு. அந்த நிகழ்வு அன்னையின் தலைமையிலேயே பெரும்பான்மையும் நடைபெற்றது. "பண்டிதன்" என்றொரு கையெழுத்துப் பிரதியையும் வெளியிட்டதுண்டு. 1964இல் ஒரே ஒரு இதழ் சிறப்புமலராக அச்சிடப்பட்டதுண்டு. அந்த இதழில், இதழ் செயற் குழு உறுப்பினர்கள் புகைப்படப் பிரதி அன்னையைச் சேர்த்துக் காணப்படுகின்றது.

1970 வரை வளர்ந்து வந்த பண்டித மாணவர் கழகம் அரசியல் மாற்றங்கள் காரணமாக முழுதாக நின்று போகும் நிலை வந்தது. வருவாய்க்குரிய கல்வி என்றில்லாத காரணத்தாற் கற்கும் மாணவர்களும் இல்லாது போயினர்.

பண்டித மாணவர் கழகத்துடனான தொடர்புடன் கூடிய காலத்திலேதான் அன்னைக்குத் தெல்லிப்பழைத் தூர்க்கா தேவியுடனான தொடர்பும் நெருக்கமடைகின்றது. 1964இல் தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரிக்கு மாற்றம் பெற்று வந்த அண்மைக் காலத்திலேதான் தூர்க்காதேவி ஆலயத் திருப்பணிச் சபை உறுப்பினர் ஆகின்றார். தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியின் முன்னை நாள் அதிபர் தெ. து. ஜயரத்தினம் அவர்கள் இந்தத் திருப்பணிச் சபையின் முன்னைத் தலைவராக இருந்த காலத்திலேதான் அவர் ஆலோசனைக்கேற்ப அன்னையைத் திருப்பணிச் சபையின் பொருளாளர் ஆக்கினார்.

1965இல் தமிழ்நாடு சிதம்பரத்திலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் சொற்பொழிவாற்றும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். 1971, 1972, 1974 என்னும் ஆண்டுகளில் மலேசியா, சிங்கப்பூர் முதலான இடங்களுக்குச் சென்று சைவ சமய விடயங்கள் பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றியுள்ளார். 1993இல் தென்னிந்தியத் திருவிடை மருதூரில் நடைபெற்ற திருமுறை கருத்தரங்கிற்குத் தலைமை தாங்கியுள்ளார். இந்த நிகழ்விற்கு அண்மையான காலப்பகுதியில் காசியாத்திரை ரிஷிகேச யாத்திரை என்பனவும் நடைபெற்றுள்ளன.

1977இல் அன்னைக்குத் தூர்க்காதேவி ஆலய பரிபாலனசபைத் தலைமைப்பதவி கிடைக்கின்றது. அந்த ஆண்டில் ஆரம்ப காலத்திருந்தே தேர்த் திருப்பணியும் ஆரம்பமாகின்றது. அபிவிருத்தி வேலைகள் பலவற்றை தொடரத் தொடங்கின. கந்தபுராணப் பத்துச் சொற்பொழிவுகள் நூலுக்குச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசில் பெற்றதுடன் இந்தியாவில் ஆரணியில் நடைபெற்ற மங்கையர் மகா நாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கினார். 1981இல் தென்னிந்திய சென்னை சைவசித்தாந்த மகா சமாசத்தினது பவள விழா மூன்று நாட்கள் தெல்லிப்பழைத் தூர்க்காதேவி ஆலய நிர்வாகத்தின் அனுசரணையுடன் நடைபெற்றது. தொடர்ந்து அன்னை இலண்டன் பயணமானார். இது நடந்தது 1987இல். அங்கு மூன்று வாரங்கள் வரை நின்று பல்வேறு சைவக் கோயில்களிலும் சைவ அமைப்புக்களிலும் சொற்பெருக்காற்றினார். அன்னையின் வருகையால் அந்தநாடு பெரும்பயன் அடைந்ததென்று சொல்ல முடியும். எத்தனையோ குடும்பங்கள் அன்னையின் தொடர்பினால் சைவத்தையும் தமிழையும் ஆழமான தொடர்பிற்குரியதாகக்கிக் கொண்டனர். தமிழைப் பேசத் தொடங்கினர். சைவ சமய ஒழுக்கங்களை வீட்டிலும் கைக்கொள்ளத் தொடங்கினர்.

திருப்பாத மலருக்கு அரோகரா

அரோகரா எங்கள் தாய்க்கு அரோகரா
சக்தி தாய்க்கு அரோகரா
சர்வ உலகைக் காப்பவளுக்கு அரோகரா
ஈஸ்வரன் துணைவிக்கு அரோகரா

தேவிக்கு அரோகரா தூர்க்கைக்கு அரோகரா
ஆதிபாசகத்திக்கு அரோகரா
உலகைக் காக்கும் அம்பிகைக்கு அரோகரா
பார்வதி தேவிக்கு அரோகரா

திரிகூலம் ஏந்திடும் காளிக்கு அரோகரா
தர்மத்தைக் காப்பவளுக்கு அரோகரா
சிங்க வாகனத்தில் அம்பவளுக்கு அரோகரா
நவசக்தித் தாய்க்கு அரோகரா

தெல்லிப்பழையில் வீற்றிருக்கும் எங்கள்
தூர்க்கை அம்மனுக்கு அரோகரா
கருணைக் கடலே தூர்க்காதேவியே உன்
திருப்பாத மலருக்கு அரோகரா

செல்வி கிருஷ்ணசாமி தூர்க்காம்பிகை

மங்கையர் திலகம் தங்கம்மா

சிவநெறிக்கலாந்தி இராசையா ஸ்ரீதரன்

FFழமணித் திருநாட்டின் முடிபோல் விளங்குகின்ற யாழ்ப்பாணத்துக்கு வடக்கே அற்புத வடிவில் அமைந்திருக்கும் தெல்லிப்பழையிலே தம்மை வழிபடும் அடியார்களின் துன்பங்களைத் துடைத்தெறிய அமர்ந்திருக்கும் ஆதிபராசக்தி அம்சமான ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி அம்பிகையின் அருட்பிரவாகத் திறன் சொல்லுந் தரமன்று.

எந்த விதமான எத்தகைய துயரமாகவேணும் இருந்தாலும் அத்தனையும் போக்கி அருள்புரியும் அம்பிகை அடியார்க்கருள இந்தத் தெல்லிப்பழையிலே கோயில் கொண்டெழுந்தருளி வீற்றிருக்கின்றாள். பக்தர்கள் குறை தீர்க்கும் பாவ விமோசன மளிக்கும் அன்னை ஸ்ரீ தூர்க்காதேவியின் அருள்மிகு ஆலயத்தை அழகுற அமைத்து அற்புதப் பணிபுரிந்த அம்மையார் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி என்றால் அது சாலப் பொருந்தும்.

அருள் கொழிக்கும் இந்த ஆலயத்தைப் பரிபாலிக்கும் திவ்ய திருப்பணிக்கென்றே தம்மை அர்ப்பணித்தவார் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள். வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மட நெஞ்சும் தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவி ஸ்ரீ தூர்க்காதேவியின் பரிபூரண அருளைப் பெற்றவர் இவர். அன்பே உருவான அம்மையார் அறிவின் இருப்பிடமாவார். அவரது வாயிலிருந்து வரும் ஒவ்வொரு வாக்கும் அருள்மயமானது.

அடியார்களின் துன்ப துயரங்களை நொடிப் பொழுதிலே நீக்கி வைக்கும் ஸ்ரீ தூர்க்காதேவியின் திருவருள் பெற்ற தங்கம்மா அவர்க்கும் முற்காலத்திலே நாவுக்கரசரின் தமக்கையாராகவிருந்த திலகவதியார் எவ்வாறு தம்மை முற்றாக அர்ப்பணித்து திருத்தொண்டே கதி என்று வாழ்ந்திருந்தாரோ, அந்த வகையிலேயே அவ்வாறாகவே தம்மை முற்று முழுதாகச் சமயப் பணிக்கென்றே அர்ப்பணஞ் செய்து அற வாழ்க்கை வாழ்ந்த அம்மையார் இன்று நம்மிடையே இல்லை என்பதை எண்ணும் போது துக்கம் தொண்டையை அடைக்கின்றது.

அன்பின் திருவுருவாய் ஆற்றலின் உறைவிடமாய் பண்பின் கருவூலமாய்த் திகழ்ந்த அன்னையின் அளப்பரிய சேவை இங்கு மட்டுமல்ல வெளிநாடுகளிலும் பரவி அபிவிருத்தி அடைந்திருப்பது சொல்லி முடியாத ஒன்று. அவரது சமயப்பணி பல்வேறு மட்டத்திலும் உயர்வடைந்து காணப்படுவதையிட்டு எமது உள்ளம் பூரிப்படைகின்றது. தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவி ஆலயத்தை நோக்குமிடத்து அவரது ஆக்கபூர்வமான பணிகள் இப்பொழுதும் கட்டியங்கூறி நிற்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஆலயத் திருப்பணி வேலைகள், வழிபடுவோர் வசதி கருதி எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள், ஆலயத்தை நிர்வகிக்கும் பாங்கு, ஆலயத்தில் வேலை செய்வோரிடம் பழகும் பண்பு, தேவை கருதி வரும் பொதுமக்களுக்குச் செய்யும் உதவி, கோயில் குருக்களுக்கு வேண்டிய உதவி, நாதஸ்வர, தவில் கலைஞர்கள் அணுகுமுறை, பூசைக்கான நேர ஒழுங்கு என்று இன்னோரன்ன பல வழிகளிலும் தங்கம்மா செய்த சேவைகள் வானளாவ உயர்ந்தே நிற்கின்றன. அதாவது நல்ல திறமைக்கும் தரத்துக்கும் கொடுக்கும் மதிப்பும் மரியாதையும் நல்லதொரு கட்டமைப்பான கூட்டு முயற்சி கலந்த அன்பு நிர்வாகம் என்பது தெளிவாகப் புலனாகின்றது.

பொதுவாக தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் தோற்றத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் ஒரு தெய்வீகம் கலந்திருப்பதை நாம்

அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. எந்நேரமும் சிரித்த முகம், மற்றவர்களைக் கவர்ந்தியூக்கக்கூடிய காந்த சக்தியுடைய கண்கள், அந்தக் கண்களைப் பார்க்கும்போது அதில் ஒரு சாந்தமும் ஈர்ப்பும் இருப்பதைக் காணலாம். அவருடன் உரையாடும்போது இன்னும் கொஞ்ச நேரம் கதைத்திருக்கலாம், விரைவில் முடித்துக் கொண்டோமே என்று ஓர் ஆதங்கம் மிஞ்சியிருக்கும். அவரின் தோற்றத்திலே ஒரு தெய்வீகக் கதை எந்த நேரமும் தாண்டவமாயும். அது அவருக்கு அம்பிகை கொடுத்த வரம்.

இன்னும் சொல்லப் போனால் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் பார்ப்பதற்கு ஒரு தெய்வம் போலவே காட்சியளிப்பார்கள். எப்போதும் எந்த நேரமும் புன்சிரிப்புத் தவழும் வதனம். அதிலிருந்து புறப்படும் வார்த்தைகள் வாழ்வுக்கு வளம் சேர்க்கும் வகையில் ஏதோ ஒரு சிறப்பம்சத்தை உள்ளடக்கியதாகவே இருக்கும்.

அவருடைய ஆலயமான தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி அம்பிகை ஆலயம் சரித்திரத்தில் பிரசித்தி பெற்ற ஒரு திவ்ய அருள் நிறைந்த ஷேத்திரமாகும். அங்கு காலடி எடுத்து வைப்பதற்கு நாம் பூர்வ ஜென்ம புண்ணியம் செய்திருக்க வேண்டும். அத்தனை புதுமையும் மகத்துவமும் மங்களமும் நிறைந்த ஓர் அருள் ஆலயமாக அது மிளர்கின்றது. உள்ளே நுழைவாயில் ஆலயப் பெயர் தாங்கிய வளைவு நம்மை வருக வருக என்று வரவேற்குமாப் போல் அழகாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளே நுழையும் போதே எமது உடம்பிலுள்ள பாரமெல்லாம் குறையுமாப் போல் ஓர் உணர்வு, நாங்கள் செய்த பாவமெல்லாம் விலகிவிட்டது போல ஓர் உணர்வு நெஞ்சில் இனிக்கும். அருள்மயமான இந்த ஆலயமானது அமைந்திருக்கும் அழகே தனி.

“தெல்லிப்பழை நகரினிலே தெய்வம் ஒன்று இருக்குதம்மா மெல்லிதயம் கொண்ட ஒரு நல்லிதயம் இருக்குதம்மா கல்லையும் கனிய வைக்கும் நெஞ்சையும் உருக வைக்கும் தெல்லையெல்லாம் தீர்க்கும் தூய தெய்வம் தூர்க்கையம்மா”

என்ற எண்ணத்துடன் கலந்த தெய்வீக உணர்வுடன் இரண்டு சிங்கங்கள் அருகருகே அமர்ந்து அழகுக்கு அழகு சேர்க்கக் கம்பீரமான தோற்றத்துடன் வானளாவ உயர்ந்த இராஜகோபுரம் நம்மை இருகரம் கூப்பி வா வா என்று அழைக்குமாப் போல் அழகாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சில சின்னங்களை அணிந்துகொண்டு ஆலயத்தின் உள்ளே போனவுடன் எமது உள்ளமெல்லாம் ஆனந்த மேலீட்டினால் துள்ளும். மிகுந்த பயபக்தியுடன் விநாயகரைக் குட்டிக் கும்பிட்டுக் கொண்டு மூலஸ்தானத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆதிபராசக்தியான ஸ்ரீ தூர்க்கையம்பாள் தரிசனத்துக்குப் போகலாம்.

பார்த்தவுடனே பக்தியை உண்டுபண்ணும் அம்பிகையின் திருக்கோலம் கண்ணுக்கு நல்ல விருந்தளிக்கும். உடனே இந்த உலக பந்தபாசமெல்லாம் மறந்த ஒரு தெய்வீகக் களை வந்துவிடும். அருள் வழங்கும் அழகு முகத்தோடும் அருளோடும் வீற்றிருக்கும் அம்பிகையைத் தரிசித்துவிட்டு ஆலயத்தை வலம் வந்தால் உள்ளே நெற்கு வீதியில் ஸ்ரீ கஜலக்ஷ்மி அம்பாள் அழகே உருவெடுத்தாற் போல் அருள் தோற்றத்துடன் வீற்றிருக்கின்றாள். ஸ்ரீ கஜலக்ஷ்மியை வழிபட்டுக்கொண்டு திரும்பினால் பாலமுருகன் பக்தியோடு பரவசமூட்டும் கோலத்தில் பாங்காக வீற்றிருப்பதைக் காணலாம். இந்த விதமான கட்டுக்கோப்பான ஆலய அமைப்பை

அழகுற அமைப்பித்த பெருமை செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களையே சாரும்.

இது எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவர் செய்த ஓர் அறப்பணி அநாதைப் பிள்ளைகளுக்கு வாழ்வளித்தமையேயாகும். மங்கையர் உள்ளம் மங்காத செல்வம் என்பதற்கு ஓர் இலக்கணமாக வாழ்ந்து காட்டியவர் அம்மையார் என்றால் மிகையல்ல. வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும் தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவியான ஸ்ரீ தூர்க்காதேவியைத் தினசரி ஏற்றிப் போற்றித் துதித்து வந்த தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் தமக்குத் தாய் தந்தையர்கள் இல்லை என்ற குறையே தெரியாமல் அநாதைப் பிள்ளைகளையெல்லாம் அன்போடு ஆதரித்து இன்ப வாழ்வளித்தமை போற்றத்தகுரிய செயல்.

இரக்க சுபாவமுடையவர் பெண் என்பதற்கு இலக்கணம் வகுத்த தங்கம்மா அம்மையார் குணத்திலும் தங்கமானவரே. கோபமே வராத சாந்த குணம் படைத்த இவர் யாரோடு யார் எப்படிப் பழகவேண்டும், பேச வேண்டும் என்பதன் அணுகுமுறையை நன்கு தெரிந்து வைத்திருக்கின்றார்.

சினந்தறியாத சீரிய குணம் படைத்த இவர் எல்லோருடனும் கமுகமாகப் பழகும் தன்மை வாய்ந்தவர். இவரோடு பழகியவர்களுக்குத் தெரியும் இவர் எப்படிப்பட்டவர் என்று.

அமைதியே உருவான அம்மையார் அன்னதானப் பணியும் செய்து மக்களின் பசிப்பிணி போக்கியவர். ஆலய சுற்றாடலில் அன்னதான மடங்களை அழகுற அமைத்து அறப்பணிதான் தவப்பணி என்று வாழ்ந்த இவர், அருகில் ஒரு கல்யாண மண்டபத்தையும் கட்டுவித்துக் கல்யாணஞ் செய்ய வருபவர்க்கு சகல தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யக் கூடியவகையில் வசதிகளைச் செய்து நல்லதொரு நிர்வாகியாகவும் திகழ்ந்தார்.

செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழமைகளில் நற்சிந்தனைகளை வழங்கி மக்களை நன்னெறிப்படுத்தும் நோக்கில் செயற்பட்ட அம்மையார் வாழ்வியலுக்கு மக்களின் ஆதாரமாகத் திகழ்ந்தார். அவரது ஒவ்வொரு செயற்பாடும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் பொதுமக்களுக்குப் பயன்தரும் ஒன்றாகவே இருந்ததை நாம் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்க வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கில் முற்றுமுழுதாக சேவைக்காகவே தம்மை அர்ப்பணித்துச் செயற்பட்ட அம்மையார், தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அம்மன் தேவஸ்தானத்தின் வெளியீடாக 'அருள் ஓளி' என்ற சஞ்சிகையையும் வெளியிட்டு வந்தார் என்பது மிகவும் மகிழ்ச்சி தரும் செயற்பாடாகும்.

சைவ சமயத்தின் சின்னமாகிய விபூதியை முறையாக அணிய வேண்டும் என்று விரும்பிய செல்வி தங்கம்மா தமது ஆலயத்தில் சமய தீட்சை பெற்றுக்கொள்ள வசதியாக சில ஏற்பாடுகளைச் செய்து அடியார்களுக்கு சைவத்தின் மேன்மையை இடித்துரைத்தார். இவரது விடாமுயற்சியால் சைவசமய தீட்சை பெற்ற மாணவர்கள் நித்திய கருமங்களைச் செய்ய ஒழுங்குகளையும் மேற்கொண்டார். செல்வியின் ஏற்பாட்டில் தீட்சை பெற்ற பலர் சைவ சமய உண்மைகளை அறிந்து தம்மையே முற்று முழுதாக மாற்றி சைவ வாழ்க்கை வாழ்கின்றார்கள் என்றால் அந்தப் பெருமை இவருக்கேயுரியது.

ஒரு கை தட்டினால் சத்தம் கேட்காது; இரு கைகளும் சேர வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி ஒற்றுமையே பலம் என வலியுறுத்தி கூட்டுப் பிரார்த்தனையின் மகிமையையும் வலிமையையும் விளங்கச் செய்தார். எல்லோரும் சேர்ந்து பிரார்த்தனை பண்ணும்போது தெய்வம் நிச்சயம் அருள் கொடுக்கும் என மக்களை நம்பச் செய்து கடவுள் நம்பிக்கையை வளர்த்தவர் அம்மையார். தம்முடைய ஓய்வு நேரத்தை நல்ல வழியிலே செலவிட வேண்டும் என்று எண்ணிய இவர் தாய் தந்தையற்ற அநாதைப் பெண் பிள்ளைகளுக்கு சிறு சிறு கைத்தொழில்களைப்

பயிற்றுவித்து வந்தார். 'சும்மா இருந்தால் சோற்றுக்கு நடடம்' என்று அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்தி 'காலம் பொன்னானது அதை வீணே கழிக்கக்கூடாது' என வலியுறுத்தி வாழ்க்கையில் முன்னேறுவதற்கு வழிவகைகளைக் காட்டிக் கொடுத்தார்.

அது மாத்திரமன்றி, மருதனார்மடம் இராமநாதன் கல்லூரியில் மகளிர் அமைப்புகளை உருவாக்கிப் பெண்களின் வாழ்க்கை வளம்பெற பல முன் முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். சமய நிறுவனங்கள் மூலமாக நிதியுதவி பெற்றுக் கொடுத்து அவர்களின் வாழ்வாதாரத்துக்குத் தேவையான வழிவகைகளை நெறிப்படுத்தினார். இன்னும் சொல்லப் போனால் சைவசமயத்தைப் பின்பற்றி வாழ்பவர்கள் உண்மைச் சைவர்களாக வாழ வேண்டும் என்று கூறி மச்சம் மாமிசம் புலாலுண்ணக் கூடாது என நல்வழிப்படுத்தினார்.

தமிழர் பண்பாடும் கலையும் வளர வேண்டும் என எண்ணிய அம்மையார் நல்லூர் கோவில் வீதியில் "ஸ்ரீ தூர்க்கா மணிமண்டபம்" என ஒரு பெரிய மண்டபத்தைக் கட்டுவித்து யாழ்ப்பாணக் கலைஞர்கள் தங்களது கலைத்திறனை வெளிக்காட்டும் நோக்கில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்தார்.

நல்லூர் கந்தசாமி கோயில் வருடாந்த மகோற்சவ காலங்களில் இந்தத் தூர்க்கா மணிமண்டபத்தில் கலை நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்து உதவினார். தமிழர் பண்பாடு வளர வேண்டும், தமிழ்க் கலை முன்னேற வேண்டும் என்ற நல்ல சிந்தனையுடன் சில கருத்தரங்குகளை ஒழுங்குபடுத்தி மாணவர்களை ஊக்குவித்தார். அவ்வப்போது அவர்களுக்கான தேவைகளை உணர்ந்து பண உதவியும் செய்து வந்தார்.

இந்தத் தூர்க்கா மணிமண்டபத்தில் பண்ணிசைக் கச்சேரி, சங்கீதக் கச்சேரிகள், பல்லியம், தாளவாதத்தியக் கச்சேரிகள், வில்லிசை, நடனம், நாடகம் போன்ற இன்னோரன்ன பலவும் நடைபெறுவது வழக்கம். ஆலயத் திருவிழாவுக்கு வரும் பக்தர்கள் இங்கு வந்து வெகுநேரமாக இசையில் மூழ்கிக் கிடப்பார்கள்.

மதிய வேளையில் அடியார்களுக்கு அன்னதானமும் வழங்கப்படும். எத்தனையோ விதங்களில் "மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை" என்று தொண்டு செய்யும் தூர்க்கா மணிமண்டபமும் செல்வி தங்கம்மாவின்மூலம் நிர்வாகத்திலேயே செயற்பட்டு வந்ததால் இன்றும் தலைநிமிர்ந்து நிற்கிறது. மொத்தத்தில் தங்கம்மாவின் வாழ்க்கை மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் தொண்டுமயமாகவே அமைந்திருந்தது. உலக மக்கள் சேமமாக வாழ்தல் வேண்டும் என்று பரந்த பெருநோக்குடன் வாழ்ந்த அன்னையார் இன்று இல்லையே என்பதை எண்ணும் போது துக்கம் தொண்டையை அடைக்கின்றது.

"உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்" என்ற நியதிப்படி வாழ்ந்து உலகில் வாழும் மக்கள் எல்லோரும் ஓரினம் என்ற கொள்கையை வலியுறுத்தி, சாதி மத இன வேறுபாடுகளை வெறுத்து ஒதுக்கியவர் தங்கம்மா அவர்களே. இவருடைய எண்ணமெல்லாம் மனிதப் பிறவி எடுத்த புனிதமான மக்கள் எப்போதும் மகிழ்ச்சியுடனும் சந்தோஷத்துடனும் எவ்வித இடையூறுகளின்றி வாழ வேண்டும் என்பதே.

சதா சர்வகாலமும் உலக சேமத்துக்காகவே உழைத்து உழைத்து தம்முடைய உடம்பின் சுகத்தையும் பார்க்காமல் பிறருக்காகவே வாழ்ந்த நல்லுள்ளம் கொண்ட தங்கம்மா பெயருக்கேற்பத் தங்கமான குணத்தையுடையவர். தாய்மை என்ற சொல் பல்வேறு செயற்பாடுகளை உடையது. நிலமகள் உணவற்பத்தி செய்வது போல தங்கம்மா என்ற தரணி போற்றும் அம்மா சமூகத்தை உண்டுபண்ணினார். அன்னாரது ஒவ்வொரு செயற்பாடும் சமய வளர்ச்சிக்கும் சமூக எழுச்சிக்கும் அடி கோலுவதாகவே அமைந்திருந்தன. வாழ்நாள் முழுவதுமே

தன்னலமற்ற அளப்பரிய சேவையாற்றிய அம்மையார் தெய்வீகத் தாயாவார்.

மேன்மைகொள் சைவநீதி உலகெலாம் விளங்கவேண்டும் என்று பாடுபட்டவர் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள். 07.01.1925இல் அவதரித்த அம்மையார் இறக்கும் வரை பணி செய்தவர். சிறுவயது முதல் உண்மை, நேர்மை, தியாகம், சமயப்பற்று, அமைதி, சாந்தம், சமூகப்பற்றுடன் மிளிர்ந்த இவர் தெல்லிப்பழையூனியன் கல்லூரியில் ஆசிரியராகி அறப்பணி ஆரம்பித்தார். சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை இறையணர்வை யூட்டக்கூடிய, நெஞ்சில் பசுமரத்தாணிபோல் பதியக்கூடிய சொல்வளம், பொருள்வளம், அருள்வளம் நிறைந்து காணப்பட்ட இவரது சொற்பொழிவுகள் சிறப்பானவை. இவரது அபாரத முயற்சியால் உருவாக்கப்பெற்ற 'மகளிர் இல்லம்' மிகவும் தரமானது. சைவக் கிரியைகளும் விரதங்களும் பற்றிய நூல் இவரது வெளியீடு. திருமுறைச் செல்வி, தூர்க்கா தூரந்தரி, சிவஞான வித்தகி, சிவத்தமிழ்ச் செல்வி, தெல்லி நகர் தந்த செல்வியின் புகழ் சொல்லுந்தரமன்று.

இவரது நூலான "கந்தபுராணப் பொருள்" சாகித்திய இலக்கிய விருது பெற்றது. இலங்கையில் யுத்த அனர்த்தங்கள் நேர்ந்த காலத்திலும் சிறிதும் தளராத மனத்திடம் கொண்டவராய் தமது சேவை இல்லங்களை இடத்துக்கிடம் மாற்றி மாற்றிக் கொண்டு சென்று அபாரத உழைத்தார். இவரது தியாக சிந்தை, நேர்மைப் பண்பு, தூய அன்பு, அந்நெறிப் பண்பு யாருக்குமே வராத அரிய சொத்து. உலகத்தின் சேவைக்கு ஒரு சகோதரியாகத் திரேசா அம்மையாரைக் குறிப்பிடுவது போல் இவரையும் சொல்வதில் தவறேதுமில்லை.

சிவத்தமிழ்ச் செல்வியாக அறவாழ்க்கை வாழ்ந்து தமது அபாரத தளராத உழைப்பினால் அளப்பரிய சேவையாற்றிய அம்மையார் அன்பின் இருப்பிடம்; பண்பின் உறைவிடம். இவரது மறைவு ஈடு செய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். சிவத்தமிழ்ச் செல்வி பண்டிதை

கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி பெண்களின் தனியரசி. ஈழத்தமிழ் மக்களின் இணையற்ற ஈடில்லாச் சொத்து தூர்க்கா தூரந்தரி.

இவரது அருஞ்சேவையைப் பாராட்டி யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் இவருக்குக் "கலாநிதி" பட்டம் வழங்கிச் சிறப்புச் செய்தது. எல்லா நலன்களும் பெற்று வாழ்ந்திருந்த அன்னை இறுதிக்காலத்தில் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். நோயின் பிடிக்குள் சிக்கிய இவர் ஈற்றில் மரணத்தின் பிடியிலும் சிக்கிவிட்டார்.

சைவ உலகமே கவலையில் ஆழ்ந்தது. ஈடு இணையிலாத இனிய அன்னை இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து மேலுலக வாழ்வை மேற்கொண்டார். இவர் உடம்புதான் மறைந்து விட்டதே தவிர உருவம் மறையவில்லை. தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் எங்கும் அம்மையார் புகழ் ஒங்கி வளர்ந்திருக்கிறது. ஆழ்ந்த அடக்கமான ஆற்றொழுக்குப் போன்ற பேச்சு இவருக்குக் கைவந்த கலை. ஒரு விடயத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது அவர் கையாளும் மேற்கோள்களும் சான்றுகளும் எடுத்துக்கூறும் பாங்கும் வியப்புக்குரியது. பேச்சு வன்மையும் சொற்பொழிவுத் திறனும் கொண்டிருந்த அம்மையார் எதற்கும் அஞ்சாத சொல்லாண்மையும் அதனூடாக முகிழ்த்த ஆளுமையும் உடையவர்.

இவரது சொற்பொழிவாற்றல் யாருக்குமே வராது. ஏன் என்று கேட்டால் ஒரு பொருளை விளக்கும்போது சொந்தெளிவும் அமைதியும் கருத்தாழமும் மிகுந்திருக்கும்.

ஈழத்தின் சைவ வளர்ச்சிக்கும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் அருந்தொண்டாற்றிய அம்மையார் ஈற்றில் அம்பிகையின் திருப்பாதங்களில் அமைதியும் ஆறுதலும் சாந்தியும் பெற்றுவிட்டார். இவரது ஆற்றலுக்கும் அறிவுக்கும் திறமைக்கும் ஆளுமைக்கும் ஒத்தவராக வேறு எவரையும் ஒப்பிட முடியாது. இவரைப் போல இனி யாரும் பிறக்கப் போவதில்லை. செல்வி தங்கம்மா அவர்கள் வாழ்ந்து காட்டிய பாதையிலே நாமும் வாழ்ந்து ஈழத்தில் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கச் செய்வதே நாம் அவருக்குச் செய்யும் கைமாறாகும்.

கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் குருபூசை வைபவமும் நினைவுப் பேருரையும்

கடந்த வருடம் (2008) ஜூன் மாதம் 15ஆம் திகதியன்று சிவபதமடைந்த தெய்வத்திருமுகள் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் முதலாவது குருபூசை வைபவம் இம்மாதம் (ஜூலை) 3ஆம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை காலை தெல்லிப்பழையூர் தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் இடம்பெற்ற பூசை வழிபாடுகளைத் தொடர்ந்து தேவஸ்தான நிர்வாகசபைத் தலைவர் செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் தலைமையில் நடைபெற்றது.

தேவஸ்தான நிர்வாகசபையின் பொருளாளர் திரு. க. ஏழூர்நாயகம் அவர்களின் வரவேற்புரையின் பின் நல்லை ஆதீன முதல்வர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள், சிவஸ்ரீ வா. அகிலேஸ்வரக் குருக்கள், கீரிமலை நகுலேஸ்வரர் தேவஸ்தான பிரதமகுரு சிவஸ்ரீ கு. நகுலேஸ்வரக் குருக்கள் ஆகியோர் பிரார்த்தனை உரையை நிகழ்த்தினார்கள். தொடர்ந்து தலைமையுரையின் பின்னர், யாழ். பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் நா. சண்முகலிங்கன் அவர்கள் நினைவுரை நிகழ்த்தினார்.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் வெளியிட்டிருந்த "தெய்வத்திருமுகளின் வாழ்வும் பணிகளும்" என்ற நூலும் இந்த

நிகழ்வின்போது வெளியீட்டுவைக்கப்பட்டது. மாமன்றத் தலைவர் திரு. வி. கயிலாசபிள்ளை சிறப்புரையையும், மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன் நூலின் வெளியீட்டுரையையும் நிகழ்த்தினார்கள்.

தேவஸ்தான வெளியீடான திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளிய முதலாம் திருமுறை நூலும் வெளியீட்டு வைக்கப்பட்டது. யாழ். பல்கலைக்கழக பதில் கலைப்பீடாதிபதி பேராசிரியர் சி. சிவலிங்கராஜா இந்நூலின் வெளியீட்டுரையை நிகழ்த்தினார். திருமதி அ. கயிலாசபிள்ளை அவர்கள் நூலின் முதற்பிரதியைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

மறுநாள் 4ஆம் திகதி சனிக்கிழமை மாலை நல்லூர் ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி மணி மண்டபத்தில் செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் தலைமையில் நடைபெற்ற முதலாவது ஆண்டு நினைவுப் பேருரை நிகழ்வில் யாழ். பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை "இன்றைய சூழலில் இந்து சமயத்தவர்கள் ஆற்றவேண்டிய சமூகக் கடமையும், சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் வழிகாட்டலும்" எனும் பொருளில் பேருரையாற்றினார்.

எங்கள் குலதெய்வம்

இ. சரவணபவன்
ஆனைக்கோட்டை மூத்தநயினார் கோயிலடி
இந்துசமய விருத்திச்சங்கம்
ஆனைக்கோட்டை.

கல்வி, கேள்வி, ஞானம், பண்பு, ஆற்றல், அறிவு பெற்ற தெய்வீகம் நிறைந்தவர் திருவாட்டி பண்டிதை தூர்க்கா தூரந்தரி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையார் அவர்கள். அவருடைய அறிவுச்சான்றில் அடியேன் பெற்ற தவப்பயனாள் மாணவனாக விருந்த காலத்தில் (1960-1967) சைவ சமய வழிகாட்டலைப் பின்பற்றியமையினால் இறைபக்தியும், சமய உணர்வுகளும், ஆலயத் தொண்டினையும் செய்வதற்கு வழிகாட்டியாக விளங்கியவராகவும், எம்மையும் அவ்வழியில் செயல்படவும் வழிவகுத்தவர். எங்கள் பாடத்திட்டத்தில் சிலகேள்விகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு உண்மை விளக்கங்களை விளக்கி தெளிவுபடுத்தியவர் எங்கள் தெய்வத்தாய். அம்மையார் அவர்கள் தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவி தாயின் திருப்பாதங்களை வணங்கியும் தெய்வீக தேவார திருவாசகங்களைப் பாடியும், உலக நாடுகள் போற்றத்தக்கதாக ஆலயத்தினை திறம்பட எழில் பொழில் சூழ கட்டி எழுப்பி, உலகமக்கள் எல்லோருக்கும் அம்பாளை வழிபாடு செய்து திருவருளைப் பெற்று வாழவேண்டும் என்ற நற்சிந்தனையோடும் மனத்தத்துவத்தைப் பெற்ற ஒரு மகராசி. எங்கள் குலதெய்வமாக விளங்கி வந்த பெருமாட்டி கலாநிதிப் பட்டத்தினையும் பெற்ற பெண் தெய்வம். சமய வளர்ச்சி, சமூக வளர்ச்சி, ஆன்மீக வளர்ச்சி, பெரியோர்களை கணம் பண்ணுதல் போன்ற பணிகள் யாவும் மனம் தளராத சேவையாக செய்தவர் சிவத்தமிழ்ச்செல்வியாக விளங்கிய அம்மையார் அவர்கள்.

1967 ஆம் ஆண்டு ஆனைக்கோட்டை மூத்தநயினார் ஆலயத்திருவிழா ஆரம்பமாகவதற்கு இரண்டு வாரகாலத்துக்கு முன்பு இரண்டாம் திருவிழா உபயகாரர் தங்கம்மா ஆசிரியரும் அடியேனும், அருணாசலம் என்ற பெரியாரும் அம்மையாரிடம் சென்றோம். 2ம் திருவிழாவின் போது இரவு சொற்பொழிவு ஆற்றாமாறு கேட்டோம். அம்மையார் அவர்கள் எந்தவித தயக்கமுமின்றி வருவதாகக் கூறினார். சைவசமயப் பண்பாட்டினை அறியாத ஒருசிலர் பெண்கள் பேசுவது, பிரசங்கம் செய்வது நல்லது அல்ல என்று கூறினார்கள். அடியேன் மிகத்துணிவுடன் கோவில் முகாமையாளரிடம் தெளிவுபடுத்தினேன். அவர்களும் சொற்பொழிவாற்றலாம் என்று உத்தரவாதம் தந்து அவரும் அன்றையதினம் சமூகம் கொடுப்பதாகவும் உறுதி செய்தார். நாம் அம்மா ஆலயத்துக்கு வந்து நிகழ்ச்சி நடைபெறும் வரை இதுபற்றி அவரிடம் சொல்லவில்லை. அம்மா வந்து கால்கழுவி ஆலயவாசலில் வரும் வேளையில் பெண்கள் கூடி நின்றயறு பூமாலை சூட்டி வரவேற்பு செய்தார்கள். சொற்பொழிவு ஆரம்பமாகியது. ஒரு மணித்தியாலையமாக அடக்கமாக எல்லோருடைய மனதிலும் பதியும்படியாகவும் மங்களகரமான திருவார்த்தைகளையும் திருப்பாடல்களையும் சேக்கிழார் பெருமானின் திருப்பராணங்களையும் சிறப்பாகப் பாடி இசைமாரி பொழிய அம்மையாரின் சொற்பொழிவு சிறப்பாக அமைந்தது. சிறப்புச் சொற்பொழிவினைக் கேட்ட அன்பர்கள் பெரிதும் மகிழ்ந்தார்கள். அப்போது தான் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மாவுக்கு விடயம் தெரியவந்ததுள்ளது. அம்மா உடனே என்னை அழைத்து “இறைபக்தி கொண்ட சிவதொண்டனாக விளங்கும் தம்பி சரவணபவன் துணிச்சலுடன் என்னை இங்கு அழைத்து சிறப்பித்தமைக்கு நன்றி கூறுகிறேன்” என பகிரங்கமாகவே சொன்னார். இதனை எழுதும் போது எங்கள் பெருமதிப்பிற்குரிய தாயினை நாம் எப்படி மறப்போம்?

சிவத்தமிழ்ச்செல்வியை

நெஞ்சம் மறக்குமா!

அருள் முருகதாசன்
கவிற்சர்வாந்து

சிதம்பரத்தில் ஆனந்த நடனம் ஆடும் சிவபெருமான் புகழ்பாடும் சிவயூரணத்தோடு இதயத்தை என்ஹென்றும் குளிரவைக்கும் இனிமையுள்ள முருகனது திருப்புகழையும் கூட விதம்விதமாய் விபரிக்கும் பாங்குதனை விரும்பமுடன் கேட்டு அன்று ரசித்தோர் இன்று கதறி அழுவைத்திட்ட காலனைவன் கவர்ந்திட்ட காரணமும் அறியோமம்மா!

சிறப்புச்சொற்பொழிவு சிவத்தமிழ்ச் செல்வி என்றால் சிறுவர் முதல் பெரியவரும் சேர்ந்து ஒன்றாய் வந்திடுவர் பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பெருமைதனைப் பேசிடவே பிறப்பெடுத்து வந்திட்ட தூர்க்காதுரந்தரியே ஆறுபடைவீட்டில் அரகாரும் கந்தனைவன் அவனியிலே புரிந்திட்ட அற்புதங்கள் அத்தனையும் மாறுபடுகூரனை வதைத்திட்ட காட்சியதும் மகிமையுடன் எடுத்துரைத்த குரலதனை தேடுகின்றோம்!

வரும்ஒன்று ஓடோடி மறைந்திட்டாலும் வழிகாட்டும் சமயத் திருப்பணியதனை குருவாக எடுத்துரைக்க யாருமின்றி குவலயத்தில் சிறுகொடித்த பறவையானோம் கருணை சவ் முகங்கள் ஆறும் நற் கரங்கள்-பன்னிரண்டுட முருகவேளின் பெருமைகளை புரிகின்ற விதத்தில் இன்று பேசவைக்கும் திறன்பெற்றார் யாரிங்குள்ளார்!

வான் தொட்ட புகழதனை தனதாக்கிக்கொண்டு நல்வழிகாட்டும் ஆன்மீக நெறியதனில்நின்ற தென்சொட்டும் சமயப் பிரசங்க மேடையில் தெவிட்டாத கரும்பாக எல்லோர்க்கும் இனித்து உன்னதமாய் கடல் கடந்த நாடெல்லாம் சென்று உயிர் மூச்சாம் சமயத்தை எழுச்சிபெறச் செய்து சென்னியிலே வாழ்ந்திருந்த காலமதில் நீங்கள் செய்திட்ட சேவைகளை மறவோமம்மா!

வாழ்க்கையில் மூன்று உண்மைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று, நம்மில் ஒவ்வொருவரிடமும் குறைவாகவோ அதிகமாகவோ பிறரை மகிழ வைக்கும் அல்லது வருந்த வைக்கும் சக்தி இருக்கிறது. இரண்டு, பிறரைக் களிப்படையச் செய்வது, அவர்களைக் கஷ்டப்பட வைப்பதைக் காட்டிலும் லாப கரமானது. மூன்று, பிறரை மகிழ்விக்கும்போது நமக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது. (பக்தி)

என் நினைவலைகளில் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி

திருமதி. மல்லிகாராணி பத்மநாதக் குருக்கள், யாழ்ப்பாணம்.

1975ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரிக்கு உயர்தர வகுப்புக் கல்விக்காக யான் சென்ற போதுதான் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையார் அவர்களை நேரடியாகச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு ஏற்பட்டது. உயர்தரத்தில் தமிழ், இந்துநாகரிகம் ஆகிய இரு பாடங்களையும் அம்மையார் அவர்களே கற்பித்தார். கற்பித்தலின் போது சொற்களின் தெளிவான உச்சரிப்பு, நுணுக்கமாகவும் சுருக்கமாகவும் அமையும் சொல்லாண்மை, அளவான கட்டுரையாக்கம், பண்டைய தமிழர் வரலாறு, இந்துநாகரிக வரலாற்றுச் சிறப்புகளின் தொன்மைகளைத் தொகுத்துப் போதிக்கும் தன்மை என்பன அவரின் கற்பித்தற் சிறப்புகள் ஆகும்.

அவர் கணீரென்ற குரலில் தேவாரப் பண்ணிசை இசைக்கும் போது நாமெல்லாம் மெய்சிலிர்த்துக் கேட்கும் மாணவப் பருவத்தை இன்றும் நினைத்துப் பார்ப்பதுண்டு. தெய்வத் தமிழ் முறையாம் திருக்குறளை அவர் உச்சரிக்கும் போதே எமக்கு கருத்து விளங்கக்கூடியதாக இருக்கும். இவ்வாறு அம்மையாரிடம் மாணவியாகக் கற்றுத் தேர்ச்சியடைந்த பின்னர், எமது மூதாதையர் வழிவந்ததும், எமது தந்தையார் பூசை செய்ததுமான தெல்லிப்பழை பன்னாலை வரத்தலம் கற்பக விநாயகர் ஆலயத்திற்குச் சொற்பொழிவாற்ற வரமாறு யான் கேட்டதற்கமைய, 1986ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாத மகோற்சவ விழாவின் கொடியேற்ற வைபவத்தில் ஆற்றிய உரை என்றும் நினைவில் இருக்கிறது.

துர்க்கை அம்மன் அருள்பெற்ற தாய்

இராம ஜெயபாலன்

நினைவுப் பெட்டகத்தின்
பழைய பக்கங்களை
இன்றைய நிலைகளின்
மாற்றங்களுடன் கலவாது
அன்றைய சாதனைகளின்
தனித்துவங்களில் நின்று
அன்னை பண்டிதர் தங்கம்மா
அப்பாக்குட்டி அவர்களின்
ஆற்றல்களை மீள
நினைவுபடுத்துகையில்.

பெண்மையின் தலைமைத்துவப்
பண்பில் புதியதொரு
அத்தியாயம் படைத்தார்
சமய மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டார்
இளைஞர்களை அணிதிரட்டி
தெய்வீகப் பணியை மேம்படுத்தினார்
மகளிர்க்கு உதவும் இல்லமதை
அமைத்துச் சேவை செய்தார்
எல்லோர் பேச்சிலும் செயலிலும்
அன்னை கருத்தே முன்னின்றன.

அன்றைய காலத்தில் அவர்
செய்த சாதனைகள்
இன்றும் மாறாது அவரைப்
போற்றும் படிக்கு விடாது
சேவை செய்தார்
விரைவாய் மாறிவரும் உலகில்
தனக்கென முத்திரை பதித்தார்
கலாநிதிப் பட்டம் பெற்ற
துர்க்கையம்மனருள் பெற்ற தாய்!

1986^{ம்} ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் தெல்லிப்பழை - பன்னாலை வரத்தலம் கற்பக விநாயகர் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற கொடியேற்ற உற்சவ நிகழ்வின் போது.

“தெய்வத்திருமகளின் வாழ்வும் பணிகளும்”

நூல் அறிமுக விழா

சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் முதலாவது குருபூசை தினத்தையொட்டி, அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் வெளியிட்டிருக்கும் மேற்படி நூலின் அறிமுக விழா, கொழும்பு மகளிர் இந்து மன்றத்தின் அனுசரணையுடன் எதிர்வரும் ஆகஸ்ட் 9ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 4.30 மணி முதல் பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடைபெறவிருக்கிறது.

மாமன்றத் தலைவர் திரு. வி. கயிலாசபிள்ளை தலைமையில் இடம்பெறும் இந்த வைபவத்தில், நீதியரசர் க.வி. விக்னேஸ்வரன் பிரதம விருந்தினராகவும், உலக சைவப் பேரவைத் தலைவர் சிவத்திரு யோகானந்த அடிகள், தினக்குரல் நிறுவன அதிபர் திரு. எஸ்.பி. சாமி, வீரகேசரி வார வெளியீடு பொறுப்பாசிரியர் திரு. வி. தேவராஜ் ஆகியோர் சிறப்பு விருந்தினர்களாகவும் கலந்து கொள்வார்கள். ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தான தலைவர் செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றுவார்.

இந்த நூலின் விலை 500/- ரூபாவாகும். அறிமுக விழாவின் போதும், அதன் பின்னர் மாமன்றத் தலைமையகத்திலும், பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்திலும் நூலைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சிவத்தமிழ் அன்னை

கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின்

வாழ்க்கைப் பாதையில் சில நினைவுகள்

கலாநிதி ஏ.என். கிருஷ்ணவேணி

தலைவர், நுண்கலைத்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

(தெல்லிப்பழை துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம் 2007இல் தனது 25 ஆவது ஆண்டு நிறைவினைப் பூர்த்தி செய்து வெள்ளி விழாக் கொண்டாடியபோது நிகழ்த்தப்பட்ட “சமூகத்திற் பெண்களின் நிலை” என்ற சிறப்புச் சொற்பொழிவின் சாரத்தையும் உள்ளடக்கியது).

அன்னை துர்க்கா பரமேஸ்வரியின் அருளைப் பெற்ற சிவத்தமிழ் அன்னை அமரர் கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் தீர்க்கதரிசனமும், நிர்வாகத்திறனும், எண்ணிய கருமத்தை எண்ணியவாறே முடிக்கும் ஆற்றலும் துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம் தனது இருபத்தாறாவது வருடத்தைப் பூர்த்தி செய்யக் காரணமாக இருந்தது. 2008 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 9 ஆம் திகதி மேற்குறிப்பிட்ட விழாவில் தனது இறுதி உரையை நிகழ்த்தும்போது அன்னை அவர்கள் உடல் பலமிழந்த நிலையிலும் குரல் வலிமையினால் இவ்விழாவினைத் தலைமை தாங்கி நிகழ்த்துவதாகக் கூறினார். அதன் பின் சுகயினமுற்ற அன்னை தம் இறுதி இலட்சியத்தை அடைந்து விட்டார். சமூகத்திற் பெண்கள் தம் ஆளுமை விருத்தியினாலும், தம் ஆற்றலினாலும் சமூக சேவைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். அந்த வகையில் சிவத்தமிழ் அன்னையின் பணிகள் நினைவு கூரத்தக்கவை.

தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்பாள் தேவஸ்தானம் வெறும் வழிபாட்டிற்குரிய இடமாக அன்றி, ஒரு சமூக நிறுவனமாகவே விளங்குகின்றது. மகளிர் இல்லம், அன்னையர் இல்லம், சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிலையம், யாத்திரீகர் இல்லம், திருமுறை மடம், அறநெறிப் பாடசாலை போன்ற பல்வேறு அமைப்புக்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு கட்டடத் தொகுதி. காலத்தின் தேவையை உணர்ந்து அன்னை அவர்களினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு தொழிற்பாடும் திருப்தி தரும் வகையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. சமூகத்தில் ஆதரவற்றிருந்த சிறுமியர்கள் இன்று சகல வசதிகளோடும் கல்வியில் ஈடுபடுவதற்கு அனைத்து முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சமய ஈடுபாடுடையவர்களாகவும், ஒழுக்க சீலர்களாகவும் வாழும் வகையிற் பயிற்சி தரப்படுகின்றது. இங்குள்ள பிள்ளைகளிற் பலர் பல்கலைக்கழகக் கல்வியை முடித்துத் தொழில் வாய்ப்புப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பெண்களின் கல்வியோடு மட்டுமன்றி அவர்கள் திருமண வாழ்க்கையில் ஈடுபடுவதற்குரிய வசதிகளையும் தாய்போல இருந்து அன்னை அவர்கள் நடாத்தி வைத்தமையும் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியது.

மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே நல்ல

மாதவம் செய்திட வேண்டும்மா.

பங்கயக் கைகள் பார்த்தல்லவோ - இந்தப்

பாரில் அறங்கள் வளரும் அம்மா

- (கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை)

இந்த இலக்கணத்திற்கேற்ப சமூகத்தில் வாழ்ந்த பெண்கள்

பலர் பற்றி நாமறிவோம். தூய அன்னை சாரதாதேவியார், கஸ்தூரியாய் அம்மையார், புளோரின் நைட்டிங் கேல், மேரி கியூரி அம்மையார், லீலாவதி அம்மையார், அன்னை திரேசா என்று பலரது வரிசையில் இன்று எம் சிவத்தமிழ் அன்னையையும் இணைத்து நோக்குகிறோம்.

இந்துக்களின் பரம்பொருட் கொள்கை பெண்மைக்கு முதன்மை கொடுப்பது. பரம்பொருளுக்குரிய ஆற்றல் அல்லது சக்தி, பெண்ணாக உருவகிக்கப்பட்டது. சைவத்தில் ஆண் சிவம் என்றும் பெண் சக்தி என்றும் போற்றப்படுவதுடன் பிரிக்கமுடியாத ஒன்றிப்பில் இருப்பதாக சைவ தத்துவங் கூறுகிறது. சிவன், சக்தி என்று இருபெயர்கள் கூறப்பட்டாலும் பொருள் ஒன்றுதான். சூரியனும் அதன் ஒளிக்கதிரும் போலப் பரம்பொருளும் அதன் ஆற்றலும் விளங்குகின்றது. “அருளது சக்தியாகும் அரன் தனக்கு” என்பது சிவஞானசித்தியார் கருத்து.

மங்கையர்க்கு தனியரசியாம் மங்கையர்க்கரசியார். பாண்டி நாட்டில் சைவமும் தமிழும் தழைக்கத் தொண்டாற்றியவர். யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஆறுமுகநாவலருக்குப் பின்னர் சைவத்தோடு தமிழும் வளரத் தன் சமயச் சொற்பொழிவுகள் மூலம் தொண்டாற்றியவர் சிவத்தமிழ் அன்னை அவர்கள். பெண்ணுக்குள் மறைந்துள்ள ஆற்றல்கள், சந்தர்ப்பம் கிட்டும்போது வெளிப்பட்டுப் பிரகாசிக்கிறது. பண்டைய மக்களின் தாய்த் தெய்வ வழிபாடும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியதொன்று.

சமூகத்தில் மிகச்சிறிய அலகு குடும்பம். குடும்பத்தின் அச்சாணியாக விளங்குபவள் பெண். தாயாக, தாரமாக, மகளாக, சகோதரியாக பல்வேறு வடிவங்களை ஏற்றுக் குடும்பத்தை இயக்குபவள் பெண். ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரது வாழ்க்கையின் வெற்றிக்குத் தூய அன்னை சாரதாதேவியாரின் உறுதிப்பாடும் உற்ற துணையுமே காரணம். பெண்ணின் மன வைராக்கியமே வாழ்வின் வெற்றிக்குக் காரணமாகின்றது. இராமகிருஷ்ணர் தம் மனைவியான சாரதாவுக்கு தன்னருகிற் படுத்துறங்குவதற்கும் இடம் கொடுத்தார். அதே நேரம் அவள் உடல் உணர்ச்சிகளுக்கு ஆளாகக் கூடாது என்று அம்பாளிமம் பிரார்த்திக்கின்றார். ஒரு நாள் அன்னையிடம் நேரடியாகவே “நீ என்னை உலக மாயையிற் கட்டுப்படுத்துவதற்குத்தான் வந்திருக்கின்றாயா?” என்றும் வினாவுகின்றார். அதற்கு அன்னை அவர்கள் “நான் ஏன் அவ்வாறு செய்ய வேண்டும்?” என்று பதில் இறுக்கிறார். இதிலிருந்து அன்னையின் உள்பக்குவம் புலப்படுகிறது. இல்லறத்தில் மட்டுமன்றிப் பெண்கள் துறவறத்திற்கும் துணையாக இருந்துள்ளார்கள். பாரதியாரது வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது அவர் அன்னை நிவேதிதாவைச் சந்தித்தமைதான். காங்கிரஸ் மகாநாட்டிற்குத் தனியாகச் சென்ற பாரதியாரைப் பார்த்து “தனியாகவா வந்தாய், உன் மனைவியை அழைத்து வரவில்லையா?” என்று வினாவிய

நிவேதிதைக்கு பாரதியார் “ஒரு பெண், காங்கிரஸ் மாநாட்டில் என்ன செய்யப் போகிறாள்” என்று கேட்கிறார். அதற்கு நிவேதிதை உனது இரண்டு கண்களில் ஒன்று தொழிற்படவில்லை என்றால் அதன் விளைவு எத்தகையது என்று கேட்டு மனைவியின் துணையை, அதன் அவசியத்தை உணர்த்துகின்றார். வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போம் என்ற விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார்.

பெண்கள் பெருமைக்குரியவர்கள், ஆற்றல் மிக்கவர்கள் என்று கூறும்போதெல்லாம், அவர்கள் காலத்திற்குக் காலம் கடந்து வந்த சோதனைகளையும் நாம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். வரலாற்றுரீதியாக நோக்கும்போது மிகப் பண்டைக் காலத்தில் அறிவும் ஆற்றலும் கௌரவமும் உடையவர்களாகவே பெண்கள் காணப்பட்டனர் என அல்டேகர் (Altekar) கோசாம்பி (Kosambi), கூர்யே (Ghurye), ராதாகுமுத் முகர்ஜி (Radha kumud Mukerji) போன்ற சமூகவியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இந்திய வரலாற்றில் அதன் தொடக்க காலமான வேதகாலம் வேதங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. வேதங்களிற் காலத்தால் முற்பட்ட இருக்கு வேதத்திலே உள்ள இருபது பாடல்கள் பெண் கவிஞர்களினால் இயற்றப்பட்டவை என அறியப்படுகிறது. வேதங்களின் இறுதிப் பகுதியாக அமையும் உபநிடதங்கள் மெய்ப்பொருளாராய்ச்சியில் ஈடுபடுகின்றன. இத்தகைய உரையாடல்களிற் பல பெண்கள் ஈடுபட்டிருந்தமையும் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது. கார்க்கி, மைத்திரேயி, லோபமுத்திரா, கோஷா, வாசனக் வி போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். பெண்களும் குருகுலவாசம் செய்து கல்வியைப் பெற்றுக் கொண்டமைக்கு அறிஞர்கள் ஆதாரம் காட்டுகின்றனர். பதினாறு வயதின் பின்னரே திருமணஞ் செய்வதற்கு சமூகம் இடமளித்தது. விரும்பிய ஆடவரைத் திருமணஞ் செய்யும் உரிமையும் பெண்களுக்கிருந்தது.

சங்கத்தமிழ் இலக்கியங்களை நோக்கும்போது பெண்பாற் புலவர்கள் பலர் சபையை அலங்கரித்தமை நோக்குதற்குரியது. ஔவையார், காக்கை பாடினியார், நச்செள்ளையார், வெண்ணிக் குயத்தியார், பொன்முடியார் போன்ற பெண் புலவர்கள் பற்றி அறிய முடிகிறது. இவர்களில் ஔவையார் புகழ் பெற்றவர். அதியமானுக்காக நெடுமானஞ்சியிடம் தூது செல்லும் அளவுக்கு திறமையும், நட்பும், அரசியலறிவும் நிரம்பப் பெற்றவர். பெண் புலவர்களின் ஆக்கத்திறனும், அழகியலுணர்வும் அவர்களது பாடல்கள் மூலம் புலப்படுகின்றது. பாரி மன்னரின் புதல்வியர்கள் தம் தந்தை இறந்த பின்னர் தம் உள்ளச் சோகத்தை வெளிப்படுத்தும் விதம் குறிப்பிடத்தக்கது.

அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண் நிலவில் எந்தையும்

உடையோம் எம் குன்றும் பிறர் கொள்ளார்

இற்றைத் திங்கள் இவ்வெண்ணிலவில் எந்தையும்

இல்லேம் எம்குன்றும் பிறர் கொண்டார்.

மிகப் பெரும் சோக உணர்ச்சி மென்மையான பாடல் அடிகள் மூலம் புலப்படுத்தப்படுகிறது. சிலப்பதிகாரம் கண்ணகியைக் கற்பின் திறத்தினால் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்திக் கூறுகிறது. மாதவியிடம் இருந்து கோவலன் திரும்பி வந்தபோது, தக்க சமயத்திற் கண்ணகி கணவனின் தவறைச் சுட்டிக் காட்டியமையும் கவனிக்கத்தக்கது. “போற்றா ஒழுக்கம் புரிந்தீர்” என்று கூறுமிடம் குறிப்பிடத்தக்கது. இறுதியிற் குன்றக் குரவர்களாற் குரவைக் கூத்தின் மூலம் வணங்கப்படுகின்றார்.

பல்லவர் காலம் முழுவதும் பக்தி இயக்கமும், அதன் செயற்பாடுகளும் இடம் பெறுகின்றன. இந்த வகையில் இயக்கச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்ட காரைக்காலம்மையார் பணி குறிப்பிடத்தக்கது. திலகவதியார், மங்கையர்க்கரசியார் சமய

வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய தொண்டு கவனிக்கத்தக்கது. அரசகுலப் பெண்கள் தமது சமூக அந்தஸ்தைப் பயன்படுத்தித் திருகோயிற் பணிகளில் ஈடுபட்டனர். செம்பியன் மகாதேவியார், குந்தவைப் பிராட்டியாரின் சமய சமூகப் பணிகளை இந்த இடத்திற் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். திருகோயிற் பணிகள், சமய வளர்ச்சியில் மட்டுமன்றி இசை முயற்சிகளிலும் பெண்களின் பங்களிப்பைக் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. திருமுறைகள் தொகுக்கப்பட்டபோது பாணர்குலப் பெண்ணொருவரே பண் இசை வகுப்பதற்கு உதவியதாக அறியமுடிகிறது. ஞானசம்பந்தர் தலங்கள் தோறும் சென்று இறைவன் மீது பண்சுமந்த பாடல்களைப் பாடியபோது அதற்குத் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணரும், அவரது மனைவியாராகிய மதங்க சூளாமணியும் இசை வகுத்ததாகக் கூறப்படுகிறது. சமய, சமூகப் பண்பாட்டுப் பணிகளில் பெண்கள் தம்மாலியற்ற வரை பங்களிப்புச் செய்தமை அவர்களின் உடன்பாங்கினை வெளிப்படுத்துகிறது.

மேற்குறிப்பிட்ட ஒரு பின்புலத்தில் சிவத்தமிழ் அன்னையின் பணிகளை நாம் மீட்டிப் பார்க்கும்போது யாழ்ப்பாண சமூகத்திற் சிறிது சிறிதாகப் படிப்படியாக அவரது பணிகள் துர்க்கை அம்பாள் தேவஸ்தானத்தை மையப்படுத்தி வளர்ந்து வந்ததோடு உலக சமய சமூகப் பணிகளிலும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை பெற்றுள்ளமையையும் கருத்திற் கொள்ளலாம். 1962 இல் தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ துர்க்கா தேவி தேவஸ்தானத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதில் இருந்து அக்கோயிலை நிலைக்களனாகக் கொண்டு நிர்வாகம், அறப்பணி, சமயப்பணி என்று அவரது தொண்டுகள் விரிவடைந்தன. சமயச் சொற்பொழிவு, பிரசங்கங்களின் மூலம் சமய விழிப்புணர்வையும், சமயக் கருத்துக்களிற் தெளிவு, வழிபாட்டு விதிமுறைகள், ஆலயத் தொண்டு என்று பல்வேறு வழிகளிலும் தமது சேவையை விரிவுபடுத்தி வளர்த்து நேர்மையும் திறமையும், ஆளுமையும் கொண்ட பெண்மணியாக சைவ உலகிற்கோர் அன்னையாக செயற்பட்ட விதம் பெண்குலத்திற்குப் பெருமை சேர்ப்பதாக உள்ளது. கொழும்பில் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் கப்பித்தாவத்தை சிவன் கோயில், ஜிந்துப்பிட்டி முருகன் கோயில் ஆகியவற்றில் சைவத்தமிழ்ச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றி வந்தார். சைவ சமயம், சைவ சித்தாந்தம், திருக்குறள், திருமுறைகள், கந்தபுராணம் போன்ற விடயங்கள் அவரது சொற்பொழிவுகளுக்குக் கருப்பொருளாக அமைந்தன. இவற்றுடன் சங்கத்தமிழ் நூல்களில் இருந்து பாரதியார் பாடல் வரை அவருக்கிருந்த தமிழ்ப்புலமை அவரை இலக்கிய விடயங்களிலும் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றத் தூண்டியது. அன்னையின் சொற்பொழிவுத் திறனைப் பண்டிதமணி. சி. கணபதிப் பிள்ளையின் வார்த்தைகளிற் சொல்வதானால் “பேச்சின் பொருளை ஒழுங்குபடுத்திப் பேசுதல், காலநேரத்தைக் கவனித்துக் கொள்ளல், ஓரெழுத்தையும் சிதைக்காது உச்சரித்தல் என்பனவே அவரின் தனிச்சிறப்புக்குக் காரணம்”. அன்னையின் பேச்சுத்திறன் ஈழத்தமிழர்கள் மத்தியில் மட்டுமன்றித் தமிழ் நாட்டிலும் மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளிலும் வாழும் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் புகழ் பெற்றது. 1965 ஆம் ஆண்டு சிதம்பரத்தில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த சமாஜ வரைவிழாவில் வெள்ளை வாரணனாரின் தலைமையில் இவர் “மணிவாசகரின் ஞான உள்ளம்” எனும் பொருள் பற்றி ஆற்றிய உரை அனைவரது உள்ளத்தையும் ஈர்த்தது. அவரது பேச்சு என்பது வாயில் இருந்து வரும் வெறும் வார்த்தைகள் அல்ல. அவை பொருளுணர்ந்து அனுபவித்து உணர்ச்சியோடு வரும் வார்த்தைகள். அவை கேட்போரைப் பரவசப்படுத்தியதில் வியப்பொன்றுமில்லை. 1966 இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்

கழகத்திலும் 1973 இல் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் திருவிடைமருதூரில் நடாத்திய திருமுறை மகாநாட்டிலும் திருச்சி சாரதா மகளிர் மன்றத்திலும் உரையாற்றியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் 1976, 1977 காலப் பகுதிகளிலும் கும்பகோணம், திருவிடைமருதூர் போன்ற இடங்களில் இடம்பெற்ற திருமுறை மகாநாடுகளிற் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்த பெருமை இவருக்குண்டு. திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார் என்பது போல அன்னையின் திருவாசகம் என்ற பொருள் பற்றிய பேச்சுக்கள் தமிழ்நாட்டு மக்களைப் பக்திப் பரவசத்தில் ஆழ்த்தியது.

தமிழ்நாட்டுப் பயணங்களும் சொற்பொழிவுகளும் ஒரு புறமிருக்க மலேசியா, சிங்கப்பூர் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் 1971, 1972, 1974, 1977 காலப் பகுதிகளில் ஆற்றிய உரைகள் நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. “உள்ளத்திலே உண்மை” ஒளி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும்” என்ற பாரதியாரின் வாக்கிற்கிணங்க அன்னையின் குரல் சைவத்தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஒங்கி ஒலித்தது. பேச்சுத்திறன், பேசும் வார்த்தைகளின் பொருளுணர்வு, உறுதிப்பாடு, ஆளுமை, கவர்ச்சி யாவும் ஒன்று சேர்ந்து மக்கள் மத்தியில் விடய விளக்கத்துடன் இன்ப அனுபவத்தையும் ஏற்படுத்தியதில் ஆச்சரியம் இல்லை. பேச்சு என்பது ஒரு கலை. அன்னை தங்கம்மாவின் பேச்சுக்கள் உள்ளுந்தோறும் இன்பம் பயப்பவை. சொற்பொழிவுகள் ஆற்றுவதுடன் நின்றுவிடாது நூல்களை எழுதி சைவத்தமிழ் வளர்ச்சிக்குத் தன் பங்களிப்பை ஆற்றியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. கோயில் நிர்வாகப் பொறுப்புகளுடன் இத்தகைய பணியில் ஈடுபட்டமை பாராட்டுக்குரியது. ஆறுமுகநாவலரது சமயப்பணியிலும், அவரது நூல்களைக் கற்பதிலும் ஆர்வம் கொண்ட சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அவர்கள் “ஈழத்துப் பிரபந்தங்கள்” என்ற நூலை எழுதினார். கந்தபுராணச் சொற்பொழிவு, விரதங்களும் விழாக்களும் போன்ற நூல்களுடன் அவரது சொற்பொழிவுகள் பல நூல்களாக வெளிவந்தமை அவருக்கு எழுத்துத் துறையில் இருந்த புலமையை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

மண்ணிற் பிறப்பவர் அனைவரும் இறப்பது உறுதி. ஆனால் பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் இடைப்பட்ட வாழ்நாளை ஒருவன் எப்படி வாழ்ந்தான் என்பதுதான் முக்கியம். வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே என்கிறது இந்துமதம். பிறவிகளில் உயர்ந்த மானுடப்பிறவியை எடுத்தவர்கள் அதன் உயர்வை உணர்ந்து வாழ்வதும், மற்றவர்களின் உயர்வுக்கு வாழ்தலுமே அதன் தாத்தபர்யம். இதனாற்றான் வள்ளுவரும் “வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” என்றார். அந்த வகையில் அன்னை தங்கம்மா அவர்கள் தமது என்பத்து நாலாவது அகவையில் இறையடி சேர்ந்துவிட்டார். அவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கை, அவர் ஆற்றிய சேவை எம்மைப் பிரமிக்க வைக்கிறது. அவரது ஆன்மீகப்பணி, சமூகத்தில் அவருக்கிருந்த ஈடுபாட்டையும், மக்களுக்குத் தொண்டாற்ற வேண்டும் என்ற உணர்வையும் தந்தது. அந்த வகையில் துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தைத் தளமாகக் கொண்ட அவரது சமூகப் பணியும் பரந்து விரிந்து சென்றது. 1982 இல் துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம் அமைக்கப்பட்டு, அல்வில்லத்தில் வாழும் சிறார்கள்க்கு உணவு, உடை, கல்வி, சமய வாழ்வைக் கொடுத்து அவர்களைப் பராமரித்து

வருகின்றமை பெருந்தொண்டாக விளங்குகிறது. இந்த இடத்தில் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் சாரதாதேவியாருக்குக் கூறிய வார்த்தைகளை இணைத்துப் பார்ப்பது பொருத்தமானது. சாரதா தேவியார் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரைத் திருமணஞ் செய்த சிறிது காலத்தில் சாரதாவின் பெற்றோர் ஏனைய பெற்றோரைப் போன்று சாரதாவுக்குக் குழந்தைப் பாக்கியம் இல்லையே என்று ஏங்கிய போது, இராமகிருஷ்ணர் சாரதாவைப் பார்த்து பிற்காலத்தில் உன்னை அம்மா என்று அழைக்க உனக்கு ஆயிரம், ஆயிரம் குழந்தைகள் இருப்பார்கள் என்று சொன்னார். இன்று அன்னை தங்கம்மா அவர்களை அவரது இல்லத்துப் பிள்ளைகள் மாத்திரம் அல்ல ஏனையோரும் அம்மா என்று அழைக்கும் வார்த்தைகள் பொருள் பொதிந்தவை. இவற்றுடன் முதியோர் இல்லம் அமைத்தமை, காலத்தின் தேவையை உணர்ந்து அவர் ஆற்றிய சமூகப்பணியில் உயர்ந்த சேவையாக உள்ளது.

அமரர் அன்னை கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் தமது பிறந்த நாளை ஓர் அறக்கொடை விழாவாக உருவாக்கி அந்த அறக்கொடைக்கு அன்பளிப்பாக வரும் பணத்தின் வட்டியை எடுத்து வருடாவருடம் சமூக சேவைகளுக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுப்பது வழக்கம். அந்த வகையில் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழும் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு கல்விக்கு வேண்டிய உபகரணங்களை வழங்குவது, வைத்தியசாலைகளுக்கு உதவுவது போன்ற சேவைகளில் ஈடுபட்டார். 2002 ஆம் ஆண்டு சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அம்மா சைவத்தமிழ் ஆய்வு நூலகம் ஒன்றை துர்க்காதேவி தேவஸ்தான வளவினுள் திறந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் 2001 ஆம் ஆண்டில் இருந்து அறநெறிப் பாடசாலையும் இயங்கி வருகிறது. மாதந்தோறும் பூரணை நன்னாளில் ‘அருளொளி’ சஞ்சிகை வெளியீடும் இடம்பெறுகிறது. இன்னும் யாத்திரீகர் விடுதி, அந்தணப் பெருமக்கள் தங்கியிருப்பதற்குரிய துர்க்கா கோட்டக் கட்டட நிர்மாணப்பணிகள் நடைபெற்று வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அன்னையின் ஆன்மீக சமூகப் பணிகள் அவர் இல்லாத நிலையிலும் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளன.

ஈழத்திருநாட்டில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் நிர்வாகத் தலைமைப் பொறுப்பை வகித்து ஆன்மீக, சமூக சேவைகளிற் தானும் ஈடுபட்டு, மற்றவர்களையும் அதில் ஈடுபடுத்தி பெருந்தொண்டாற்றி வந்த அன்னை அவர்களின் பணிகள் இன்று செஞ்சொற்சொற்செல்வர் ஆறுதிருமுருகன் தலைமையில் அவரது நிர்வாகத்துறை சார்ந்தவர்கள், தொண்டர்கள் மூலம் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. அன்னையின் வெற்றிடம் பெருவெளியாக, வேதனை தருவதாக இருந்தாலும் இறைவியின் உருவத்தில் அன்னையைக் கண்டு ஆறுதல் அடைகிறோம். இருக்கு வேதத்தில் பத்தாவது மண்டலத்தில் இடம்பெறும் பிரார்த்தனை மந்திரம் ஒன்று “அன்னை துர்க்காம்பிகையே அண்மையில் இருந்தும் சேய்மையில் இருந்தும் வரும் அமைதியைச் சீர்குலைக்கும் பயங்கரமான செயல்களை நீக்கி விடுவாய். இனிய வாழ்க்கைக்கு இடையூறாக வரும் பயத்தைத் தரும் செயல்களையும் சாந்திப்படுத்துவாய். துர்க்கா பரமேஸ்வரியைச் சரணடைகிறேன். நல் வாழ்விற்கு இடையூறானவற்றை எல்லாம் நீக்கி விடுவாய். நன்மையானவற்றை அருளுவாய்” என்று அமைகின்றது. அம்மந்திரத்தினைப் பிரார்த்திப்போமாக!

சில மனிதர்கள் புரிந்து கொண்டு பெருவெற்றி அடையும் வண்ணம் பயன்படுத்தும் ஒரு சக்திதான் நம்பிக்கை. நீங்கள் விரும்பும் பொருளை அல்லது சாதனையைத் தெள்ளத் தெளிவாக மனதில் ஒரு படமாக வரைந்துகொண்டு, அதைச் செயலாக்க உங்கள் முழுச் சக்தியையும் பயன்படுத்துவீர்களேயானால் செயற்கரியவற்றைச் செய்துவிடலாம். (பக்தி)

சிறப்பான ஆலய நிர்வாகத்திற்கு

முன்னுதாரணமாகத் திகழ்ந்த தெய்வத்திருமகள்

[ஜூலை மாதம் 3 ஆம் திகதியன்று தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் நடைபெற்ற சிவத்தமிழ்ச் செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் முதலாவது குருபூசை வைபவத்தின்போது அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தால் வெளியிடப்பட்ட “தெய்வத்திருமகளின் வாழ்வும் பணிகளும்” என்ற நூலின் வெளியீட்டின்போது மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன் நிகழ்த்திய வெளியீட்டுரை]

யாழ் மண்ணில் ஆன்மீக வரலாற்று நாயகியாக வாழ்ந்து சிவத்தமிழ்ச் செல்வி எனப் புகழ் பெற்று தெய்வத் திருமகளாக எங்கள் உள்ளங்களில் இன்றும் என்றும் வாழும் எங்கள் ஆன்மீக அன்னைக்கு இன்று முதலாவது குரு பூசை. அத் தெய்வீக அன்னையின் திருவுருவச் சிலையை இவ்வருடம் ஜனவரி 7 ஆம் திகதியன்று இப் புண்ணிய பூமியில் திரை நீக்கம் செய்து வைத்து விட்டு சிற்றுரை நிகழ்த்துகின்ற பாக்கியம் கிடைத்தபோது, அம்மாவின் வாழ்க்கை ஒரு சரித்திரம் எனப் போற்றப்பட்டமையை செவிமடுத்து அதனை சிறியேனும் ஏற்று அங்கீகரித்து, ஏதோ ஒரு துணிவுடன் (இப் புண்ணிய பூமியில் அந்த ஆன்மீக அன்னை உருவாக்கிவிட்ட சேவை அவையில் நானும் சிக்கிவிட்டேன் என எண்ணுகிறேன்) அம்மாவின் முதலாவது குருபூசையில் அந்தப் புனித தெய்வத் திருமகளின் வாழ்க்கை வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தி வெளியிட இந்நாட்டு இந்து நிறுவனங்களின் ஒன்றியமாகப் பணியாற்றும் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் மூலம் நடவடிக்கை எடுப்பேன் என கூறி வைத்தேன். இன்று இந்த நாட்டில் வாழும் இந்து மக்கள் படும் வேதனைகளும் சோதனைகளும் வார்த்தைகளால் எடுத்துக் கூறுவதற்கு அப்பாற்பட்ட தூர்ப்பாக்கிய நிலையில், எமது சக்திக்கு எட்டிய மட்டில் எம்மாலான நிவாரணப் பணிகளை தெய்வத் திருமகள் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அம்மா காட்டிய வழியில் செய்து கொண்டு வருகிறோம். அந்தப் பொறுப்புகளின் மத்தியிலும் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றி இன்று தெய்வத் திருமகளின் வாழ்வும் பணிகளும் பதிவு செய்யப்பட்டு இந் நூலாக வெளியிடப்படுகின்றது. தூர்க்காபுரியில் அருள் பாலிக்கும் எங்கள் பிராட்டியின் திருவருட் காட்சமும், சிவத்தமிழ்ச் செல்வி எங்கள் உள்ளங்களில் வளர்த்துவிட்ட ஆத்மீகப் பணிக் களையும் தான் இந்த துணியை எங்களுக்குத் தந்தது; உணக்கத்தையும் வழிகாட்டலையும் கொடுத்தது.

இதே புண்ணிய பூமியில் 1925 ஆம் ஆண்டு பிறந்த எங்கள் அன்னை சின்னஞ் சிறுமியாக ஓடியாடித் திரியும் போது கன்னாகம் இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரியில் உரையாற்றிய மகாத்மா காந்தி பின்வருமாறு சொல்லியிருந்தார்: “ பள்ளிப் பருவம் முடிந்ததும் பெரும்பாலான பெண்கள் பொதுநலத் தொண்டு வாழ்வில் இருந்து மறைந்து விடுகின்றனர். ‘சைவ சமயிகள்’ என்று கூறிக்கொள்ளும் (இந்துக்கள் என்று அவர் கூறவில்லை, சைவ சமயிகள் என்றே கூறினார். “You claim to be Saivites” என்பதே அவரது ஆங்கில வாக்கியமாகும்) இக் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவிகளாகிய நீங்கள் அப்படியாக மறைந்து விடாது, தொண்டு வாழ்வில் பெருமை பெற்றுயர்ந்த உங்கள் குலத்துதித்த உத்தமப் பெண்மணிகள் போல் உலகூட்டும் நல்ல பொதுப்பணிகளாற்றிச் சமூகத்தில் மகளிர் திலகங்களாக ஒளிபரப்ப முன்வர வேண்டும்” என்பதே அப்பகுதியாகும்.

அதே கல்லூரியில் பிற்காலத்தில் ஆசிரியராகப் பயிற்சி பெற்ற செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி தமிழிலும் சைவத்திலும் பாண்டித்தியம் பெற்று இந்த நாட்டின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று

ஆசிரியப் பணியாற்றி சமயப் பிரசாரகராக உயர்ந்து, ஓர் இந்து திருத்தலத்தின் பரிபாலன சபைத் தலைவியாகப் பொறுப்பேற்று சரித்திரம் படைத்து ஆலயத்தையே மையமாகக் கொண்டு அரிய பல சமூகப் பணிகளையாற்றித் தெய்வத் திருமகளாக உயர்ந்தார். மகாத்மா காந்தி கண்ட கனவை இந்த இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரி மாணவி நனவாக்கினார். அவரே மகாத்மாவாக உயர்ந்தார் என்றும் கூறலாம். “யாருடைய நெஞ்சு ஏழை மக்களுக்காகத் துயரத்தில் அழுமோ அவனையே நான் மகாத்மா என்பேன்” என்று சுவாமி விவேகானந்தர் கூறியிருக்கிறார்.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் ஐம்பதாண்டு பூர்த்தியையொட்டி யாழ். மண்ணில் இந்து மாநாட்டை நடத்துவதற்கு ஒழுங்கு செய்ய இங்கு வந்திருந்தோம். இங்கு இருந்த பல்கலைக்கழக சமூகம், ஆன்மீகத் தலைவர்கள், இந்து நிறுவனங்களிடம் ஆலோசனை நடத்திய போது அந்த மாநாட்டில் கௌரவிக்கப்படுவதற்கு இரண்டே இரண்டு பெயர்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. ஒன்று எங்கள் அன்னை சிவத்தமிழ்ச் செல்வியினது பெயராகும். மற்றையது அளவெட்டியில் ஆன்மீக ஒளி பரப்பிய ஞானவித்தகர் அருட்கவி வினாசித்தம்பி ஐயாவின்னையது. 2005 ஜூலை மாதம் நடந்த அந்த மாநாட்டில் இருவரும் கௌரவிக்கப்பட முன்மொழியப்பட்டதற்கு தெரிவிக்கப்பட்ட ஒரேயொரு முக்கிய காரணம், இருவரும் யாழ் மண்ணில் மக்களுடன் மக்களாக துணிவுடன் நின்று ஆன்மீக சக்தி தந்து வாழ்ந்த புனிதப் பெருமக்கள் என்பதேயாகும்.

தெல்லிப்பழை தூர்க்காபுரி தேவஸ்தான வளவில் குண்டு விழுந்த சமயம் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றமும் பாரெல்லாம் பாரந்து வாழும் இந்து மக்களும் கொதித்தெழுந்தோம். தளராது தயங்காது தான் ஆதரித்து வளர்த்து வரும் பெண் பிள்ளைகளையும், பராமரிக்கும் முதியோர்களையும் தூர்க்காபுரி அம்பாளின் அருளுடன் எவ்வளவு சிறப்பாக கண்ணும் கருத்துமாக அன்னையார் போற்றினார் என்பது யாழ் மண்ணின் வரலாற்றில் என்றும் அழிக்க முடியாத ஓர் அத்தியாயம். குண்டுமாரிகளைப் பொருட்டுத்தாமல் அவர்களுடன் இடம் பெயர்ந்து அலைந்து திரிந்தாலும் அம்மா ஓயவில்லை. அன்று அம்மா இருக்கும் இடம் தேடி அறிந்து அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம், யாழ். அரசு அதிபர் மூலம் எம்மாலான உதவியைச் செய்ய முடிந்தது ஒரு மன ஆறுதல். மீண்டும் தூர்க்காபுரி திரும்பி ஆலயத்தையும் புனரமைத்து விடுதிகளை செய்ப்பணிட்டு தன் ஆன்மீகப் பயணத்தை இதே புண்ணிய பூமியில் தொடர்ந்த அம்மா, உலகெல்லாம் பெரும் சமயப் பிரசாரம் செய்து புகழ் பெற்ற அறிஞர் மட்டுமல்ல தன் சேவைகள், பணிகள் மூலம் உலகெல்லாம் செறிந்து வாழும் இந்து சமூகத்தின் தெய்வத்திருமகளாக வாழ்ந்தார் – இன்னும் எங்கள் உள்ளங்களில் வாழ்கிறார். அவுஸ்திரேலியாவில் இலங்கை உடன் பிறப்புக்களுக்காக வருடாந்தம் நிதி சேகரிப்பு நிகழ்ச்சி நடத்துபவர்கள் அபயக்கர நிறுவனம். அதன் தலைவரான நண்பர் கதிரவேலு சிவானந்தன் அவர்களை அனுகி அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் நடத்தும் இரத்தமலாளை இந்து மாணவர்

விடுதிக்கும் உதவி கோரினேன். வடக்கிலே சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அம்மாவுக்கும், கிழக்கிலே சுவாமி ஜீவானானந்தா அவர்களுக்கும் தான் நாங்கள் உதவி செய்வோம் என்று கூறிவிட்டார். அவ்வாறாக தன் கண்ணியம் மிக்க ஆளுமையினால் ஒரு புது வரலாறு படைத்தவர் தெய்வத் திருமகள் அம்மா.

தெய்வத்திருமகள், ஆலயத்தை எப்படி சிறப்பாக நிர்வகிக்கமுடியும் என்பதனை ஒரு உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டி பணியாற்றியவர். அவரது கண்ணியமும் கட்டுப்பாடும் அவரை ஒரு ஆளுமைமிக்க அறங்காவலர் சபைத் தலைவராக உயர்த்தியது. “ஆலய அறங்காவலர்கள் வாளின் நுனியில் நடப்பவர்கள் போல கவனமாகவும் எச்சரிக்கையாகவும் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் கண்ணியத்தால் எங்கள் மதத்தின் பெருமையை உயர்த்த வேண்டும்” என அம்மா ஓரிடத்தில் கூறியிருக்கிறார்.

இன்று எம்மவர் மத்தியில் பல ஆலயங்களில் அறங்காவலர்கள் பதவி ஆசைக்காக நீதிமன்றம் செல்வதைக் கண்டு நான், ஒரு சட்டத்தரணியாக இருந்தபோதும் கூட வெட்கப்படுகிறேன். ஆலயத்தை பரிபாலிப்பவர்கள் பதவிக்காகவும் தற்பெருமைக்காகவும் அப்பொறுப்புகளை ஏற்காமல், அம்மா சொன்னதுபோல வாள நுனியில் நடக்கும் கண்ணியம் மிக்கவர்களாக உயர வேண்டும். அப்போதுதான் எதிர்கால சந்ததியினரும் எங்கள் சமயத்தின் பெருமையை உணர்ந்து கொள்வார்கள்.

அம்மாவுக்குக் கிடைத்த பட்டங்கள் பற்பல; புகழ்மாலைகள் எண்ணற்றவை. அவை அம்மா சைவ அம்மாவாகவே தன் ஆன்மீகப் பயணத்தைத் தொடர விட்டனவேயன்றி புகழால் அவர் மாறவில்லை. ஆனால் இன்னும் தன் ஆழ்ந்த அக்கமான ஆன்மீக சிந்தனையால் உயர்ந்து தெய்வமாக எங்கள் உள்ளங்களில் வாழ்ந்தார் – வாழ்கிறார்.

யாழ் இந்து மாநாட்டில் பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் அவர்களின் சிந்தனையில் உதித்த அருமையான பட்டமான தெய்வத் திருமகள் என்ற பட்டத்தை மாமன்றம் வழங்கி பெருமை தேடிக்கொண்டது. முதலில் அவரை சந்தித்து மாநாட்டிற்கு அழைத்த போது பட்டத்தை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். இரண்டாவது தடவையாக அவரை அணுகி கெஞ்சி நின்றோம். அவரின் அருகேயிருந்த குந்தில் குந்திவிட்டேன் – செல்லப்பிள்ளையாக. அம்மா எங்கள் இந்து மாநாட்டிற்கு வந்து பட்டம் பெற்று எங்களை – மாமன்றத்தை கௌரவிக்க வேண்டும் என அன்புடன் வேண்டினேன். இறுதியில் எந்தத் தாயுள்ளமும் உருகும் என்பது போல அம்மாவும் அன்புடன் ‘சரி சரி’ என்றார். அந்தப் பொன்னான வேளையை நான் என்றும் மறக்க முடியாது. இன்று அம்மாவின் வரலாற்றையும் பணிகளையும் ஆவணப்படுத்தும் இந்த நூலுக்கு வெளியீட்டுரை நிகழ்த்துவது நான் செய்த பாக்கியம் எனக் கருதுகிறேன்.

இந் நூலின் சமர்ப்பணத்தில் கூறியவாறு, இது மரபுருக்கமைய எழுதப்பட்ட சுயசரிதமோ வரலாறோ அல்ல. அம்மாவின் வாழ்வையும் பணிகளையும் முழுமையாக ஆவணப்படுத்த எடுக்கப்பட்ட முதல் முயற்சி எனலாம். இதன் அடிப்படையில் அம்மாவின் வரலாறு முறையாக ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு நல்லதொரு ஆவணப்பதிவாக படைக்கப்பட வேண்டும். அது எங்கள் இளம் சமுதாயத்திற்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமையும்.

இந் நூலில் 1984 வரை அம்மாவின் வரலாற்றை எழுதிய திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்களின் நூல் பிரதி செய்யப்பட்டு எமக்குக் கிடைத்த வேறு விடயங்களுடன் விரிவாக்கப்பட்டு, அதன் பின் 2008 வரை எமக்குக் கிடைத்த தகவல்களின்படி வரலாறு பூரணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் அம்மாவின் மணிவிழாவின்

மலரிலிருந்தும், அம்மாவை 1974 இல் மாமன்றம் கௌரவித்தபோது வெளியிடப்பட்ட சிறப்பு மலரிலிருந்தும் எடுக்கப்பட்ட வாழ்த்துரைகளையும் கட்டுரைகளையும் இணைத்து, பல நோக்குகளில் இருந்து அம்மாவின் பன்முகப்பணிகளைப் பற்றி பல அறிஞர்கள் எழுதிய ஆக்கங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. கவிமலர்கள் இன்னும் ஒரு தொகுதியாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகனும் நானும் எம்மாலானமட்டும் முயற்சிகள் எடுத்து, மாமன்றத் தகவல் அலுவலர் ஊரெழு கனகசூரியரின் அயரா உழைப்பின் ஆதரவுடன், யுனி ஆர்ட்ஸ் நிறுவன அதிபர் திரு. விமலேந்திரன் குறுகிய காலத்தில் அச்சுப்பதித்துத் தர இப்பணியை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம்.

இந்தச் சபையில் இருக்கும் இரு அன்னையரை நான் வணங்கி நிற்கிறேன். ஒன்று செஞ்சொற்செல்வரைப் பெற்றெடுத்த தாய். மற்றவர் அமெரிக்கா ஹவாய் சைவ ஆதீனத்தைச் சேர்ந்த தொண்டநாதன் சுவாமிகளைப் பெற்றெடுத்த அன்னை. அவர்கள் பெற்றெடுத்த செல்வங்கள் அம்மா காட்டிய வழியில், ஆன்மீகப் பயணங்களைத் தொடர்கிறார்கள்.

“ஈழத்து சைவத் தமிழலகின் சரித்திரத்தை ஆராய்வோர் தங்கம்மா காலம் எனத் தனியே ஓர் இயல் வகுப்பர்” எனப் பேராசிரியர் சிவலிங்கராஜா அவர்கள் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். அதனை வாசித்து அமர விரும்புகிறேன்.

ஆறுமுக நாவலரின் ஆளுமையை உன்னுடைய ஆற்றுப் படைப்பாக அனுதினமும் காத்தவன் நீ, சோழமன்னர் காலச் சமயச் சரித்திரத்தை ஈழமண்ணில் மீண்டும் எழுதியதோர் பெருமான் டி. தேவார முதலிகளின் திருப்பாடல் யாவையுமே நாவாரப் பாடி நம்மையெல்லாம் ஈர்த்தனையே வாழத் துடித்து வறுமை தனிலுழன்று ஏழ்மை நிலையில் ஏதுமற்று வாடியதோர் ‘குஞ்சுகளைக்’ கூட்டிக் கோயில் அறங்காத்த நெஞ்சம் ஒருநாளும் நெருப்பிடையே வேகாது முற்றிப் பழுத்த முதுமையினாலே உடலம் வற்றித் தம்வாழ்வு வளங்குன்றி உயிர்ப்புக்காய்ப் பற்றிப் படரப் பாதை தெரியாமல் உற்ற பிணியோடு உறவின்றி நின்றவரைக் கொடுத்துத் தூக்கிக் கலக்கக் கலைவித்து மெய்யாய் நீழலளித்த மேன்மை மிகு ஆல்விருட்சம் தான தருமம் தரமறிந்து செய்து தமிழ் ஞானம் தனை வளர்த்த தங்கம்மா இன்னார் இனியர் இவர்பெரியர் அவர்சிறியர் என்னாது எல்லோரும் உன்சந்தியில் ஒன்றாவர் சொன்ன சொல்லு மாறாமல், ஏதிலர்க்கு நன்மை பல செய்திருந்தும் – செய்தவற்றைச் சொல்லித் திரியாமல் உய்தி வழியில் ஒருமனமாய் நின்றவன் நீ – சீலம் தருமம் செய்நேர்த்தி யாவுக்கும் பாலம் அமைத்த ‘பலம்’ உந்தன் வாழ்வியலாம் தேனாந்து உந்தன் திருஉடலம் செல்கையிலே உணர்ந்திரண்டு நின்று உகுத்தகண்ணீர் தான் உலகில் எப்படி நீ வாழ்ந்தாய் என்பதற்குச் சாட்சியம்மா... ஈழத்துச் சைவத் தமிழலகின் சரித்திரத்தை ஆராய்வோர் ‘தங்கம்மா காலம்’ எனத் தனியே ஓர் இயல் வகுப்பர்.

உங்கள் கஷ்டங்களைக் கடவுளிடம் சொல்லுங்கள். அமைதியான பிரார்த்தனையாகச் சொல்லுங்கள். அவர் கேட்பார்; தீர்வும் சொல்வார். மனிதர்களிடம் சொல்லாதீர்கள். அவர்கள் தீர்வு சொல்ல மாட்டார்கள். சந்தோஷப்படுவார்கள். (பக்தி)

இந்து ஒளி

சிவஞானச் செல்வர் க. இராஜபுவனீஸ்வரன்

நினைவு அஞ்சலி சிறப்பிதழு

சமய வளர்ச்சிக்காக பெரும்பணியாற்றிய சிவதொண்டர்

அமரர் க. இராஜபுவனீஸ்வரன் அவர்கள்

மாமன்றத்தின் உபதலைவரும், மாமன்ற சமய விவகாரங்கள் குழுத்தலைவருமான சிவஞானச் செல்வர் க. இராஜபுவனீஸ்வரன் அவர்களின் மறைவையிட்டு மாமன்றம் ஆழ்ந்த வருத்தமடைகின்றது.

சிறிதுகாலமாக சுகயீனமடைந்து மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்றுவந்த இவர் கடந்த ஏப்ரல் 3ம் திகதியன்று சிவபதமடைந்தார்.

அமரர் இராஜபுவனீஸ்வரன் அவர்கள் நீண்ட காலமாகவே மாமன்றத்தின் இணைந்திருந்து மாமன்ற வளர்ச்சிக்கும், சிறப்புக்கும் பெரும்பணியாற்றி வந்துள்ளார். மாமன்ற சமய விவகாரங்கள் குழுவிற்கு தலைமை தாங்கி, சமய ஆன்மிகப் பணியில் பல சிவதொண்டர்களை உருவாக்கியிருப்பதன், "சிவதொண்டர் அணி" ஊடாக அவர்களது பணி நாடு முழுவதும் பரவும் வகையிலும் தீவிரமாகப் பாடுபட்டவர்.

மக்கள் பணியே இறைபணி என்பதனை மறவாது சுவாமி விவேகானந்தரின் பேரில் உலகிலேயே முதலாவதாக நிறுவப்பட்ட கொழும்பு விவேகானந்த சபையின் பொதுச் செயலாளராகப் பல வருடங்கள் இவர் ஆற்றிய சேவைகள் அளப்பரியது. இந்நாட்டின் சைவசமய வளர்ச்சிக்காக தீவிரமாக உழைத்த இச் சிவதொண்டரின் மறைவு சைவ உலகிற்கு ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும்.

மாமன்றம் அன்னாரின் குடும்பத்தினருக்கு ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்வதுடன், அவரது ஆத்ம சாந்திக்காக அருள்மிகு சிவகாமி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானை பிரார்த்தித்துக்கொள்கிறோம்.

சிவஞானச் செல்வர் அமரர் க. இராஜபுவனீஸ்வரன் அவர்கள் "இந்து ஒளி" சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் இணைந்திருந்து சிறப்பாகப் பணியாற்றியவர். முப்பெரும் சிறப்பிதழாக மலரும் இந்த "இந்து ஒளி" சஞ்சிகையை "சிவஞானச் செல்வர் க. இராஜபுவனீஸ்வரன் நினைவு அஞ்சலி சிறப்பிதழு" கவும் இந்துப் பெருமக்களின் கரங்களில் சமர்ப்பணம் செய்வதில் மாமன்றம் பெருமையடைகிறது.

எங்கு காண்போம் இனி?

பணிகள் பல இயற்றி
பார் போற்ற வாழ்ந்தவரே;

மனித நேயப் பண்பால்
மாண்புற்று உயர்ந்தவரே;

தேவையற்றோர் வாசல் தேடி
சேவையால் நிறைந்தவரே;

எங்கு காண்போம் இனி?

* * *

விவேகானந்த சபையின்
விவேகம் நிறை பொதுச் செயலாளராய்
பல்லாண்டுகாலம்
நல்ல பணி தந்தீரே;

இந்து நெறி தழுந்தோங்க
இதயத்தால் உழைத்தீரே;

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்து
அவையில் உபதலைவராய்
சமய விவகாரக் குழுத் தலைவராய்
அயராப் பணி புரிந்தீரே;

சிவ சேவைக்காய்
'சிவதொண்டர் அணி' தனை
சிற்பியாய் உருவாக்கி
சிவநெறி நாடெங்கும் பரவிட
சீரிய பணி புரிந்தீரே;

எங்கு காண்போம் இனி?

* * *

வாங்கி முகாமையாளராய்
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து ஓய்வு கொண்டார்
வாழ்விற்கும் இன்று ஓய்வார்?

பணியால் உயர்ந்தீர்
பணிகட்கும் இனி ஓய்வார்?

சேவையால் நிறைந்தீர்
சேவைக்கும் இனி ஓய்வார்?

பணியின் இருப்பிடமே,
பாசத்தின் நிலைக்களனே,

கடமையின் இலக்கணமே
காரியத்தின் காரணனே

எங்கு காண்போம் இனி?

* * *

காலத்தை வென்றவரே
'காலன்' எப்படி வெல்வானுமை;

'மரணம்' உமைத் தழுவினும்
மங்காது உம் புகழ்;

நிலைத்த உம் பணியால்
நிலைத்திடும் உம் நாமம்

கனிவாக வாழ்ந்தவரே - தந்தோம்
கண்ணீர் அஞ்சலிகள்

பயனறு வாழ்ந்தீர்;
பரமனடியில் சேர்க்!

ஆத்ம சாந்திக்கு

ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கிறோம்!

- அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்

வரலாறு பேசும் சிவதொண்டர்

கந்தையா நீலகண்டன்

ஒரு மனிதனின் வாழ்வில் நிச்சயமாக நடக்கும் ஒரு நிகழ்வு அவனின் முடிவு. இருந்தும் கூட அந்த நிச்சயத்தை நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவம் ஞான நிலையடையாத சாதாரண மக்களாகிய எங்களுக்குக் கிடையாது. அதுவும் எம்முடன் உடன்பிறந்த உறவுகளுக்கு அந்த நிச்சயம் நிகழ்கின்றபோது எங்களுக்கெல்லாம் ஏற்படும் ஆற்றொணாக் கவலையை வார்த்தைகளில் வடிக்க முடியாது. அதேமாதிரி எம்முடன் இணைந்து வாழ்ந்து மகிழும் நண்பர்களை - அதற்கும் மேலாக சில விடயங்களில் மனம் ஒருமித்துப் பணியாற்றும் நண்பர்களை இழக்கும்போது அவர்களின் அருமை பெருமையினை அறிந்திருக்கின்ற முக்கிய காரணத்தினால் பெரும் வேதனையடைகிறோம். அந்த வேதனையை எடுத்தியம்புவதும் மிகமிகக் கஷ்டம். “நானோ நாங்களோ மட்டும் இழக்கவில்லை; எமது சமூகமே இழந்துவிட்டது” என்ற பாரிய வேதனை வெறும் அலைகளாக - கொட்டும் கனத்த மழையாக எங்களைத் தாக்குகின்றது. அந்த உணர்வலைகள் எங்கள் உள்ளத்தை வாட்டுகின்றன. அவற்றைச் சொற்களில் வடித்தெடுக்க முடியாது. இந்த நிலையில்தான் சிவஞானச்செல்வர் க. இராஜபுலவனீஸ்வரனின் மறைவு எங்களை ஆழ்ந்த வேதனை அலைகளில் தள்ளிவிட்டு இருக்கின்றது என்பதனை எப்படி எடுத்துரைப்பது என்ற திண்டாட்டத்துடன்தான் இந்த அஞ்சலியை ஆரம்பிக்கின்றேன்.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தில் என் பங்களிப்பைப் பற்றி என்னும் கணப்பொழுதெல்லாம் அமரர் இராஜபுலவனீஸ்வரன் என் மனத்திரையில் தோன்றிக்கொண்டேயிருக்கிறார். நான்கு தசாப்த காலங்களைப் பின்னோக்கி எனது எண்ண அலைகள் மோதுகின்றன. அன்று தென்கருணையம்பதி இந்து இளைஞர் மன்ற போராளராக அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற முகாமைப் பேரவைக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட வேளையில், கொழும்பு இந்து வாலிபர் சங்கப் போராளராக மறவன்புலம் க. சச்சிதானந்தன், கொழும்பு விவேகானந்த சபைப் போராளராக க. இராஜபுலவனீஸ்வரன் ஆகியோரும் அதே கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தனர். நாங்கள் எல்லோரும் அன்று இளைஞர்கள். அதுவும் போராட்ட வெறி கொண்ட இளைஞர்கள். ஓடிவிட்ட வருடங்களோ, நரைத்துவிட்ட தலைகளோ எங்கள் மூவரையும் ஏதோ பெரிதாக மாற்றிவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது. அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத் தலைமையகக் கட்டிடம் கட்டப்படுவதையிட்டு அன்று மிகவும் அதிருப்தி அடைந்திருந்த இளம் போராளர்கள் நாங்கள். என்னை உயர்நீதிமன்றச் சட்டத்தரணியாக சத்தியப்பிரமாணம், செய்வித்துவைத்து வாழ்த்திய மாண்புமிகு நீதியரசர் வீ. சிவசுப்பிரமணியம் அன்றைய மாமன்றத் தலைவராகத் தலைமை தாங்கும் பேரவைக் கூட்டத்தில் மாமன்ற அமைப்பு விதிகள் திருத்தப்பட்டு முப்பது உப தலைவர்களாக வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் தெரியப்படவேண்டும் என்பது மூத்த உறுப்பினர்கள் வைத்த முன்மொழிவு. அதை ஆட்சேபித்து போராடியவர்கள் நாங்கள் மூவரும் - இளம் போராளர்கள். எங்கள் ஆட்சேபணையைப் பொறுக்காமல் கூட்டத்திலிருந்து எங்களை வெளியேறுமாறு தலைவர் கட்டளையிட்டார்; வெளியேறியும் விட்டோம். அந்த அனுபவம்தான் நானும் நண்பர் இராஜபுலவனீஸ்வரனும் இணைந்த முதல் நிகழ்வு.

பல வருடங்கள் உருண்டோடின. 1989 மார்ச் மாதத்தில் அன்றைய மாமன்றப் பொதுச் செயலாளராகவிருந்த இளைப்பாறிய தபாலதிபரும், சட்டத்தரணியுமான நண்பர் சச்சிதானந்தம் விடுத்த அன்பு வேண்டுகோளின்பேரில் மாமன்றத்தில் மீண்டும் போராளராக இணைந்து, உதவிச் செயலாளர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டேன். எதிர்பாராதவிதமாக 1990 மார்ச் மாதத்தில் சச்சிதானந்தன் அமரராகிவிட்டார்.

1990 ஏப்ரல் மாதம் 3ம் திகதி இரவு - என் வாழ்வில் மறக்க முடியாத நாள். என்னை நிம்மதியாகத் தூங்கவிடாது நண்பர் இராஜபுலவனீஸ்வரன் தந்த நெருக்கமும், மாமன்றத்தின் அன்றைய தலைவர் திரு. வி. பாலசுப்பிரமணியம் (அவர்கூட திரு. இராஜபுலவனீஸ்வரனின் தூண்டுதலின் பேரில்தான் இயங்கினார் என்றே நம்புகின்றேன்) அவர்களும் விடுத்த வேண்டுகோளும் அடுத்தநாள் மாலைநிலை நான் மாமன்றப் பொதுச் செயலாளராக ஏகமனதாக தெரிவுசெய்யப்படுவதற்கு காரணங்களாயின. இவர்கள் இருவரும் “மாமன்றத் தலைமையகக் கட்டிடம் கட்டப்பட வேண்டும் - எல்லோரும் ஒருமித்துச் செயற்பட வேண்டும்” என வலியுறுத்தி, ஒருசில மாதங்களாவது நான் பொதுச் செயலாளர் ஆசனத்தில் அமர்ந்து உதவவேண்டும் என்று அன்புடன் கட்டளையிட்டார்கள்; வற்புறுத்தினார்கள். 3.4.1990 இரவு தொலைபேசியில் நண்பர் இராஜபுலவனீஸ்வரன் சொன்ன வார்த்தைகள் இன்றும் எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. நான், எனது அலுவலகத்திற்குப் போகும்போதும், வரும்போதும் வழியில் இறங்கி மாமன்றக் கட்டிட வேலைகளைக் கவனிக்கலாம் என்பதே அந்த வார்த்தைகளாகும். அப்போது எமது சட்ட நிறுவன அலுவலகம் கொழும்பு, கோட்டையிலுள்ள ஹேமாஸ் கட்டிடத்தில் இயங்கிவந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. அடுத்த செப்டெம்பர் 30ம் திகதி மாமன்ற தலைமையகக் கட்டிட வேலைகள் ஆரம்பமானதும் 1996ல் அது பூர்த்தியானதும் வரலாறு.

தலைமையகக் கட்டிட நிதி சேகரிப்பில் பலர் பல வழிகளில் முயன்றார்கள். ‘ஆளுக்கொரு பிடி அரிசி’ என ஸ்ரீஸுரீ ஆறுமுக நாவலர் காட்டிய வழியில் ஒரு நிகழ்வை நண்பர் இராஜபுலவனீஸ்வரன் ஜிந்துப்பிட்டி சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி ஆலயத்தில் ஒழுங்குசெய்து, அதற்கு அன்றைய மாண்புமிகு அமைச்சர் சௌமியமூர்த்தி தொண்டமானையும் அழைத்திருந்தார். கொட்டும் மழையிலும் அமைச்சர் வந்து அந்த நிகழ்ச்சியை ஆரம்பித்து வைத்து எமது முயற்சிக்கு ஆசி தந்தார். அது 1994ம் ஆண்டு நடந்தது.

பொது அமைப்புகளில் பொறுப்புகளை ஏற்று நடத்துபவர்களுக்கு வேண்டிய குணாதிசயங்களும் திறமைகளும் மட்டுமல்ல, எடுத்த முயற்சியை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற திடசங்கற்பமும் சேவை செய்வதே என் கடமை என்ற உணர்வும் அமரர் இராஜபுலவனீஸ்வரனிடம் என்றும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அந்த உணர்வே இருவருக்கும் இடையில் நிலவிய நட்பின் பாலம்.

கொழும்பு விவேகானந்த சபையின் உப தலைவராகவும் என்னை அணைத்து வைத்திருந்தார். அந்த அணைப்பு வெறும் அன்பு அணைப்பு அல்ல. தன் சேவையில் சிலரை அணைத்து எப்படி

அவர்களைப் பயன்படுத்தலாம் என்பதை சிந்தித்து செயற்பட்டவர் அவர். அதேபோன்று மாமன்றச் செயற்பாடுகளில் அவரின் பங்களிப்பைப் பெறுவதில் நானும் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தேன். எனது சுபாவம் வேறு, அவரின் சுபாவம் வேறு. என் அணுகுமுறை ஒரு மாதிரியானது அவரின் அணுகுமுறை வேறு மாதிரியானது. எங்கள் இருவருக்கும் இடையில் பல தடவைகளில் பல விடயங்களில் கருத்து முரண்பாடு இருந்தும் ஒருவரையொருவர் புரிந்து செயற்படுகின்ற ஒரு நெருங்கிய நட்புறவு எங்கள் இருவருக்குமிடையில் நிலவியது. அந்த இணைப்பை - உறவை வளர்த்தது எங்கள் இருவரிடமும் இருந்த சேவை செய்யவேண்டும் என்ற உந்தல். நாற்பதாம் பராயத்தில் இருந்த அந்த உந்தல் நாங்கள் அறுபதாம் பராயத்தைத் தாண்டியபோதும் அணையவில்லை. இன்னும் அந்த உணர்வு மேலும் வளர்ந்து கொண்டிருப்பதாகவே உணர்கிறேன். எனவே, இருவரும் கடந்த இரு தசாப்த காலத்திலும் மிகவும் அந்நியோன்னியமாக இணைந்து செயற்பட்டிருக்கிறோம். எனவே, அமரரை நன்கு அறிந்து - புரிந்து வாழ்ந்தவன் என்ற வகையில் பல அனுபவங்களை - நிகழ்வுகளை நினைத்துப் பார்க்கும்போது என் உள்ளம் வாடி வதங்குகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் மாமன்றப் பொன்விழா நடந்த வேளையிலும், மன்னார், கிளிநொச்சி, வவுனியா, மட்டக்களப்பு என்றெல்லாம் பல இடங்களில் நடந்த ஆன்மீகச் செயலமர்வுகளிலும் இருவரும் இணைந்து பங்குபற்றியிருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, மலையகத்தின் மூலை முடுக்குகளுக்குச் சென்று இந்து மக்களின் குரல் ஒலிக்கச் செயற்பட்ட வேளைகளிலும் அவருடன் இணைந்து நின்றவன் என்ற வகையில், அவர் சாதாரண மக்களிடம் - குறிப்பாக மலையக மக்களிடம் - எமது சமயக் கருத்துக்களை எடுத்துரைத்து விளக்கிய திறமையைக் கண்டு அவரை மனதார மெச்சியிருக்கிறேன். எனது பாராட்டுதல்கள் கிடைப்பது அவருக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சி. “நீலகண்டன், நீங்கள் சுமமா ஒருவரைப் பாராட்டமாட்டீர்கள்” என அடிக்கடி அந்த உண்மையை வெளிப்படையாகச் சொல்லியும் இருக்கிறார். என்னிலும் பார்க்க அவர் இரு விடயங்களில் மேடைப் பேச்சுக்களில் பிரகாசித்தவர். ஒன்று, பண்ணுடன் திருமுறைகளைப் பாடுவது; மற்றது, மலையகத் தமிழிலும் பேசுகின்ற வன்மை அவரிடம் இருந்தது. எனவே, கேட்போரைக் கவர்ந்திழுப்பார்; அந்த கவர்ந்திழுப்பு காரணமாக ஒலிவாங்கி முன்னே எழுந்தால் நேரத்தை மறந்து விடுவார். பல தடவைகள் அவரின் சொற்பெருக்குகளுக்கு அணைபோடுகின்ற கடமையைச் செய்திருக்கிறேன்; அதைத் துணிந்து செய்யும் அளவுக்கு எங்களிடையே உறவு இருந்தது; நான் போடும் அணையை ஏற்று அமர்ந்துவிடுவார் - என்னைக் கோப்பிபதற்கு அவருக்கு என்றும் மனம் வந்ததில்லை. அதையும் கவனித்து மனம் நெகிழ்ந்திருக்கிறேன்.

ஒரு தடவை, மஸ்கெலியாவில் நீர் வற்றியிருந்தது. நீரில் முன்பு மூழ்கியிருந்து, நீரில்லாததால் வெளியே தெரிந்த ஆலயத்தை தரிசிக்கும் பாக்கியம் கிடைத்தவேளை மலைப்படிக்களில் இறங்கிக் கொண்டிருந்தோம். திடீரென நண்பர் இராஜபுவனீஸ்வரன் கஷ்டப்பட்டார். எனக்குப் பயமாக இருந்தது. அவர் சிரித்துக் கொண்டு - (இதை எழுதும்போது அவர் என்முன் தனது வழமையான சிரிப்பை உதிர்க்கின்றார் என்ற ஓர் உணர்வு ஏற்படுகின்றது) உடன் இருந்தவர்களுக்கு துணிவு தந்து மெல்ல மெல்ல நடந்து வந்தார். இப்படிப் பல சமயங்களில் தனது சுகவீனத்தையும் பொருட்டுத்தாது கடமையே கண்ணாக பல இடங்களுக்குச் சென்று சமயக் கருத்தரங்குகளை நடத்தினார். அவருடன் என்றும் அவரின் தளபதி போல் வலம் வந்தவர் மாமன்ற சமய விவகாரங்கள் குழுச் செயலாளர் நண்பர் மு. சொக்கலிங்கம்.

மலையகத்திற்கு மூன்று நான்கு மணித்தியாலங்கள் என பிரயாணம் செய்திருக்கிறோம். பல சுவாரஸ்யமான கதைகளையும்,

ஊர் வம்புகள், வதந்திகளைக் கூட எடுத்துக் கூறி நகைச்சுவையுடன் உரையாடி பயணக்களைப்பே தெரியாமல் எங்களை மகிழ்விப்பார். அவருக்கு அவ்விடயத்தில் உறுதுணையாக இருப்பார் கலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன். அவருக்கும் இவருக்கும் ஓர் அன்புப் பிணைப்பு. இருவரும் அன்பால் இணைந்த நண்பர்கள். மலையகத்தில் செய்துவந்த சிவதொண்டர் அணிப் பணி அதனை மேலும் வளர்த்தது. நாகேஸ்வரனுக்கு இருதய சத்திர சிகிச்சை என்பதனைக் குறிப்பிட்டு “என்னடா அப்பா! நாங்கள் எல்லோரும் வருத்தக்காரர்களாகிவிட்டோம்” என மனம் நொந்தார் அமரர் இராஜபுவனீஸ்வரன். நான், அவர் மரணமாகும் முன் கடைசியாக கலைமான் ஆஸ்பத்திரியில் சந்தித்தபோது கவலையுடன் கூறிய விடயம் - அவரின் மதிப்பில் என்றும் உயர்ந்து நின்றவர் விவேகானந்த சபைத் தலைவர் ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி ஏ. ஆர். சுரேந்திரன். அவரும் அவ்வேளையில் இன்னும் ஓர் ஆஸ்பத்திரியில், அதுபற்றியும் வருந்திக்கொண்டார் திரு. இராஜபுவனீஸ்வரன்.

ஒருநாள் மஸ்கெலியாவில் இருந்து திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். தனது ஒரு சிறு ஆசையை எனக்கு எடுத்துரைத்து எங்களின் பாடசாலை வாழ்வை நினைவுக்குக் கொண்டு வந்தார். “நீலகண்டன், வழியில் நல்ல பேக்கரி இருந்தால் வாகனத்தை நிற்பாட்டி ரோஸ் பாண் சாப்பிட வேண்டும். அதன் ருசி தனிரகம்”. இதனை கலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரனும் ஆமோதித்தார். மனநிறைவுடன் அந்த ஆசையை நிறைவேற்றி வைத்தேன். கல்லூரி இளைஞர்களின் குதூகலமான “ரோஸ் பாண்” விருந்து நடந்தது. பலதும்பத்தும் கதைத்து கலகலப்பாக இருக்கும் நண்பர் இராஜபுவனீஸ்வரன் திடீரென்று “சீரியல்” விடயங்களையும் முடுக்கிவிடுவார். மாமன்றம் என்ன என்ன சமயப் பணிகளை செய்ய வேண்டும், சிவதொண்டர் பயிற்சி அணி எப்படி வளர்க்கப்பட வேண்டும் என கலந்துரையாடல் ஆரம்பித்து வைப்பார். இந்தப் பயணங்களில் இணைந்து கொள்ளும் இன்னும் ஒருவர் ஓய்வுபெற்ற சுங்கத் திணைக்கள அதிகாரி திரு. வி. நடராஜா. அவருக்கும் கதைகள் சொல்வதில் மட்டுமல்லாமல் கேட்பதில் இன்னும் திருப்தி. ஆனால், இந்தப் பயணங்களில் எங்களுடன் இணைந்து தியானப் பயிற்சி வழங்கும் திறந்த பல்கலைக்கழக விஞ்ஞான விரிவுரையாளர் திரு. ந. காத்திகேயன் இன்னும் ஒரு ரகம். எப்போதும் அமைதியாக இருந்து ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் அவர் எங்கள் குழாமில் இளையவர். காத்திரமான கருத்துக்களை உதிர்ப்பார். இப்படி எங்களுடன் கூடிக் குலாவி மகிழ்ந்து அரிய பணிகள் ஆற்றிய நண்பர் இராஜபுவனீஸ்வரன்தான் இப்பயணங்களுக்கும் கருத்தரங்கு களுக்கும் மூலகர்த்தா. மலையகத்தில் திருவாளர்கள் பெருமான், இராஜேந்திரன் முதலிய அன்பர்களைத் தொடர்பு கொண்டு அவற்றை ஒழுங்கு செய்தவர். இனிமேல் இராஜபுவனீஸ்வரன் இல்லாமல்... இக்கருத்தரங்குகள் - பயணங்கள் சோபிக்குமா? அவற்றை ஆரம்பிக்க... எண்ணவே தயக்கமாய் இருக்கின்றது.

இன்னும் ஒரு முக்கிய குணாதிசயம் - திறமை அமரர் இராஜபுவனீஸ்வரனிடம் இருந்தது. அரசன் ஆனால் என்ன ஆண்டியானால் என்ன எவருடனும் அதே கலகலக்கும் சிரிப்புடன் பழகும் கெட்டித்தனம். அதுவும் பெரியோர்களையும் புதியவர்களையும் அழைத்து மேடையில் புகழ்பாடி அவர்களை ‘ஓய்யாரக் கொம்பு’க்கு ஏற்றி மகிழ்வது அவரின் தனிக்கலை - அது அவரின் தனித்துவம் மிகுந்த கைதேர்ந்த கலை.

இப்படியெல்லாம் கவலைகளை மறக்க வைத்து இன்பம் கண்ட அமரர் எமது மக்களுக்கு இன்னல்கள் ஏற்பட்ட போதெல்லாம் துடித்தார். எண்பதுகளில் கொழும்பு இந்துப் பிரஜைகள் குழு அமைத்து பணியாற்றியபோதும், பின்பு தமிழர் பாதுகாப்புக் கழகம் அமைத்துச் சேவை செய்தபோதும், மாமன்றம் மூலம் விவேகானந்த சபை ஊடாக, அதற்கும் மேலாக சர்வமதப் பேரவையில் மாமன்றப்

பிரதிநிதிகளில் ஒருவராகக் கலந்து எங்கள் மக்களின் துயர் துடைக்க உழைத்தவர் அவர். அவருக்கு சிங்கள மொழியும் நன்றாகத் தெரியும். சில சர்வமதக் கூட்டங்களில் எங்களுடன் இருந்து மொழிபெயர்த்தும் உதவுவார். ஆனால், எமது உணர்வுகளை மறக்கவோ விட்டுக் கொடுக்கவோ மாட்டார்.

மாமன்றத்தின் முகாமைப் பேரவை உறுப்பினர்களுள் ஒருவரான 'மூத்த சிவதொண்டர்' எனப் போற்றி மதிக்கப்படும் திரு. சி. சரவணமுத்து அவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மாமன்ற சிவதொண்டர் அணியின் சேவையை நாடளாவிய ரீதியில் எடுத்துச் சென்று, அதன் ஊடாக காத்திரமான வகையில் பெரும் பங்காற்றிய பெருமைக்குரியவர் அமரர் இராஜபுவனீஸ்வரன் என்பதை மறந்துவிட முடியாது.

இவர் வைபவங்களையும் கலகலப்பாக செய்துவைக்க விரும்புவார். ஊர்வலங்கள் நடத்துவதில் பிரியர். சுவாமி விவேகானந்தர் சிலையை அவரின் இலங்கை விஜய நூற்றாண்டையொட்டி நிறுவத் தீர்மானித்தபோது அச்சிலையை வெள்ளவத்தைக் கடற்கரைக்குக் கொண்டுசென்று நிறுவ எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளை இவரும் அன்றைய சபைத்தலைவர் கலாநிதி வேலாயுதபிள்ளையும் எதிர்த்து விவேகானந்த சபை அருகே அமைக்கப் போராடி வெற்றி பெற்றனர். அப்போராட்டத்தில் அவர்கள் இருவருக்கும் ஆதரவாக இருந்தவன் என்ற காரணத்தினால் அவர்களின் உணர்வுகளை நன்கு அறிந்திருந்தேன். சுவாமி விவேகானந்தரின் இலங்கை விஜய நூற்றாண்டு விழா வேளையில் கொழும்பு மாநகரம் கலங்கும் வகையில் ஊர்வலம் நடாத்தி மகிழ்ந்தவர் அவர். திரு. சின்னத்துரை தனபாலா நந்திக்கொடியை எல்லா இடமும் பரப்ப எடுத்த முயற்சிகளுக்கும் ஆதரவு தந்து நின்றவர் இவர். எல்லா சிவதொண்டர் நிகழ்வுகளிலும் நந்திக்கொடிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தவர் அமரர் இராஜபுவனீஸ்வரன். விழாக்களையும், வைபவங்களையும் களைகட்ட நடத்துவதில் மகிழ்ச்சி கண்டவர் சிவஞானச் செல்வர் இராஜபுவனீஸ்வரன்.

மேடையே பேசுக்களில் அலாதி இன்பம் கண்டவர். பல தடவைகளில் அவரின் உள்ளக்கிடக்கையை அறியும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. தனது கருத்துக்களை சபையோர் அறிய வைப்பதில் அவர் நிம்மதி கண்டார். ஒருமுறை ஒரு மலையகத் தோட்டத்தில் நடந்த ஆன்மீகக் கருத்தரங்கில் மலையகப் பூசகர்களுக்கு தமிழில் ஆண்டவனைப் பூசித்து துதிப்பது பற்றி நண்பர் இராஜபுவனீஸ்வரன் சொற்பொழிவாற்றிக்

கொண்டிருந்தார். அவரின் உரையில் கட்டுண்டிருந்த பூசகர்கள் அவர் போற்றித் திருவகவலைப் பாடிக் காட்டியபோது அதிலே ஊறித் திளைத்திருந்தனர். தாங்களும் அப்பாடல்களைப் பாடித் தங்கள் பூசகளைச் செய்ய வழிவகுக்குமாறு எங்களைக் கேட்டனர். அன்றுதான் மாமன்றம் "சிவ வழிபாட்டு மலர்" வெளியிடத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்த வழிபாட்டு நூலை ஆயிரக்கணக்கில் அச்சிட்டு மலையகத்தில் உள்ள ஆலயங்கள் மற்றும் சைவப் பெருமக்களுக்கும் மட்டுமல்ல வெளிநாடுகளில் இருக்கும் சைவப் பெருமக்கள் விடுத்த வேண்டுகோளுக்கிணங்க அவர்களுக்கும் அனுப்பி இருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்லாமல் கனாமியினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களை நல்லூர் ஆதீன முதல்வருடன் மாமன்றத் தலைவர் மனிதநேயர் திரு. கயிலாசபிள்ளை தம்பதியினருடன் நாங்கள் சென்று பார்த்தபோது விபுதி பிரசாதத்துடன் இந்த வழிபாட்டு மலர்தான் வழங்கப்பட்டது. இப்படி பல சம்பவங்களும் - விடயங்களும் - அமரர் இராஜபுவனீஸ்வரனின் பங்களிப்புடன் நடந்த சிறப்பு, மாமன்ற வரலாற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது.

விவேகானந்த சபையைப் பொறுத்தமட்டில் பல ஆண்டுகளாகப் பொதுச் செயலாளராக அச்சபையுடன் தன் வாழ்வையே பின்னிப் பிணைத்தவர் அமரர். அவர் பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து அப்பதவியில் இருந்தார் என்று சொல்வதிலும் பார்க்க அப்பதவியுடன் இரண்டறக் கலந்துவிட்டார் என்றே கூறவேண்டும். கொழும்பில் விவேகானந்த சபை என்றால் எவரும் அதனை இராஜபுவனீஸ்வரனைக் குறிப்பிடாது சொல்லமாட்டார்கள். ஒரே பதவியில் ஒருவர் இருப்பது பற்றி சிலர் உண்மை நிலை தெரியாது கருத்துக் கூறலாம். ஆனால், அப்பதவியில் அவர் இருக்க வேண்டியது கட்டாயமாகிவிட்டது. அதை ஒரு நம்பிக்கைப் பொறுப்பாக அவர் பேணினார். யார் என்ன சொன்னாலும் விவேகானந்த சபையை வளர்த்தெடுப்பேன் எனத் தன் சுதந்திரம் மறந்து சுயநலம் துறந்து, தன் குடும்பத்தின் நலன் மறந்து இரவு பகலாக உழைத்த அவரின் சிறப்பை வார்த்தைகளால் எடுத்துரைப்பது மிகக் கஷ்டம். அது ஒரு வரலாறு. விவேகானந்த சபையில் 09.05.2009 அன்று அன்னாருக்கு நினைவுச்சலிக் கூட்டம் நடத்தி அவரின் உருவப்படமும் திரைநீக்கம் செய்து வைக்கப்பட்டது. அவரின் அயிராத சேவையை மற்றவருக்கு என்றும் நினைவூட்டும் வகையில் விவேகானந்த சபை நூலகம் சீர்திருத்தியமைக்கப்பட்டு அதற்கு அமரரின் பெயர் சூட்டப்பட்டு என்றும் அவரின் நினைவுச் சின்னமாக இருக்க வேண்டும் என்பது எனது விதந்துரைப்பு. அதனை நடைமுறைப்படுத்த நாங்கள் யாவரும் உழைப்போமாக!

அமரர் க. இராஜபுவனீஸ்வரன் - நினைவலைகளில் சில நிகழ்வுகள்

அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற பொன்விழா சிறப்பு மாநாடு (2006)

விவேகானந்த சபை புதிய கட்டிட அடிக்கல் நாட்டும் வைபவம்

Rajapuvaneswaran

The Man And His Mission

A. R. Surendran,
President's Counsel
President, Vivekananda Society

The untimely death of my dearly beloved friend K.Rajapuvaneswaran, on the 3rd of April 2009 has removed from our midst a devout servitor of the Lord who had dedicated his whole life for the service of his fellow men. Raja, as he was affectionately known among his ever expanding circle of friends and well wishers was a resplendent personality who had touched the lives and hearts of so many people in so many ways over the years. It is difficult to encapsulate in few passages the immense contribution made by this colourful luminary to the public at large and to the Vivekananda Society in particular. However, it is proposed to deal with some aspects of this multi faceted personality.

Rajapuvaneswaran had been for the past thirty five years the live wire and lynch pin of the Vivekananda Society. He was the solid bed rock on which the whole edifice of the society stood proudly. He was a man of action, a true Karma Yogi who devoted his entire life for the advancement of the Society and its ideals. His involvement with the Society was so inextricably interwoven that his name has become synonymous with that of the Society.

Born in the shadow of the Suthumalai Puvaneswary Ambal Kovil in Jaffna and living for a very long period cheek by jowl with the Muthumari Amman Kovil, Kotahena, naturally Bakthi was ingrained in his being at a very tender age. Raja had been a deeply religious man in the true sense of that expression from his young days. His idea of religion was inclusive. It was a harmonious blend of devotion, discipline, and dedicated service. He was a devout Hindu steeped in the Hindu scriptures, devotional hymns, Thevarams and Thiruvagasam. In him one saw the natural confluence of the Siddanta and the Vedanta in equal measure. He was as much a practising Saiva siddantist as he was a true Vedantist, who believed in the Vedic proclamation *Ekam Thath Bahootha Vadanthi* (Truth is one sages call it by different names). However, practice of his religion was not restricted to worshipping the divine at his family shrine or in the many temples and kovils which he frequently visited and offered prayers. His idea of a religious life went far beyond the confines of shrines and temples. It encompassed within its sweep selfless service activities

aimed at uplifting the poor, helping the needy, and enlightening the ignorant.

Inspired at a very young age by Swami Vivekananda's exhortation "**service to man is service to God**", Raja as a youth yearned to plunge into social service. More over he had a firm faith in the urgent need to preserve and resuscitate our ancient traditions and cultural values. For a young man like Rajapuvaneswaran who was aspiring to serve the society and awaken the people, the attraction of the Colombo Vivekananda Society, an institution committed to these lofty ideals was irresistible. The Society, which is the first of its kind in the whole world, established after the name of Swami Vivekananda, due to the untiring efforts of Sir Ponnambalam Ramanathan and other Leaders of Civil Society, drew Rajapuvaneswaran in to its folds in the mid fifties. Thus even before he joined the Bank of Ceylon where he later rose to great heights as a senior banker, Rajapuvaneswaran offered his services to the Vivekananda Society at a very young age. His natural skills as an able orator who had won many awards including the prestigious Father Peterpillai Memorial challenge cup, and his amazing capacities as an energetic organizer soon found him occupying responsible positions in the society. He served the society in many a capacity Departmental office bearer, Asst Secretary, Examination secretary, Editor and Treasurer prior to his election as the Hony General Secretary in 1974. The invaluable experience gained by him as an office bearer serving under some of the eminent legal luminaries, top flight civil servants, and prominent doctors, men of the caliber of Sir Kandiah Vaidyanathan, Ranganathan Q.C, K.Alvapillai and Dr T. Nallainathan stood him in good stead during his long years as the Society's General Secretary.

The past 35 years when he functioned as the General Secretary of the Society, saw the Society grow by leaps and bounds with a plethora of activities largely organized by him almost single handedly. The Thirumurai Vizha, the annual Sir. Ponnampalam Ramanathan memorial lectures, the Saiva teachers seminars held in Colombo and out stations, the erection of the Sithie Vinayagar Temple in 1986, Nursery schools for the Hindu students

of the area, the Baratha Natiyam classes and the annual oratorical contests bear ample testimony to his spirited service and consummate skills as an organizer. The crowning glory of his tenure as the General Secretary was the installation of the nine foot high statue of Swami Vivekananda which was erected under the special canopy at the Society premises. In 2002 Rajapuvaneswaran successfully organized island wide programmes in connection with the centenary celebration of Swami Vivekananda's samadhi. Due to his untiring efforts the well attended valedictory function was graced by Mr. Jaswant Sinha, the then Minister of External Affairs in the Indian Government.

The fact that Raja was able to accomplish all these tasks amidst his busy work schedule as a Senior Banker attached to the Bank of Ceylon demonstrates the great odds against which he gave his time and energy to the Society. At the Bank of Ceylon which he served for thirty four years from 1965, he championed many a just cause on behalf of his fellow employees and was elected as the President of the Bank of Ceylon staff officers' association. **The interest he took even after retirement, in the affairs of the Bank officers was such that just two days before his death whilst he was in hospital under life support, he removed his oxygen mask and queried his brother in law Narendrakumar, a retired Deputy chief legal officer of the Bank, as to why he had not gone for the meeting of the retired bank officers which was taking place on that day. That was Rajapuvaneswaran.**

One of the most significant features of Raja's personality was his uncanny capacity to relate to the younger generation with ease. Imbued with ardent love for our culture and religion, Raja at an early stage of his tenure as the General Secretary, identified the younger generation as the potential harbingers of our cultural and religious ethos. When as one of the Vice Presidents of the All Ceylon Hindu Congress with which he was very closely associated, he was tasked with giving leadership to the Sivathondar unit. [servitors of Lord Shiva]. He willingly undertook this project and carried out his duties with complete dedication. This gave him an opportunity to interact closely with the youth. He was leading them from the front. His ideas were exemplary and he was able to inspire the young to follow in his foot steps, not

by preaching to them but, by actively engaging in service with them. He never stood on his dignity and was able to motivate the younger generation with his love and affection for them. The extent to which he endeared himself to them was manifested by the large number of these youth who were present at his funeral. His alertness, his attention to every minute detail done with meticulous care, his willingness to make himself available for the activities of the Society sometimes even neglecting matters of his own family, all these qualities helped him to leave his mark as the most efficient General Secretary that the Society had ever had in its history spanning one hundred and five years. In fact his attachment to the Society was so strong that after his retirement as a Senior Manager from the Bank of Ceylon he refrained from accepting gainful employment as a consultant in the private sector, as he thought that such an engagement would swallow up his time and energy hindering his activities in the Society.

Rajapuvaneswaran firmly believed that he had a mission in life. He fought valiantly for what he believed to be a right cause. He gave himself totally and whole heartedly for the promotion and propagation of his cherished values. He did not waste his life pursuing ephemeral worldly objects. He spoke against all forms of injustice and discrimination. He never minced his words when it came to articulating his point of view. He was congenial and accommodative yet uncompromising and unflinching when it came to upholding principles. The rough edges that were sometimes seen in him added lustre to his diamond like personality. His occasional out bursts stemming from justifiable indignation and his fearless criticism aimed at frivolity never earned him the wrath of the recipient, for every body knew that his anger was not "in personam" and that he bore no ill will or malice towards anyone. In fact he was admired by many for his forthright views and courageous criticism in situations when most of the people would choose to maintain discreet silence. In the circles in which he was known, he was one of the most admired and much loved personalities. In short Raja was a man with a mission who left a priceless legacy for his fellow men- the legacy of love, the legacy of service, the legacy of true dedication.

(Courtesy : Vivekanandan)

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் புதிய இணையத்தளம்

மாமன்றத்தின் வரலாறு, செயற்பாடுகள், செய்திகள் மற்றும்

பல தகவல்களை அறிந்து கொள்வதற்கு

www.hinducongress.lk

மாமன்றத் தலைமையகக் கட்டிடத்தின் பிதாமகர்

இன்று கொழும்பு மாநகரிலுள்ள உயர்ந்த கட்டிடங்களுள் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் தலைமையகம். மாமன்றத்திற்கு ஒரு தலைமையகக் கட்டிடம் அமைக்க வேண்டும் என்பதில் அதிக ஆர்வம் காட்டி, முழு அளவில் செயற்பட்டவர்களுள் முதல்வராகப் போற்றப்படுபவர் மாமன்றத்தின் முன்னாள் தலைவர் அமரர் வே. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள்.

இவர் அமரத்துவமடைந்து பதினேழு வருடங்கள் நிறைவு பெறும் நாளில் முப்பெரும் சிறப்பிதழாக மலரும் இந்த “இந்து ஒளி” சஞ்சிகையை “அமரர் வே. பாலசுப்பிரமணியம் நினைவு அஞ்சலி சிறப்பிதழா” கவும் இந்துப் பெருமக்களின் கரங்களில் சமர்ப்பணம் செய்வதில் மாமன்றம் பெருமையடைகிறது.

மாமன்றத் தலைமையகக்

கட்டிடம் கதை சொல்லும் கனவான்

மாமன்றத் தலைமையகக் கட்டிடத்தைப் பார்க்கும்போது அது, வெறுமனே மாமன்றப் பணிகளை எடுத்துச் சொல்வது மட்டுமல்ல, கட்டிடம் அமைவதற்கு பேருதவியாகவும் துணையாகவுமிருந்த ஒரு சில வள்ளல் பெருமக்களையும் என் றென்றும் எங்கள் நினைவலைகளில் மீட்டிக் கொண்டேயிருக்கிறது.

இவர்களுள் முதல்வராகக் குறிப்பிடக்கூடியவர் மாமன்றத் தின் முன்னாள் தலைவரான அமரர் வே. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலுள்ள கரவெட்டி கிராமத்தில் பிறந்த இவர் கரவெட்டி விக்கனேஸ்வராக் கல்லூரியில் தனது கல்வியை ஆரம்பித்து, கொழும்பு ஆனந்தாக் கல்லூரியிலும், பின்னர் யாழ். இந்துக் கல்லூரியிலும், வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலும் பயின்று பூர்த்தி செய்தார்.

அமரர் பாலசுப்பிரமணியம் கல்லூரிக் கல்வியினை முடித்துக்கொண்ட பின்னர் தனியார் நிறுவனங்களில் நிதிதொடர்புடைய பதவிகளை வகித்து வந்தார். பின்னாளில் அவர் வர்த்தக நிறுவனங்களை அமைத்து நிர்வகித்து வந்ததன் மூலம் பிரபல தொழில் அதிபராக விளங்கினார். “முயற்சி தன் மெய் வருத்தக் கூலிதரும்” என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கு அமைய உழைப்பால் உயர்ந்த பெருமகனாகத் திகழ்ந்தவர் அவர். தனக்காக - தன் குடும்பத்திற்காக என்றில்லாமல் பொதுநல சேவையில் - சமய, சமூக, கல்விப் பணிகளுக்காக வாரி வழங்கிய அவரது வள்ளன்மை உயர் நிலையில் வைத்துப் போற்றப்படுகிறது என்பது மட்டுமல்லாது, அவை காலத்தால் அழியாதவையுமாகும். அவரது தொழில் நிறுவனங்கள் ஆயிரக் கணக் கானவர்களுக்கு தொழில் வசதிகளை

வழங்கிக்கொண்டிருப்பதன் மூலம், அவரது சமூக நலப்பணி மேலும் விஸ்தீரணம் பெற்றுள்ளதை சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

இவரது சமய சமூகப் பணியின் மகுடமாகக் குறிப்பிடக்கூடியது மாமன்ற தலைமையகக் கட்டிடமாகும். மாமன்றத்திற்கான காணிக் கிடைத்திருந்தும், அதன் கட்டிட வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்படாத வேளையிலேயே மாமன்றத் தலைவராக அவர் பதவியேற்றார். மாமன்றத்திற்கான ஒரு தலைமையகக் கட்டிடம் அமைக்கவேண்டும் என்பதில் அவர் காட்டிய ஆர்வமும், அவரது துணிச்சலான செயற்பாடுகளும் முழு அளவில் வெற்றிபெற்றன. இன்று கொழும்பு மாநகரில் உயர்ந்த கட்டிடங்களுள் ஒன்றாக விளங்கும் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத் தலைமையகம், அவரது நினைவை என் றென்றும் மீட்டிக்கொண்டிருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, அவரது பரோபகாரப் பண்பையும் எடுத்துச் சொல்கிறது.

அமரர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் 1986ம் ஆண்டு அக்டோபர் 26ம் திகதியிலிருந்து மறையும்வரை மாமன்றத்தின் தலைவராகப் பணிபுரிந்தவர். அவர் சிறிது காலம் சுகநலமற்ற நிலையில் இருந்து 1992ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 15ம் திகதி இறைவனடி சேர்ந்தார்.

திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களது சமயப் பற்றுணர்வும், அறப்பணி மற்றும் பொது நல சேவைகளில் அவரது பங்களிப்பும் சிறப்பாகப் போற்றத்தக்கது.

இவரது சேவையை மதித்துப் போற்றும் வகையில், மாமன்றம் நன்றி மறவாது வருடந்தோறும் இவரது நினைவு நாளில் நினைவுப் பேருரையை ஏற்பாடு செய்து நடத்தி வருகிறது. இவ்வருட (2009) நினைவுப் பேருரை இவரது மறைவின் பதினேழு வருட நிறைவின் நினைவாக ஆகஸ்ட் 5ஆம் திகதியன்று மாலை பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடைபெறுகிறது.

கொடைவளிகள் பாலா

நா. சோமசுந்தரன்

எனது நெருங்கிய நண்பர்கள் வட்டாரத்தில் “பாலா” என செல்வமாக அழைக்கப்பட்ட தொழிலதிபர் வே. பாலசுப்பிரமணியம், எமது தலைமுறைக் காலத்தில் கலை, இலக்கியம், விளையாட்டு, கல்வி, ஆன்மிகம் முதலிய கொடிகள் தலையெடுத்து வளர்வதற்கான கொழுகொம்பாக விளங்கியவர்.

இதனைப் பிரகடனம் செய்வது போல சென்ற வார இறுதியில் அவரின் நான்காவதாண்டு சிரார்த்த தினத்தன்று கொழும்பு சிற்றம்பலம் காந்தி வீதியில் புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள அகில இலங்கை இந்து மாமன்றக் கட்டிடத்தில் அவரின் புகைப்படம் திரைநீக்கம் செய்யப்பட்டது. “தற்கால நெருக்கடிகளுக்கு இந்து சமயத்தின் அணுகுமுறை” என்னும் தலைப்பில் அமரர் வே. பாலசுப்பிரமணியம் நினைவுப் பேருரையை நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் நிகழ்த்தினார்.

காலத்துக்குக் காலம் பல சாதனைகள் நிகழ்ந்து வடமராட்சி என்னும் பிரதேசம் வரலாற்றில் இடம் பிடித்து விட்டது. வடமராட்சியின் நடுநாயகமாக உள்ள நெல்லியடிக்கிராமத்தின் சந்தியை ஒட்டினார் போலமைந்த டாக்டர்தர் வேலுப்பிள்ளையின் இல்லம், உடற்பிணி தீர்க்கும் மருத்துவத்துக்கு மட்டுமல்ல, உள்பிணி தீர்க்கும் கல்வி, ஆன்மிகத் துறைகளுக்கும் பலகாலமாக உதவியிருக்கிறது. 1950களின் முற்பகுதியில் பாலா கம்பீரமான இளைஞராகவிருந்த காலப்பகுதியில் அவர் விடுமுறைக்கு வீடுவரும் நாட்களில் நெல்லியடியைச் சூழவுள்ள கிராமங்களைச் சேர்ந்த பல இளைஞர்கள் அந்த இல்லத்தை மொய்த்து விடுவார்கள். பாலாவின் ஆஜானுபாகுவான தோற்றம், கணீரென்ற குரல், சாதனைகளைப் புரிய வேண்டுமென்ற உறுதி - எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கருணையோடு உதவும் மனப்பாங்கு என்பன அக்காலத்திலேயே அபிமானத்திற்குரிய தமது தலைவராக பாலாவை அந்த இளைஞர்கள் போற்றுவதற்கு காரணமாக இருந்தன.

அந்தக் காலத்தில் அப்பிரதேசத்தில் ஊருக்கு ஊர் கரப்பந்தாட்டக் குழுக்கள் இருந்தன. இவர்களை ஒன்று சேர்த்து கரப்பந்தாட்டச் சம்மேளனம் ஒன்றினை அமைக்கவும் உள்ளூர் விளையாட்டுத்துறையை பெரிய அளவில் வளர்க்கவும் மாணவப் பருவத்திலேயே திட்டங்கள் தீட்டினார். அத்துள்ள நன்னீர்க்கிணற்றை அபிவிருத்தி செய்ய ஆசைப்பட்டார். சகல வசதிகளும் கொண்ட நூலகம் ஒன்றினை ஏற்படுத்தவும் வழிவகைகள் ஆராயப்பட்டன. ஒவ்வொருதுறை விஷயங்களையும் கவனிக்க இளைஞர் குழுக்களை அமைத்து திட்டங்களை நிறைவேற்ற நிதி சேகரிப்பதற்காக பிரபல சர்க்கஸ் கம்பனி ஒன்றை அமைப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்த வேளையில் 1952 பொதுத் தேர்தல் குறுக்கிட்டது. திட்டங்கள் அக்காலத்தில் நிறைவேறவில்லை. அந்த இளைஞர்கள் (பாலா உட்பட) வாழ்க்கைப் பயணத்தில் தத்தம் திசையை நோக்கிச் சென்று விட்டனர்.

இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 1974ல் பாலாவைச் சந்திக்க அவருடைய அலுவலகத்துக்குச் சென்றிருந்தேன். அவர் இளைஞராயிருந்தபோது சிறுவனாக இருந்த என்னை, பிரபலத் தொழிலதிபராக வளர்ச்சி பெற்றிருந்த நிலையில் அவர் நினைவில் வைத்திருப்பாரா என உள்ளூர் சந்தேகம் எனக்கிருந்தது.

பெரிய அளவில், அதிக பக்கங்களில் மிகப் பெரும் மலராக நாவலர் நூற்றாண்டு மலர் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, விளம்பரங்கள் இடம் பெறாமல் மலரைத் தயாரிக்க வேண்டும் என விரும்பினோம், தயாரிப்புச் செலவுக்கு சில உபகாரிகளின் உதவியைப் பெறவேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்ததால், பிரபல தொழிலதிபராக விளங்கிய பாலாவிடம் ஒரு பகுதிச் செலவுக்கு உதவி கேட்கப் போயிருந்தேன்.

அங்கே தனது அலுவலகத்தில், ஊரில் கெட்டு நொந்துபோய் இருந்த தனது இளமைக்கால நண்பர்கள் பலரை பொறுப்பான பதவிகளில் பாலா அமர்த்தியிருந்தார்.

என்னை அடையாளங் கண்டு கொண்ட பாலா ஒரு நிமிட தாமதமுின்றி தனது அறைக்குள் அழைத்துச் சென்று அன்பு ததும்ப குசலம் விசாரித்து உபசரித்தார், உள்ளத்தால் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் பழகிய அதே பாலா. “வலக்கை கொடுப்பது இடக்கைக்கு தெரியாது” என்பார்கள். பாலாவைப் பொறுத்தவரை அது உண்மை. பொக்கற்றுக்குள் கையை விடும்போது எவ்வளவு கையில் வருகிறதோ அதை எண்ணிப் பார்க்காமல் அப்படியே கொடுத்து விடுவது இளமையிலிருந்தே பாலாவின் பழக்கம். மலரைப் பற்றிக் கூறினேன். என்ன தொகையை உதவுவேன் என்பதை அவர் சொல்லவில்லை. பழகிப் போன வழக்கப்படி வளையம் வளையமாக சிகரட் புகையை தொடர்ந்து ஊதித் தள்ளியபடி ஊரைப் பற்றியும் கடந்து போன எமது இளமைப் பருவ சம்பவங்களையும் பற்றியே சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்தார்.

நான் புறப்படுகிறபோது, தமக்கே உரித்தான சிரிப்புடன் சொன்னார். - “மலரின் முழுச் செலவுக்கான பில்லை எனக்கு அனுப்புமாறு அச்சுக்கூடத்தாருக்குச் சொல்லுங்கள். மலரில் எனது பெயரைப் போடவேண்டாம்.” என்ன செலவு ஏற்படும் என்று கூட விசாரிக்காமல் முழுச் செலவையும் தாமே ஏற்பதாக ஒப்புக்கொள்ளும் மனிதர், பாலாவைப் போல எவர் இருக்கமுடியும்?

எத்தனையோ பெரிய மனிதர்கள் முயற்சித்தும், இருபது வருடங்களாக இந்து மாமன்றக் கட்டிடம் எழும்பவே முடியவில்லை. “எத்தனை பேர் ஏறிச் சறுக்கி விழுந்த சண்டிக் குதிரையிலை இப்போ பாலா ஏறியிருக்கிறார். இதை இவ்வாறு அடக்கப் போகிறார்?” என இந்து மாமன்றத் தலைமைப் பொறுப்பை பாலா ஏற்றபோது எண்ணியவர்களும் உண்டு. ஆனால் பாலாவின் திடசித்தத்தையும், உபகரிப்பு உள்ளத்தையும் தெரிந்தவர்கள் கட்டிடம் இனி எழுந்துவிடும் என்பதை உறுதியாக நம்பினர். குறுகிய காலத்தில், தனது குடும்பப் பணத்தைக் கொண்டு முதல் மாடியைக் கட்டி முடித்து அடுத்த மாடிகள் அமைய வழிகோலியவர் வள்ளல் பாலா! அந்த எழில்மிகு கட்டிடத்தின் மண்டபத்தில் நடுநாயகமாக பாலாவின் படமும், கட்டிடம் வளர்வதற்கு பக்கபலமாக விளங்கியவர்களின் படங்களும் திரைநீக்கம் செய்யப்பெற்றிருப்பது இத்தலைமுறையின் நன்றி வெளிப்பாடாகும்!

தமது கணவர் வழிகாட்டிய பாதையில் திருமதி சாந்தி பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் சமய, சமூக, கலை, இலக்கிய மன்றங்களினூடாக பணியாற்றி அத்துறைகளைப் போஷித்து வளர்த்து வருவது இன்றைய தலைமுறையினருக்கு கிடைத்த வரப்பிரசாதம்.

நன்றி : தினகரன் வாரமஞ்சரி (04.08.96)

திடசங்கற்பத்துடன் உழைத்த பெருமகன்

“ம II மன்றத் தலைவராகவிருந்த நீதியரசர் வி. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களின் மறைவினாலும், நாட்டின் நிலைமைகளாலும் நொந்து போயிருந்த உள்ளங்களுக்கு உற்சாகத்தையும் நம்பிக்கையையும் தந்து மாமன்றத் தலைவர் பதவியை திரு. வே. பாலசுப்பிரமணியம் 26.10.1987இல் ஏற்றார். மாமன்றக் கட்டிடத்தை எப்படியாவது கட்டி முடிப்பேன் என்ற திடசங்கற்பத்துடன் உழைத்தார். 19.04.1987 அன்று தலைமையக வளவில் சாந்தி பூஜை ஒன்றை நடத்தி தன் முயற்சிக்கு ஆண்டவன் அருளை வேண்டி நின்றார். 28.07.1988இல் தன் இல்லத்துக்கு இந்துப் பிரமுகர்கள் பலரை அழைத்து, வரவேற்று தேநீர் விருந்துபசாரம் செய்து, அவர்களின் ஆதரவையும் மாமன்ற கட்டிட வளர்ச்சிக்கு கோரி நின்றார்.

மாமன்றக் கட்டிட முதற்கட்ட வேலைகள் ஆரம்பிக்க, தனது குடும்பத்தின் சார்பாக நிதியுதவி தருவதற்கு முன்வந்தார் தலைவர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள். 31.10.1990 நண்பகலில் அடிக்கல் நாட்டும் வைபவம் நடைபெறுகிறது. மழையும்

பொழிகிறது. சுகயீனமுற்றிருந்த மாமன்றத் தலைவர் கொட்டும் மழையிலும் குடை பிடித்துக்கொண்டு வந்திறங்குகிறார்.

மாமன்றக் கட்டிட வேலைகள் சிறப்பாக நடைபெறும் வேளையில் 15.07.1992 அன்று மாமன்றத் தலைவர் காலமானார். சுகயீனமடைந்திருந்த அவரை மறைவதற்கு இரு தினங்களுக்கு முன் வைத்தியசாலையில் சந்தித்தபோது கூட, மாமன்றக் கட்டிட வேலைகளைப் பற்றியே கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

மறைந்த தலைவர் திரு, பாலசுப்பிரமணியத்திற்கு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் அஞ்சலிக் கூட்டம் நடந்த சமயத்தில், அவர் விரும்பியபடி மாமன்ற தலைமையகக் கட்டிடத்தைக் கட்டி நிறைவேற்றுவதே அவருக்கு நாங்கள் செய்யும் சிறந்த அஞ்சலி என்று ஒவ்வொருவரும் எடுத்துரைத்தனர். அந்த அஞ்சலியை இன்று செலுத்தி நிற்கின்றோம் என்பதில் ஒரு நிம்மதி”.

கந்தையா நீலகண்டன்
மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர்
(தலைமையகக் கட்டிடப் பூர்த்தி சிறப்பு மலரிலிருந்து - மே 1996)

அமரரி பாலா நினைவுப் பேருரைகள் ஒரு மீள்பாரிவை

மாமன்றம் வகுடந்தோறும் நடத்திவரும் நினைவுப் பேருரைத் தொடரில் இதவரைகால நிகழ்வுகளின் விபரத் தொகுப்பு :

திகதி	நினைவுப் பேருரையாளர்	பொருள்
சூலை 1996	நீதியரசர் சி.வி. விக்கினேஸ்வரன்	தற்கால நெருக்கடிகளுக்கு இந்து சமயத்தின் அணுகுமுறை
21.06.1997	பேராசிரியர் பொன். பூலோகசிங்கம்	பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் சைவசமய எழுச்சியும் இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கான படிப்பினைகளும்
09.07.1998	வண. பிரமச்சாரி ரமண சைதன்யா (சிம்மயா மிஷன், இலங்கை இந்தியா)	ஒரு
20.06.1999	திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி மோகன் (இயல் இசை விரிவுரையாளர், தமிழ்நாடு அரசினர் இசைக்கல்லூரி)	ஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் அற்புதங்கள்
23.07.2000	வண. பற்றிக் ஹரிகள்	கதிர்காமத்தின் மகிமை
14.07.2001	திரு. ஆ. சிவநேசச்செல்வன் (பிரதம ஆசிரியர், திணக்குரல்)	மானுடத்தைத் தேடும் மாகாணபாவர்கள் சித்தர் பற்றிய பாரம்பரியம் சில குறிப்புகள்.
14.07.2002	சைவ சித்தாந்தப் பேராசிரியர் முனைவர் வை. இரத்தினசபாபதி (சென்னை)	சைவ சித்தாந்தமும் வாழ்க்கை நெறியும்
06.09.2003	திரு. இலட்சுமி நரசிம்மன் (இந்தியன் ஓவசீஸ் வங்கியின் இலங்கை நாட்டுத் தலைவர்)	தமிழ் பக்தி இலக்கியத்தில் பக்தி
14.08.2004	(சாண்டில்ய) இராமகிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் (தமிழ்நாடு கோவை இராமகிருஷ்ண வித்தியாலய உயர் நிலைப் பள்ளி இளைப்பாறிய தலைமை ஆசிரியர்)	தமிழ் பக்தி இலக்கியத்தில் திருமுறைகளின் பங்கு
09.07.2005	சிவபுரீ ம. பால கைலாசநாதசர்மா (கிழக்குப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்)	சைவக்கிரியைகளும் அவற்றின் தத்துவமும் மகிமையும்
16.07.2006	பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் (யாழ் பல்கலைக்கழக இளைப்பாறிய தமிழ்த் துறைத் தலைவர்)	இந்துப் பண்பாட்டு கல்வி : நோக்கும் போக்கும்
21.08.2007	தவத்திரு ரீஷி தொண்டுநாதன் சுவாமிகள் (சைவ ஆதீனம், ஹவாய், அமெரிக்கா)	சர்வதேச ரீதியில் இந்து மதத்தின் தாக்கம் : புதிய பரிமாணங்கள்
17.07.2008	திரு. ஸ்ரீ. பிரசாந்தன் (விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ ஜெயவர்த்தனபுர பல்கலைக்கழகம்)	கந்தனுக்கு ஒரு அலங்காரம்

போர் அனர்த்தங்களால் பாதிக்கப்பட்டு, இடம்பெயர்ந்து வந்து மன்னார் மாவட்ட அரசினர் வைத்தியசாலையில் சிகிச்சைபெற்றுவரும் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட நோயாளிகளுக்கு தெய்வ ஆசிவேண்டி இவ்வருட சித்திரைப் புத்தாண்டு தினத்தன்று மன்னார் மாவட்ட இந்து ஆலயங்களின் ஒன்றியத்தின் ஏற்பாட்டில் மன்னார் ஞானவைரவர் ஆலய பிரதம குரு சிவபுரி மனோகரசர்மா அவர்களால் விபூதிப் பிரசாதமும் மற்றும் உடுபடவைகளும் வழங்கப்படுவதையும், மேற்படி ஒன்றியத்தின் சிவதொண்டர் அணி அவசர சிகிச்சை முதலுதவிப் பிரிவினரையும், இவர்களுடன் ஒன்றியத் தலைவர் வைத்தியகலாநிதி மு.கதிர்காமநாதன், அருள்மிகு ஞான வைரவர் தேவஸ்தான தலைவர் வைத்திய கலாநிதி ச.ஆ.அரசக்கோன் மற்றும் பிரமுகர்களையும் படத்தில் காணலாம்.

வைத்திய கலாநிதி

க. வேலாயுதபிள்ளை நினைவுப் பேருரை

மாமன்றத்தின் பராமரிப்பிலுள்ள இரத்தமலாணை, கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி மாணவர் விடுதியின் 11ம் ஆண்டு விழாவும், வைத்திய கலாநிதி க. வேலாயுதபிள்ளை நினைவுப் பேருரையும் கடந்த மார்ச் மாதம் 15ம் திகதியன்று காலை இரத்தமலாணை சக்தி இல்லம் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

மாமன்றத் தலைவர் திரு. வி. கயிலாசபிள்ளை தலைமையில் நடந்த இந்நிகழ்வில் கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிஷன் தலைவர் சுவாமி சர்வரூபானந்தா மகராஜ் பிரதம விருந்தினராகவும், பம்பலப்பிட்டி கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி அதிபர் கலாநிதி த. முத்துக்குமாரசாமி அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினராகவும் கலந்து கொண்டார்கள். இரத்தமலாணை கல்லூரி வளாகத்திலுள்ள

ஸ்ரீ கற்பக விநாயகர் ஆலயத்தில் நடந்த பூசை வழிபாட்டைத் தொடர்ந்து சக்தி இல்லம் மண்டபத்தில் ஆரம்பமாகிய இந்த வைவத்தின்போது வைத்திய கலாநிதி க. வேலாயுதபிள்ளையின் நிழற்படத்திற்கு மலர்மாலை அணிவித்து அஞ்சலி செலுத்திய பின்னர் இரத்தமலாணை, கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி அதிபர் திரு. ந. மன்மதராஜன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். தலைமையுரையைத் தொடர்ந்து தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக ஆலோசகர் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் “சமயம் காட்டும் வாழ்க்கை நெறி” எனும் பொருளில் பேருரையாற்றினார்.

மாமன்ற விடுதிகள் குழுச் செயலாளர் திருமதி. அ. கயிலாசபிள்ளை அவர்களின் நன்றியுரையுடன் வைவம் நிறைவுபெற்றது.

இது சிறுவர்களுக்கான சிறப்புப் பகுதி. சிறுவர் சிந்தனைக் கதைகள் சிலவற்றை இங்கு தருகிறோம். பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு இக்கதைகளைப் படித்துக் காட்டி அதன் தத்துவத்தை விளக்குவது கடன்.

சிறுவர் ஓளி

சிந்தனைக் கதைகள்

உண்மைப் பக்தன்

மகான் ஒருவரிடம் ஒரே ஊரைச் சேர்ந்த மூன்று நண்பர்கள் வந்தனர். அவர்கள் மூவரும் அவரை வணங்கி “சுவாமி! உண்மையான பக்தனின் இலக்கணத்தை எங்களுக்கு உணர்த்தி அருள வேண்டும்” என்று வேண்டினர். அதற்கு அவர், “இன்று மாலை மூவரும் உங்கள் ஊர் ஆலயம் சென்று இறைவனை வணங்கிவிட்டு, நாளை வந்து உங்கள் அனுபவங்களைக் கூறுங்கள்” என்றார். மூவரும் ஆலயத்திற்குச் சென்றுவிட்டு மறுநாள் வந்தனர்.

மூவரில் ஒருவர், “நேற்று ஆலயத்தில் பெருந்திருவிழா. எனவே, பெருங்கூட்டம். அந்தக் கூட்டத்திலும் பலர் கூச்சலிட்டு கூக்குரல் எழுப்பியதை சிறிதும் பொருட்படுத்தாது முண்டியடித்துச் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்தேன்” என்றார். இதைக் கேட்ட மகான் “நீ பக்குவம் இல்லாத பக்தன்” என்று சொல்லி அவனைப் புறக்கணித்தார்.

இரண்டாவது நபர், “கோயிலில் திரண்டு நின்ற கூட்டம் கண்டு நான் கொடிமரத்தின் அருகிலேயே நின்று வணங்கிவிட்டு வந்துவிட்டேன்” என்று சொல்லி, “உன் பக்தி உண்ணக் கொடுத்த கனியை முகர்ந்து பார்த்தது போன்றதே” என்றார் மகான்.

மூன்றாவது நபர், “ஐயனே... நான் நேற்று பொறுமையாகவும், அமைதியாகவும் இறைசிந்தனையோடு வரிசையில் நின்று என்முறை வந்ததும் மனமகிழ்வோடு இறைவனை தரிசனம் செய்து வந்தேன்” என்று சொன்னார். மகான், “உண்மையான பக்தன்” என்று சொல்லி, அவனை ஆசீர்வாதம் செய்து மகிழ்ந்தார்.

உண்மையான துறவிகள்

ஒருமுறை அரசன் ஒருவர் துறவிகளுக்கு ஏதேனும் உதவி செய்ய நினைத்து, தன் அமைச்சரை அழைத்து, “நான் தரும் பத்தாயிரம் பொற்காசுகளை நம்நாட்டில் உள்ள உண்மையான துறவிகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடு!” என்று கூறினான். ஒரு வாரம் சென்ற பின் அமைச்சரை அழைத்து, “என்ன? நான் சொன்ன காரியத்தைச் செய்து முடித்துவிட்டீர்களா?” என்று வினவினான். அதற்கு அமைச்சர், “மன்னா! அந்தப் பொற்காசுகள் என்வசம்தான் உள்ளன” என்றான். வியப்படைந்த மன்னன், “துறவிகளுக்குப் பொற்காசுகளைக் கொடுப்பது என்பது அவ்வளவு கடினமான செயலா?” எனக் கேட்டான். “ஆமாம் மன்னா! உண்மையான துறவிகள் பொன்னை விரும்ப மாட்டார்கள். பொன்னைப் பெறுபவர்கள் உண்மையான துறவிகள் அல்லர். அதனால்தான் பொற்காசுகளை தாங்கள் கூறியபடி கொடுக்க முடியவில்லை!” என்றார் அமைச்சர்.

தானம் எப்போது?

ஒர் ஊரில் செல்வந்தன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்குக் குழந்தைகள் இல்லை. ஆயினும், அவன் பெரிய கருமியாக இருந்தான். ஊர் மக்கள் அவனைக் குறை கூறி வந்தார்கள்.

ஒருநாள் அவன் துறவி ஒருவரிடம் சென்று, “ஐயா! நான் இறந்தபிறகு என் சொத்துக்கள் அனைத்தும் தர்மத்திற்குத்தான் செல்லப் போகின்றன. ஆனால் ஊர் மக்கள், என்னைப் பாலி என்கிறார்கள்” என்று கூறி வருத்தப்பட்டான்.

அதற்கு அந்தத் துறவி, “அப்படியா? ஒருசமயம் பசு மாட்டிற்கும், பன்றிக்கும் இடையே நிகழ்ந்த உரையாடலை உனக்குச் சொல்கிறேன். பன்றி ஒன்று பசுமாட்டைப் பார்த்து ‘மக்கள் உன்னைப் புகழ்கிறார்கள். நீ அவர்களுக்குப் பால் கொடுக்கிறாய். ஆனால் நானோ, என்னையே கொடுக்கிறேன். என் இறைச்சியை மக்கள் உண்டு மகிழ்கிறார்கள். இருந்தாலும் என்னைப் பாராட்டாமல் இகழ்கிறார்களே... இதன் காரணம் என்ன?’ என்று கேட்டு வருந்தியது. இதைக் கேட்ட மாடு, ‘நான் உயிருடன் இருக்கும்போதே மக்களுக்குப் பயன்படுகிறேன். அதனால்தான் என்னைப் புகழ்கிறார்கள்’ என்று பதில் சொன்னது” என்று கூறி முடித்தார் துறவி.

எப்போதும் தானம் செய்ய வேண்டும் என்பதை கருமி உணர்ந்தான். தான் உயிரோடு இருக்கும்போதே மக்களுக்கு வாரி வழங்க வேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டு துறவியை வணங்கிவிட்டுச் சென்றான்.

இரவும் பகலும்

ஒரு குரு, தன் சீடர்களைப் பார்த்து, “இரவு முடிந்து பகல் ஆரம்பமாகி விட்டது என்பதை எப்படி அறிய முடியும்?” என்று கேட்டார். “தூரத்தில் வரும் விலங்கைக் காணமுடியும்போது...” என்று ஒரு சீடன் சொன்னான். “தவறு” என்றார் குரு.

“தூரத்தில் ஒரு மரத்தைப் பார்த்ததும், அது என்ன மரம் என்று சொல்ல முடியும்போது...” என்றான் மற்றொரு சீடன். “மறுபடியும் தவறு” என்றார். “அப்படியானால் எப்படி அறிவது என்பதைத் தாங்களே சொல்லுங்கள்?” என்றனர் சீடர்கள்.

“எந்த ஒரு மனிதனின் முகத்தைப் பார்த்ததும், அவன் உங்கள் சகோதரன் என்று அடையாளம் காண முடிய வேண்டும். எந்த ஒரு பெண்ணின் முகத்தைப் பார்த்ததும் அவன் உங்கள் சகோதரியாகத் தெரிய வேண்டும். அப்படி முடியாவிட்டால் அது எந்த நேரமாக இருந்தாலும் இரவுதான்” என்றார் குரு.

(ருன்றி : பக்தி)

*****

இது மாணவர்களுக்கான பக்கம். வழமைபோல பெரியபுராணக் கதை இம்முறை இடம்பெறுகின்றது. இதுபோன்ற விஷயங்கள் மாணவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப் படுகின்றது.

பெரியபுராணக் கதைகள்

மாணவர்களுக்கான

திருநீற்றை நினைந்து வழிபட்டவர்

மலைநாடாகிய சேரநாட்டின் தலைநகராய் விளங்கியது கொடுங்கோளூர். சேரமன்னர்கள் தங்கி அரசாண்டு வந்த இந்நகரை மகோதை என்றும் அழைப்பர். இந்நகர் செழுமை கொண்டது. இங்குள்ள திருமடங்களிலெல்லாம் சைவ சமயச் சிறப்பின் மேன்மைகள் சொல்லப்படும். இத்தகைய சீர்மிக்க நகரைச் சார்ந்த திருக்கோயிலே திருவஞ்சைக்களம் ஆகும்.

இந்நகரில் சேரர் மரபில் தோன்றியவர் பெருங்கோதையர் என்பவர் ஆவார். இவர், உலக வாழ்வு நிலையற்றது என்பதை உணர்ந்து சிவனிடம் பற்றுக் கொண்டவர். காலையில் எழுந்து நீராடி திருநீறு அணிந்து, மலர் கொய்யச் செல்வார். அத்தாய கோலத்தோடு ஆலயம் சென்று திருவஞ்சைக்களத்து நாதரை வழிபட்டு வருவார்.

இந்நாட்டை ஆண்டுவந்த செங்கோல் பொறையன் என்பவன் அரச வாழ்வில் வெறுப்புற்றுத் துறவு மேற்கொண்டான். அந்நாட்டு அமைச்சர்கள் ஒருங்கு கூடி ஆட்சிக்குரிய வழியை நாடினர். அவர்கள் பின்னர் தாங்கள் மேற்கொண்ட முடிவன்படி அரசமரபினராகிய பெருமாக்கோதையாரை அணுகி வணங்கி 'நாட்டின் செங்கோலை ஏற்று ஆட்சி செய்ய வேண்டும்' என அவரை வேண்டினார்கள். பெருமாக்கோதையார் இதைப்பற்றிச் சிந்தித்தார். ஆட்சியை ஏற்பது இறைவருக்குச் செய்யும் திருத்தொண்டுகளுக்கு இடையூறாகுமோ என எண்ணினார். 'அத்தொண்டுக்குத் தடங்கல் ஏற்படாமுறையில் ஆட்சி செய்ய இயலுமா என்பதை இறைவர்பால் கேட்பேன். அவர் இசைவு கிடைத்தால் ஆட்சியை ஏற்பேன்' என்ற முடிவில் அவர் திருவஞ்சைக்களநாதர் திருமுன் சென்று வணங்கி வேண்டினார். இறைவன் திருவருளால் அவருக்கு எல்லா உயிர்களும் பேசிக்கொள்வதைப் புரிந்துகொள்ளும் திறனும், அழியாத ஆற்றலும், பெருங்கொடையும் மன்னர்க்கு வேண்டிய படை, வாகனம் முதலியனவும் கிடைத்தன. இறைவர் திருமுன் விட்டு வெளியே வந்த பெருமாக்கோதையார் அமைச்சர்கள் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தார். அவர்கள் முடிசூட்டு விழாவுக்கு வேண்டிய செயல்களில் ஈடுபட்டனர்.

ஒரு நன்னாளில் பெருமாக்கோதையார் திருமுடி சூடி சேரநாட்டு மன்னரானார். பின்னர் திருக்கோயில் சென்று இறைவரை வணங்கி வழிபட்டார். யானை மீதமர்ந்து நகரில் ஊர்வலம் வந்தார். அந்நேரம் சலவைத்தொழிலாளி ஒருவன் எதிரே வந்துகொண்டிருந்தான். அவன் தன் தோளில் தூக்கி வந்த உப்புப்பொதி மழையில் நனைந்து அவனது மேனியெல்லாம் உப்புப் படிந்து அது வெண்ணீறு போல் காட்சியளித்தது. நகர்வலம் வந்து கொண்டிருந்த சேரமன்னர் அவனை சிவனடியார் என எண்ணினார். உடன் தானே யானையை விட்டிறங்கி அவன்

முன்னே சென்று அவனை வணங்கினார். சலவைத் தொழிலாளி இச்செயல் கண்டு திகைப்புற்று நடுங்கி, "அடியேன் அடி வண்ணான்" எனக் கூறினான். சேரர் பெருந்தகை அவனிடம் "அடியேன் அடிச் சேரன்" எனப் பதில் கொடுத்து, "நீர் எனக்குத் திருநீற்றின் திருக்கோலத்தை நினைவுபடுத்தினீர். அதனால் தொழுதேன். வருந்தாது செல்க" என்று சொல்லி அவனை அனுப்பி வைத்தார். இதைக் கண்ட அமைச்சர்கள் வியப்பெய்தினர். அவரது மாசற்ற சிவபக்தியைப் போற்றினார்கள். பின்னர் சேர மன்னர் மீண்டும் யானை மீதேறி நகர் வலம் வந்து அரண்மனை சேர்ந்தார். அங்கு அரியணை மீதமர்ந்து ஆட்சியில் மனம் பதித்தார்.

மன்னர் பெருமாக்கோதையாரை சேரமான் பெருமானாக மக்கள் போற்ற ஆட்சியைச் சிறப்புற நடத்தினார், நீதிநெறி தவறாது செயல்கள் நடைபெற்றன. தம் ஆட்சியால் வரும் பயனும் பொருளும் இறைவன் திருத்தொண்டுக்கே என்ற நினைவில் ஈசருக்குப் பூசனைகள் தவறாது செய்து, ஈசன் அடியவர்க்கும் உணவுடன் வேண்டும் பொருள்களும் உதவினார். ஒவ்வொரு நாள் பூசை முடிவிலும் சிவபிரான் அவருக்குத் தம் சிலம்பொலியைக் கேட்பிக்கச் செய்து வந்தார்.

பாண்டி நாட்டில் மதுரை மாநகரில், பாணபத்திரர் என ஒருவர் இருந்தார். இவர் சிவபெருமானை இசையால் வழிபட்டு அவரிடம் தம் உள்ளத்தைச் செலுத்தி வந்தவர். வறுமையால் வாடித் துயரப்படும் இவருக்குப் பொருள் வளம் அளிக்க எண்ணினார் சிவபெருமான். ஒருநாள் இவரது கனவில் தோன்றி, "நீ சேர மன்னனிடம் செல்வாய். அவன் நம்மிடம் அன்பு கொண்டவன். அவனுக்குத் திருமுகம் (கடிதம்) தருகிறோம். அவன் உனக்குப் பொருளுதவி செய்வான்" என அருளி 'மதிமலி புரிசை' என்ற பாசுரத்தையும் வழங்கினார்.

பாணபத்திரர் அதைப் பெற்றுக்கொண்டு சேரநாடு புறப்பட்டார். அங்கு கொடுங்கோளூர் வந்து அரண்மனையைச் சென்றடைந்தார். மன்னருக்கு தாம் வந்துள்ள செய்தியை அறிவித்தார். அடியார் ஒருவர் தம்மைக் காண வந்துள்ளதை அறிந்த மன்னர் உடனே வந்து பாணபத்திரரைக் கண்டு வணங்கினார். அவரும் வணங்கித் தாம் யார் என்பதை அறிவித்துச் சோமசுந்தரப் பெருமான் அவருக்கு அளித்துள்ள திருமுகத்தையும் அறிவித்தார்.

இச்செய்தி கேட்ட சேரமன்னர் சிந்தை குழைய, மெய் விதிப்ப, அன்பு நீர் கண்கள் பொழிய அக்கடிதத்தைப் பெற்றுப் படித்தார். உணர்ச்சிவசப்பட்ட அவர் தம்மை மறந்தார். ஆனந்தப் பெருக்கில் தோய்ந்தார். பின்னர் நிதான நிலையில் வந்து அமைச்சர்களை அழைத்தார். அரண்மனையிலுள்ள பொருள்களைக் கொண்டு வர ஆணையிட்டார். அவர்களும் அவ்வாறே அப்பொருட்களை குவியல்

குவியலாகக் கொண்டுவந்தனர். மன்னர் அப்பொருட் குவியல்களைப் பாணபத்திரருக்குக் காட்டி “இவற்றையெல்லாம் நீர் கொண்டு செல்க. இவற்றுடன் படை, அரசு முதலியவற்றையும் ஏற்றுக் கொள்க!” என்று வேண்டிக் கொண்டார்.

பாணபத்திரர் சேரமன்னனின் வண்மையைக் கண்டு வியந்தார். அவர் மன்னரிடம் “எனக்கு வேண்டுவது சிறிது பொருளே, பிறவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ள இறைவர் எனக்கு அருளவில்லை” என்று சொல்லவும், இறைவர் ஆணையை மீறிப் பாணபத்திரரை வலியுறுத்த மன்னர் அஞ்சினார். எனவே, பொருட் குவியல்களையெல்லாம் யானைகள், குதிரைகள் மீது ஏற்றினார். பாணபத்திரரைச் சிறந்த யானை ஒன்றின்மீது அமர வைத்தார். அவருக்கு விடை கொடுத்துக் காவலர்களுடன் அவரை ஊருக்கு அனுப்பினார். களிப்புற்ற பாணபத்திரர் மன்னர் பெருமானை வணங்கிச் சென்றார்.

ஒருநாள் மன்னர் சேரமான் பெருமான் வழக்கம்போல் பூசையில் ஈடுபட்டு முடித்தார். ஆனால், இறைவனார் திருச்சிலம்பொலி கேட்கவில்லை. இதனால் சிந்தை கலங்கினார். “நான் ஏதோ பிழை செய்திருக்க வேண்டும். அதனாலேயே திருச்சிலம்பொலி கேட்கவில்லை. இனி எதற்கு இந்த உடல்?” என்று சொல்லி உடைவாளை உருவி மார்பிலே பதித்து நின்றார். அந்நேரம் திருச்சிலம்பொலி ஒலித்தது. களிப்புற்ற மன்னர் உடைவாளை மார்பினின்றும் அகற்றி இறைவரை நினைந்து வணங்கினார். என்றும்போல் அன்றில்லாது சிலம்பொலி காலம் தாழ்ந்து ஒலித்ததைக் குறித்து இறைவரிடம் கேட்க, அவர் சிற்றம்பலத்தில் சுந்தரர் செந்தமிழ் இசை கேட்டுத் தாம் வசமிழந்ததையும், அதனால் சிலம்பொலி ஒலிக்கக் காலம் தாழ்ந்ததையும் வான்குரலில் அறிவித்தருளினார்.

சேரமான் பெருமானுக்குச் சிற்றம்பலத்தையும் சுந்தரரையும் கண்டு தொழும் எண்ணம் எழுந்தது. எனவே, தில்லையை நோக்கிப் புறப்பட்டார். அங்கு தில்லைக்கூத்தனைக் கண்டு எல்லையில்லாத இன்பம் கொண்டார். அவரை நினைந்து நினைந்து நெகிழ்ந்து குழைந்தார். அன்பில் அகம் கரைந்த சேரமான் பெருமான் ‘பொன் வண்ணத்தந்தாதி’ பாடிச் சிலம்பொலியைக் கேட்டார். அங்கு சில நாட்கள் தங்கி இறைவரை வழிபட்டு வந்தார்.

வன்தொண்டராகிய சுந்தரரைக் காண விரும்பிய சேரமான் பெருமான், தில்லையை விட்டு வழியிலே பல திருப்பதிகள்

வணங்கித் திருவாரூர் வந்து சேர்ந்தார். ஆரூர் அருட்செல்வரைக் கண்டார். அவரும் பெருமானை அன்புடன் வரவேற்று உபசரித்தார். இருவரும் நட்பில் இணைந்திருந்தனர். இதனால் சுந்தரர் பெருமானுக்குச் ‘சேரமான் தோழர்’ என்னும் திருப்பெயரும் ஏற்பட்டது.

இருவரும் இணைந்து இறைவனார் திருக்கோயில் சென்று வழிபட்டு வந்தனர். சேரமான் பெருமான் மும்மணிக்கோவை என்னும் செம்மணி நூலைச் செய்தருளினார். பின்னர் சுந்தரரோடு சேரமான் பெருமான் பரவையார் இல்லம் சென்றார். அவ்வம்மையார் அடியார்களை அன்புடன் வரவேற்று வணங்கினார். சில நாட்கள் அங்கு தங்கியிருந்த சேரமான் பெருமான் பின்னர் வன்தொண்டரோடு விரும்பிய திருப்பதிகளை வணங்கப் புறப்பட்டார். திருநாகைக்காரோணம், திருமறைக்காடு முதலிய திருப்பதிகளை வணங்கிவிட்டு இருவரும் மதுரை வந்து சேர்ந்தனர்.

மதுரையில் சோழமன்னன் வந்திருந்தான். மும்மன்னர்களுள் சேர்ந்த இடமாக மதுரை மாநகர் திகழ்ந்தது. சுந்தரர் பெருமான் இம்மன்னர்களோடு உரையாடி மகிழ்ந்தும் இறைவரை வழிபட்டு இதயம் கசிந்தும் நாட்களைக் கழித்து வந்தார். பின்னர் சேரமான் பெருமான் சுந்தரரைத் தம் நகருக்கு எழுந்தருள வேண்டிக் கொண்டார். அவர் அதற்கு இசையவே இருவரும் கொடுங்கோளார் வந்து சேர்ந்தனர். அங்கு சிலநாள் சுந்தரரைத் தம்மோடு வைத்துக் கொண்ட சேரமான் பெருமான், ஆரூர் திருவாரூர் செல்ல விரும்பவே அவரைப் பிரியத் தயங்கிப் பணிந்தார். எனினும் சுந்தரர் பெருமானின் விருப்பத்தை மறுக்க அவரால் இயலவில்லை. விடைகொடுத்து அவருக்குப் பயனாகும் பொருட்டுச் செல்வ நிதிக் குவியல்களை ஆட்களுடன் வழி அனுப்பி வைத்தார். என்றாலும் சுந்தரர் நினைவிலேயே அவரது நாட்கள் கழிந்து வந்தன.

பின்னர் மீண்டும் சுந்தரர் பெருமான் கொடுங்கோளார் வந்தார். அவரைக் கண்ட சேரமான் பெருமான் ஆராத மகிழ்வு கொண்டார். வன்தொண்டர் திருவஞ்சைக்களத்து நாதரை வழிபட்டுக் கொண்டிருந்த நாட்களில் வெள்ளை யானை ஒன்று வர, அவர் அதிலேறித் திருக்கயிலாயம் எழுந்தருளவும், சேரமான் பெருமான் குதிரையின் மீதேறி சுந்தரரைத் தொடர்ந்து திருக்கயிலை சேர்ந்து இறைவர் பேரருளைப் பெற்றார்.

இறைவரிடம் பேரன்பு கொண்ட இரு ஞானப் பெருமக்களும் தம்முள் ஆழமான அன்பு கொண்டிருந்தமையால் ஒன்றாகவே நற்பேறு பெற்றதை இவ்வரலாறு தெரிவிக்கிறது.

பிரார்த்தனை நிகழ்வ

இடம்பெயர்ந்தும், ஏனைய பல வழிகளிலும் இன்னலுறும் மக்களின் விமோசனத்திற்காக இறையருள் வேண்டி வழிபாடும், பிரார்த்தனையும் கடந்த ஜூன் மாதம் 7 ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று (நோன்மதி தினம்) மாலை 4.30 மணிமுதல் பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில், கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிஷன் தலைவர் சுவாமி சர்வரூபானந்தா மகராஜ் அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்றது.

மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன் நிகழ்ச்சியை ஆரம்பித்துவைத்து உரையாற்றினார். சுவாமி சர்வரூபானந்தா மகராஜ், ஸ்ரீரவீந்திர சாஸ்திரிகள் ஆகியோர் சிறப்புரையாற்றினார்கள்.

இந்த நிகழ்வின்போது, வவுனியாவிலுள்ள நலன்புரி முகாம்களுக்குச் சென்று வந்த மாமன்றப் பிரதிநிதிகள் குழுவைச் சேர்ந்த திரு. சின்னத்துரை தனபாலா (மாமன்ற சமூக நலன் குழுத் தலைவர்), திரு. மு. கதிர்காமநாதன் (மாமன்ற சமூக நலன் குழுச் செயலாளர்), திரு. ந. கார்த்திகேயன் (மாமன்ற உதவிச் செயலாளர்) ஆகியோர் நலன்புரி முகாம்களின் நிலைமைகளையும், இடம்பெயர்ந்த மக்களின் தேவைகளைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

மங்கையர் ஒளி

சைவசமய வளர்ச்சிக்குப் பெண்கள் ஆற்றிய தொண்டுகள்

சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

சைவம் சிவசம்பந்தமுடையது. சிவம் அன்புமயமானது. எனவே, அன்பு நெறியே சைவநெறி. அதுவே பழந்தமிழ்க் கொள்கைத் திரட்சியாகவும் காணப்படுகிறது. அது எந்தச் சமயத்திற்கும் கொள்கைக்கும் முரண்படுவதன்று. எல்லாச் சமயங்களையும் தன்னுள் அடக்கி அவற்றுள் அடங்காப் பெருநெறிகளையும் தமதாக்கிப் பரந்து பெருநோக்குடன் விளங்குவது சைவசமயம். வேதாகமங்களே சைவத்தின் முதலூல்களாகும். வேதங்கள் இறைவனை மனம் வாக்குக் காயங்களுக்கப்பாற்பட்டவனாகக் காட்டின. ஆனால், ஆகமங்களோ எங்குமுள்ள பொருளை எங்கும் காணலாம் என்று காட்ட முயன்றன. அதாவது சிறந்த இடத்தைத் தூய்மை செய்து நீர், மந்திரம், இயந்திரம், கிரியை முதலியவற்றால் இறைவன் திருவருளைத் தேக்கும் வழியைக் காட்டியது. இந்த வகையிலே பீடம், கருவறை, விமானம், பெருமண்டபம், திருச்சுற்று ஆகியவற்றால் நந்தி, பலிபீடம், கொடிமரம், கோபுரம் என்பவற்றாலும் பெருங்கோயிலமைத்து வழிபடும் மரபு சைவமக்கள் மத்தியில் வளர்ந்து வந்தது. கட்டிய கோயிலைப் புதுக்குவிப்பதும், நித்திய நைமித்தியங்களைச் சிறப்புற நடாத்துவதற்கும் கோயிலை மையமாகக் கொண்டு சைவச் செந்நெறி வளர்வதற்கான தொண்டுகளையாற்றுவதும் சைவமக்கள் பெருங்கடனாகும். சமயப்பணியில் ஆண்களோடு பெண்களும் சமபங்கெடுத்துப் பணிபுரிந்துள்ளனர் என்பதை எமது சைவசமய வரலாறு காட்டுகிறது. பெண்மையின் சக்தியைக் காட்டுவதற்காகவே இறைவன் மாதொருபாகனாய் விளங்குகிறான். அடியார்களுக்கு அருள்செய்ய வருங்காலத்தும் அம்மையை இடப்பாகத்திற் கொண்டே எழுந்தருளுகிறார். இருநாழி நெற்கொண்டு எண்ணாங்கு அறமும் வளர்த்தவள் அம்பிகை.

“சிவமெனும் பொருளும் ஆதி சக்தியோடு சேரின் எத்தொழிலும் வல்லதாம் அவள் பிரிந்திடின இயங்குதற்கும் அரிது”

அரிதென மறை இசைக்குமால் என்பது செளந்தரியலகரி: எனவே, அவனது உருவாயமைந்த மகளிர் அறம் வளர்ப்பவராய், அன்னபூரணிகளாய் விளங்கிச் சமயத் தொண்டாற்ற வேண்டியவர்கள்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சங்க காலத்திலேயே ஓளவையார் போன்ற பெண் புலவர்கள் சிவநெறி வாழ்வு வாழ்ந்தனர். அதிகமான் அரிதிற் பெற்ற நெல்லிக்கனியை ஓளவைக்குக் கொடுத்த பொழுது எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானின் அற்புத்தோடு ஒப்பிட்டு அரசனைப் பாராட்டுகிறார் ஓளவை. “இவள் நம்மைப் பேணும் அம்மைகாண்” என்று மொழிந்தாரே

சிவபெருமான். அந்தப் பெருமைபெற்ற காரைக்காலம்மையார் சைவத் திருத்தொண்டில் தன்னை அர்ப்பணித்த பெருந்தகையார். கணவனுக்கு முன்னணியில் நின்று அவனாலேயே “தெய்வம்” என்ற போற்றுதலையும் பெற்று அருள்வாழ்வு வாழ்ந்தவர் அம்மையார். கணவன் தம்மை விட்டு நீங்கியபோது சிவநெறியில் ஊன்றி நின்று தமது உடலழகு அலங்காரமனைத்தையும் உதறித் தள்ளிவிட்டு இறைவனிடமே பேய் வடிவை வேண்டிப் பெற்றவர்.

ஈங்கிவன் குறித்த கொள்கை இது இனி இவனுக்காக தாங்கிய வனப்பு நின்ற தசைப் பொதிகுழித்துன்பாலே ஆங்கு நின் தாள்கள் போற்றும் பேய்வடிவடிவேனுக்குப் பாங்குற வேண்டுமென்று பரமன்தாள் பரவி நின்றார்.

— பெரியபுராணம்

இறையருள் வழி நின்று எலும்பும் தோலுமாகிய பேய்வடிவு கொண்டு,

“இடர்களை யாரேனும் எமக்கிரங்காரேனும் படமும் நெறி பணியாரேனும் — சுடர் உருவில் என்பறாக் கோலத் தெரியாடும் எம்மானார்க்கு அன்பறாது என் நெஞ்சு எமக்கு”

என்று வைராக்கிய பக்தி மிளிரப் பாடல்களைப் பாடினார். தெய்வத் திருவருட் பாசரங்களைப் பாடி நாயன்மார்களுக்கே வழி காட்டியவர் காரைக்காற் பேயார். இல்லறத்தில் நின்று சிவனடியார்களைப் பேணல், கணவனால் நீக்கப்பட்டபின் ஆண்டவன் ஒருவனுக்கே ஆளாதல் தெய்வப் பாசரங்களைப் பாடி சிவநெறிக்கு அரண்செய்தல் ஆகியவற்றில் முன்னின்று வழி காட்டினார் காரைக்கால் பேயார்.

மங்கையர்க்குத் தனியராகிய பாண்டிமாதேவி, தனது நாட்டில் சமண இருளைப் போக்கிச் சைவ விளக்கை ஏற்றி வைத்தவர். ஏழாவது நூற்றாண்டிலே சைவ உணர்வும், சைவ ஒழுக்கமும் தடுமாறிச் சிறுமையுறுவது கண்டு மனங்கலங்கி நின்றவர் அரசியார். ஞானசம்பந்தப் பெருமானை மதுரைக்கு அழைத்து சைவத்தை விளங்க வைத்தவர். நெறி மாறியிருந்த தன் கணவனைச் சைவனாக்கி மேன்மை பெற்றவர். சைவ வாய்மை ஒழுக்கத்தில் ஊன்றி நின்ற அரசியாரையும் அமைச்சனாரையும் ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் கண்ணூற்று,

“சூழமாகிய பரசமயத்திடைத் தொண்டுசெய்து வாழு நீர்மையீர் உமைக்காண வந்தனம்”

எனக்கூறித் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். ஆலவாய் அப்பனையும் அங்கயற்கண்ணி அம்மையையும் வழிபட நின்ற பெருமானுக்கு மங்கையர்க்கரசியாரின் சைவத் தொண்டே

முன்னிற்கிறது. அதனைத் தேவாரத் திருப்பதிகத்தில் அழகுற அமைத்துள்ளார்.

“செந்துவர் வாயாள் சேலன கண்ணாள்
சிவன் திரு நீற்றினை வளர்க்கும்
பந்தனை விரலாள் பாண்டிமா தேவி
பணி செயப் பாரிடை நிலவும்
சந்தமார் தரளம் பாம்பும்நீர் மத்தம்
தண் எருக்கம் மலர் வன்னி
அந்தி வான் மதிசேர் சடைமுடியண்ணல்
ஆலவாய் ஆவதும் இதுவே”

(பக்தி)சேக்கிழார் கவாமிகளும் மங்கையர்க்குத் தனியரசி எங்கள் தெய்வம் என்று போற்றுகிறார். கணவனால் தெய்வம் என்று பாராட்டப்பட்டவர் காரைக்காலம்மையார். சேக்கிழார் கவாமிகளால் தெய்வம் என்று பாராட்டப்பட்டவர் மங்கையர்க்கரசியார். அரசியாரின் அறிவும், ஆற்றலும், சைவப்பற்றும் பாண்டி நாட்டின் பெருமையை வழிவழியாக பேணிக்காத்தது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. திருக்களிற்றுப்படியாரில் ஒரு பாடல் மிக்கசுவையாக அமைந்துள்ளது. சம்பந்தரைப் பார்த்து வினாவுவது போன்ற பாணியிலே அப்பாடல் வருகின்றது. அதாவது “சம்பந்தா நீ பொய்கைக் கரையிலே இருந்து அமுததைக் கண்டு பால் சுரந்த அன்னையோ அல்லது உனது வருகையை அறிந்து கண்ணீர் சொரிந்த அரசியோ சிறந்தவர்கள் என்பதைச் சொல்வாயாக” என்பது அப்பாடலின் பொருளாகும். இத்தகைய நிலையில் உமையம்மையையும் மங்கையர்க்கரசியையும் ஒப்பிட்டு நோக்கும் சிறப்பை நாம் காண்கின்றோம். ஞானசம்பந்தருடைய குழந்தைத் தன்மையை நினைந்து பேதலித்த மனத்தையுடையவராகி அரண்மனையிலே கண்ணீர் சொரிந்து “இச்சிறுவனுக்கு யாராவது தீங்கு செய்து விடுவார்களோ” என்று அஞ்சினார் அரசியார். அதனை உணர்ந்த ஞானக்குழந்தை “மானினேர் விழி மாதராய் வழதிக்கு மாபெரும் தேவிகேள், பானல்வாய் ஒரு பாலன் ஈங்கு இவன் என்று நீ பரிவெய்திடல், ஆனை மாமலை ஆதியாய இடங்களிற் பல அல்லல்சேர், ஈளர்கட்கெளியேன் அல்லேன் திரு ஆலவாய் அரன் நிற்கவே” என்று பாடி அரசியாரின் துன்பத்தைத் துடைத்தார். பாண்டி நாட்டில் ஆலயங்கள் மீண்டும் புத்தொளி வீசவும் திருநீற்றின் பெருமையை சைவ உலகம் அறிந்து உய்யவும் பாண்டியன் மரபுக்கு இழிவு நேரிடாமல் இருக்கவும் பணியாற்றிவர் மங்கையர்க்கரசியார். கொண்டவனைப் பேணிய பெருமையும் சைவத்தில் மீண்டும் நிலைபெறச் செய்த பெருமையும் மங்கையர்க்கரசியாரையே சாரும்.

“தூண்டுதவ விளக்கனையார்” எனப் போற்றப்படுபவர் திலகவதியார். அவர் தனக்கு என ஒரு தனிப்பாதையை அமைத்துக் கொண்டு தம்பியைச் சைவ தொண்டனாக்கும் பணியில் கண்ணும் கருத்துமாக அரும்பாடுபட்டார். இளமை மோகங்களில் நாட்டம் செலுத்த வேண்டிய காலத்தில் விதியின் சதியினால் திசை திருப்பப்பட்டு அனாதரவான நிலையில் ஆண்டவன் ஒருவனையே பற்றிக் கொண்டார். தம்பியாராகிய மருள்நீக்கியார் சமண சமயத்தில் சேர்ந்து விட்டார் என்பதை அறிந்து பெரும் துன்பமுற்றார். ஏனென்றால் முன்னே தன்னுயிரை விடுத்து இறைவன் அடியைச் சேர இருந்தவரை தம்பியின் பாசமே மீண்டும்

உயிர்வாழச் செய்தது. அந்த நிலையில் வாழ்ந்தவருக்குத் தம்பியின் மதமாற்றம் தாங்கொணாத் துயரைக் கொடுத்தது. தம்பியார் உளராக வேண்டும் என வைத்த தயவு மேலும் மேலும் உள்ளத்தில் பெருகி ஓங்கியது. வீரட்டானேசப் பெருமானை தினந்தோறும் வணங்கிப் பணிசெய்து வருபவர். அன்று ஒருநாள் வரமொன்றை வேண்டிக்கொண்டார். அதாவது, தன் தம்பியைச் சைவத்துக்கே மீட்டுத்தர வேண்டும் என்பதாகும். அவர் வேண்டுகலை ஏற்ற இறைவன் சூலை நோயைக் கொடுத்து மருள்நீக்கியாரை திருநாவுக்கரசர் ஆக்கினான் அன்றே! தன் தம்பிக்கு திருநீறும் கொடுத்து, திருவைந்தெழுத்தையும் உபதேசித்து, சிவாலய வழிபாட்டுக்கும் வழிகாட்டியவர் திலகவதியார். உழவாரத் தொண்டு புரிவதற்கு வழிகாட்டி வைத்தவரும் இவரே. இதனாலேயே தவத்தைத் தூண்டிய விளக்குப் போன்றவர்; தம்பியைத் தூண்டிய விளக்குப் போன்றவர்; சைவத்தைத் தூண்டிய விளக்குப் போன்றவர் என்ற கருத்தமையச் சேக்கிழார் கவாமிகள் “தூண்டுதவ விளக்கனையார்” என்று போற்றுகின்றார். திலகவதியாரின் சேவையினால் திருத்தொண்டுக்கு ஒரு அப்பர் தோன்றினார் என்று பெருமையோடு நினைக்கின்றோம் அல்லவா!

பெரிய புராணத்தில் மேலும் பல சிவனடியார்களுடைய சைவ வாழ்வுக்கு வழிகாட்டிய பெண்மணிகளைப் பற்றி அறிகின்றோம். திருவாசகத்தில் பெண்களின் ஆடல்களைக் காட்டுவதன் மூலம் அவர்களுடைய சைவ ஒழுக்கத்தை விளக்கியுள்ளார் மணிவாசகர். பாவை நோன்பு போன்றவை பெண்களினால் அனுட்டிக்கப்பட்டவை. பெண்கள் இறைவனை நோக்கி,
“உன்னடியார் தாள் பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே எங்கணவர் ஆவா, அவர் உகந்து சொன்ன பரிசே
தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம், இன்னவகையே எமக்கெங்கோன்
நல்குதியேல் என்ன குறையும் இலோம்”

என்று பாடி நிற்கும் சிறப்போடு பெண்களுடைய நோன்பு முறை பேசப்படுகின்றது. ஆண்டாள் திருப்பாவையிலும் பெண்கள் கண்ணிராளை வழிபட்டு நாட்டில் நல்வாழ்விற்சாக வேண்டி நிற்கும் வரங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இன்னும் பத்தாம் நூற்றாண்டில் சோழர்கள் திருப்பணி செய்த காலத்தில் பெண்கள் அவர்களுக்குக் கொடுத்த ஒத்துழைப்பை சரித்திரம் காட்டுகின்றது. செம்பியன் மாதேவி என்ற அரசி சிவாலயத் திருப்பணிகளில் மிகவும் அக்கறை காட்டினார். குந்தவைப் பிராட்டியார் தனது சகோதரன் இராஜராஜசோழனுக்கு சிவாலயத் திருப்பணி செய்யும் அவசியத்தை நாளும் பொழுதும் உணர்த்தியதன் பேரிலேயே தஞ்சைப் பெருங்கோயில் கட்டி எழுப்பப்பட்டது. திருமுறை கண்ட சோழனுக்கு ஆதரவு அளித்து அப்பணியில் ஊக்கம் கொடுத்தவர்கள் சோழ அரசியர்களே.

நாயக்கர் காலம், ஐரோப்பியர் காலம் ஆகிய காலங்களிலும் பல பெண்மணிகள் சைவ வாழ்வு வாழ்ந்து தம் கணவருடைய சமய வாழ்வுக்கு வழிகாட்டிச் சமயப்பற்று உடையவர்களாக விளங்கினார்கள். பிற்காலத்திலும் அன்னை சாரதாதேவி, கஸ்தூரியாய் போன்ற பெண்மணிகள் சமய வளர்ச்சியிலும் ஆன்மீகப் பாதையிலும் பெரும் பங்கு கொண்டார்கள் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. என்னை இந்த நிலைக்கு ஏற்றி வைத்தவள் என் மனைவி சாரதாவே என்று போற்றுகின்றார் ஸ்ரீபரமகம்சர்.

சுவாமி விவேகானந்தரைப் பெற்று எடுத்த தாயின் தூய சக்தியை நாம் மறக்கமுடியாது. மகாத்மா காந்தியடிகளைச் சக்திய நெறியில் வழிப்படுத்திய அவரின் அன்னையாரை எவரும் நினைவு கூருவர்.

ஆகவே, தெய்வீக வாழ்வு என்பது இல்லறமாகிய மனை வாழ்க்கையென்னும் வித்தில் தோன்றி விரிந்து கிளைத்த விளைவேயாகும். இவ்வித்து அன்பு நீராலும் அருட் காற்றாலும் இன்ப வெப்பாலும் செழித்து முளை கொண்டு வளர நிறைநெஞ்சமுள்ள மங்கையரே காரணர்களாவர். பெண் என்பது பெட்டி என்னும் பண்பினை உணர்த்தி நிற்கிறது. அதாவது விருப்பத்திற்குரியவர்கள். அவ்விருப்பு பெருவிருப்பாகச் சிவவிருப்பாக அமைகிறது. இதனாலேயே ஆன்மாக்கள் அனைத்தையும் பெண்ணெனப் பெருநூல்கள் பேசுகின்றன. மாதர்கள் தாயாம் நிலையிலும், மனைவியாம் நிலையிலும், உடன்பிறப்பாம் நிலையிலும், மனைக்கு முதல்வியாம் நிலையிலும் பொறுப்பு உடையவர்கள். சைவ ஒழுக்கம் பேணும் பெண்மணிகள்

பன்னிரு திருமுறைகளைப் பேணி வாழும் பயிற்சியுடையவர்களாக விளங்கவேண்டும். திருமுறைகளைக் குடும்பத்துடன் சேர்ந்து வாரத்தில் ஒரு நாளைக்கேனும் ஒதும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். திருவிளக்குப் பூசை மலராலும், அட்சதையாலும் ஆற்றி வீட்டில் மங்கல நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். விரதங்களை அனுட்டித்தலும் சிவாலயப் பணிகளாகியவற்றைச் செய்தலும், செய்வித்தலும் மங்கையரின் தலையாய பணிகளாக அமைய வேண்டும். எனவே, சமய வாழ்வில் பெண்கள் பங்கு மகத்துவமானது என்பதை உள்ளத்தே கொண்டு மனையறத்தின் வேரணையராய் தம்மைக் காத்துத் தற்கொண்டானைக் காத்து, நாட்டைக் காத்து, சைவத்தைக் காத்து, தனிப்பெருஞ் சக்தியினராய் விளங்க வேண்டும் என்பது திருவருட் கட்டளையாகும்.

(சீலாங்கூர் இலங்கை சைவர் சங்க மலர்)
(நன்றி : அருள் ஓளி)

தீருநந்திக்கரை (நந்தீஸ்வரம்) தீருத்தலம்

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிறப்புமிக்க திருத்தலமாக திருநந்திக்கரை விளங்குகிறது. இந்த மாவட்டத்திலுள்ள முக்கியமான பன்னிரண்டு சிவாலயங்களில் இதுவும் ஒன்று. இந்த பன்னிரண்டு சிவாலயங்களையும் “சிவாலய ஓட்ட கோவில்கள்” என்று சிறப்பித்துக் கூறுவர். அதற்குக் காரணம், சிவராத்திரியன்று இரவு இந்த பன்னிரண்டு கோவில்களையும் ஓட்டமாக ஓடிச் சென்று வழிபடுவது வழக்கம். பன்னிரண்டு கோவில்களையும் ஓடி தரிசிப்பதற்கு 50 கி.மீ தூரம் என்று கணக்கிடப்படுகிறது. திருமலை, திக்குறிச்சி, திற்பரப்பு, திருநந்திக்கரை, பொன்மனை, பன்னிப்பாக்கம், கல்குளம், மேலாங்கோடு, திருவிடைக்கோடு, திருவிதாங்கோடு, திருப்பன்றிக்கோடு, திருநாட்டாலம் என்பனவே அந்தப் பன்னிரண்டு கோவில்களுமாகும். மூஞ்சிறை என அழைக்கப்படும் திருமலையில் தொடங்கும் ஓட்டம் திருநட்டாலம் எனும் பன்னிரண்டாவது தலத்தில் நிறைவு பெறுகிறது. அதன் பிறகு கசீந்திரம் சென்று மும்பூர்த்திகளை வணங்கி ஓட்டத்தை நிறைவு செய்கின்றனர்.

இக்கோயிலின் திருத்தல வரலாறு மிகச் சிறப்புடையதாகும். ஒரு காலத்தில் கொடிய காளை ஒன்று இத்தலத்தில் அட்டகாசம் செய்து கொண்டிருந்தது. அதனை அடக்க ஊர் மக்கள் அரும்பாடுபட்டும் முடியவில்லை. இறுதியில் பக்தர்கள் சிவனைச் சரணடைந்தனர். மக்கள் ஒன்று கூடி சிவாலயம் சென்று சுயம்புலிங்க மூர்த்தியான ஈசனைப் போற்றித் துதித்தனர். ஆராதனைகள் செய்தனர்.

பக்தர்களின் பிரார்த்தனைக்குத் திருவுள்ளம் கனிந்த பரமேசுரன், அட்டகாசம் செய்து வந்த காளையை அடக்கி இழுத்து

வந்து ஓர் இடத்தில் இருத்தினார். காளையை இருத்திய இந்த இடம் பள்ளமானது. பள்ளத்துள் அழுந்திவிட்ட காளையால் வெளியே எழுந்து வர முடியவில்லை.

இறைவன் அருளால் காளையின் கொட்டம் அடங்கியது. அந்த காளையே ஈசன் அருளால் எல்லோரும் போற்றி துதிக்கும் படியான நந்திகேசுவரர் ஆனது. நந்திகேஸ்வரர் அமர்ந்துள்ள அந்த மண்டபம் ரிஷப மண்டபம் என்று பெயர் பெற்றது. சிவனே நந்திகேசுவரைப் பிரதிஷ்டை செய்ததால் இத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனுக்கு நந்தீஸ்வரர் என்றும், இத்தலத்திற்கு நந்தீஸ்வரம் என்றும் பெயர் உண்டானது.

காளையைச் சிவபெருமான் அடக்கி ஒரு குன்றின் வழியாக இழுத்து வரும்போது காளை அடம் பிடித்தது. ஈசன் பலமாக இழுத்தார். குன்றில் காளையின் கால் தடம் பதிந்தது. கயிறு தடம் என்று அக்குன்றிற்கு பெயர் வந்தது. அத்தடத்தை இன்றும் குன்றில் காணலாம்.

இத்திருக்கோவில் நக்சுத்திர மண்டபம் மிகச் சிறப்புடைய தொன்றாகும். இருபத்தேழு நக்சுத்திர மண்டலம் கொண்ட களை துவாரங்கள் காணப்படும். ஓராண்டிற்கு ஐம்பத்திரண்டு வாரங்கள் என்பதனைக் குறிக்கும் வகையில் மண்டபத்தைச் சுற்றி ஐம்பத்திரண்டு மரக்கட்டைகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டைகளில் ஒவ்வொரு நக்சுத்திரத்தின் அதிதேவதைகளின் உருவமும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நக்சுத்திர மண்டபத்தை ஒரு தடவை சுற்றி வந்தால் ஓராண்டு காலம் கோவிலையே சுற்றி வந்த பலன் கிட்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

(நன்றி : சீவ ஸ்தலங்கள் 108)

தன்னம்பிக்கை கொண்டவர்க்கு உலகத்தின் எல்லா செல்வங்களும் கைக்கெட்டிய தூரத்தில் உள்ளன. தன்னம்பிக்கைதான் வெற்றியின் முதல் ரகசியம். உங்களை நீங்கள் உண்மையில் “வெற்றியான மனிதன்” என்று நம்ப ஆரம்பிக்கும்போது ஒளி பொருந்திய பாதையில் அடி எடுத்து வைப்பதை அறிவீர்கள். (பக்தி)

நந்திக் கொடி நாடகவேளாம் நாதன் அருள் பெறுவேளாம்

கலைமாமணி டாக்டர். இரா. செல்லக்கணபதி

சிவபெருமானுக்கு உரிய பத்து அங்கங்களுள் ஒன்று நந்திக்கொடி. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட கடைச்சங்க இலக்கியங்களுள் ஒன்றாகிய புறநானூற்றின் கடவுள் வாழ்த்தைப் பாடிய, பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்,

*‘உளர்தி வால்வெள் ஏறே சிறந்த
சீர் கெழு கொடியும் அல் ஏறு என்ப’*

என்று பதிவுசெய்கிறார். சிவனுக்கு வாகனமாக அமைவதோடு - ஏறு எனப்படும் ரிஷபம் - சிவனின் கொடியாலும் இடம் பெற்றிருந்ததை இப்பதிவு எடுத்துக்காட்டுகிறது. பூம்புகாரில் இறையவர்களின் ஆலயங்களில் கொடி ஏற்றப்பெற்றே திருவிழாக்கள் தொடங்கின என்று இப்பதிகம் கூறுகிறது.

சைவர்களின் உன்னதமான அறிவு நூல் தொகுதிகள் சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் எனப்படும். அவை பதினான்கு. அவற்றுள் எட்டு நூல்களை அருளிச் செய்தவர் சந்தனாசாரியருள் நான்காமவராகிய உமாபதி சிவாச்சாரியார். சில காரணங்களுக்காகத் தில்லை தீட்சிதர்கள் உமாபதி சிவத்தை நடராசர் பூசையிலிருந்து விலக்கி வைத்திருந்தனர். மார்கழித் திருவிழா வந்தது. முதலாவதாக நந்திக் கொடி ஏற்ற தீட்சிதர்கள் முனைந்த போது கொடி ஏற மறுத்தது. பலவாறு முயன்றும் முடியாமல் போகவே இதன் காரணம் நாம் உமாபதி சிவத்தை அவமதித்ததால்தான் என்பதை தில்லையம்பலவன் உணர்த்த, உணர்ந்த தீட்சிதர்கள் உமாபதி சிவத்திடம் மன்னிப்பு வேண்டி அழைத்தனர். அவர் தில்லையம்பலம் சென்று நான்கு பாடல்கள் பாடியருளினார். ஏறாத கொடி ஏற்றிற்று. அவர் பாடிய அந்த நான்கு பாடல்களும் ஒரு சித்தாந்த சாத்திரமாகக் கருதப் பெற்றது. அந்நூல் ‘கொடிக்கவி’ என வழங்கப்படுகிறது.

கொடிக்கவியால் நந்திக் கொடியின் சிறப்பு எடுத்துப் பேசப்பட்டுள்ளது. முதற் பாடலில்,

*“..... திரிமலத்தே
குளிக்கும் உயர் அருள்கூடும் படிக்கொடி கட்டினனே”*

என்ற தொடர் வருகிறது. ஆணவம் முதலிய மூன்று மலங்களில் அழுந்திக் கிடக்கும் நம் ஆன்மாவைக் கரையேற்றிச் சிவபெருமானின் திருவருள் வெள்ளத்தில் திளைக்க வைக்க நான் நந்திக் கொடியைக் கட்டினேன் என்கிறார் உமாபதி சிவம். நம் சிவாலயங்களிலும், சைவர்கள் இல்லங்களிலும், நந்திக்கொடி கட்டப்பெற்றால் - நந்தியருளால் நம் உயிர் மலங்களில் இருந்து விடுதலை பெறுவதோடு சிவன் அருளையும் பெற இயலும் என்பது உறுதியாகிறது.

நாம் ஏன் நந்திக் கொடி கட்டி வாழ்வு பெறத் தயங்கவேண்டும்? எங்கும் கட்டுங்கள் நமது நந்திக் கொடிகளை!

கொடிக்கவியின் இரண்டாவது பாடல் நந்திக் கொடியை எங்கெல்லாம் கட்ட வேண்டும் என்பதைப் பறை சாற்றுகிறது.

*“..... அருளானா
நீ புரவா வையபில்லை நீ அறியக் கட்டினேன்
கோபுர வாயிற்கொடி”*

என்ற பதிலில் சிவாலயங்களின் இராஜகோபுர வாயில்களில் எல்லாம் நந்தி எழுதப்பெற்ற கொடிகள் கட்டப்பெற்றுள்ளன என்பது உறுதியாகிறது. கோபுரங்களின் உச்சியிலும் வாயிலின் இரண்டு பக்கங்களிலும் கொடிகளை மாவிடை தோரணங்களைப் போல் கோபுர வாசல்களிலெல்லாம் நாம் கட்டியாக வேண்டும். நண்பர்

திரு. தனபாலாவும், நண்பர்களும் எடுக்கும் முயற்சிகளுக்குச் சைவப் பெருமக்கள் துணைநிற்க வேண்டும். இது ஒரு சிவ புண்ணியச் செயல் அல்லவா?

மேலும் உமாபதி சிவம் நந்திக் கொடியின் பெருமைகளை எடுத்துரைக்கிறார்.

*‘வாக்காலும் மிக்க மனத்தாலும் எக்கபலும்
தாக்காது உணர்வரிய தன்மையனை - நோக்கிப்
பிறித்தறிவு தம்மிற் பிரியாமை தானே
குறிக்கும் அருள்நல்கக் கொடி’* என்றும்,

*‘அஞ்செழுத்தும், எட்டெழுத்தும், ஆறெழுத்தும், நாலெழுத்தும்
பிஞ்செழுத்தும் மேலைப் பிரிவெழுத்தும் - நெஞ்சழுத்திப்
பேசும் எழுத்துடனே பேசா எழுத்தினையும்
கூசாமற் காட்டக் கொடி’*

என்றும் நந்திக் கொடியின் பெருமை அவரால் பேசப்படுகிறது. நந்தி என்ற சொல் நந்தியெய்ப்பெருமான் என்ற பெயரில் சிவனையும் குறிக்கும். சிவன் வாகனமாகிய ரிஷபத்தையும் குறிக்கும். இந்திய சமய வாழ்வில் ‘நந்தி’ பெற்றிருந்த இடம் மிகப்பெரிய தாகும் என்பது ஆராய்ச்சி நிறைவில் தெரியவருகிறது. நந்தி என்ற பெயரால் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட குறியீடுகள் இந்திய வரலாற்று ஏடுகளில் காணப்படுகின்றன.

நந்தி - பதினெண் - உப்புராணங்களுள் ஒன்றிற்கு நந்தி புராணம் என்ற பெயர் உள்ளது. இரண்டாவது இராசியாகிய ரிஷப ராசிக்கு நந்தி ராசி என்ற பெயர் இருந்ததைச் சோதிட நூல்கள் குறிக்கின்றன. ஒரு மலைக்கு நந்திமலை என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. ஒட்டிய நகரம் நந்திமால் என்று வழங்கப் பெறுகிறது. பல்லவ மன்னர்களின் பட்டப் பெயராக நந்தி என்ற பெயர் நிலவி வந்திருக்கிறது. அவர்கள் கொடியும் நந்திக்கொடியே என்கிறார் பல்லவ வரலாறு எழுதிய டாக்டர். மா. இராசமாணிக்கனார். சமணர்களும் நந்தி என்ற பெயரைச் சூட்டிக் கொண்டிருந்தனர். நந்திக் கிராமம் என்ற பெயர் இராமாயணத்துள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒரு வெள்ளை நிற மலருக்கு நந்தியாவட்டம் என்பது பெயர். நந்தி நதி ஒன்றும் உள்ளது. வலம்புரிச் சங்கிற்கும் நந்தி என்பது பெயர். வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நந்தி சைவர்களின் கொடியாக அமைவது நாம் செய்த தவம்.

சைவர்களுக்கு ஒரு அடையாளம் வேண்டும். திருநீறும், உருத்திராக்கமும் சைவ அடியார்களுக்கு அடையாளங்கள். சைவ சமயத்திற்கு ஒரு அடையாளமாக நாம் நந்திக் கொடியை முன் நிறுத்தியே ஆகவேண்டும். உலகப் பெருஞ்சமயங்களுள் இரண்டாவது இடத்தில் சைவம் நிற்கிறது. ஏறத்தாழ நூறு கோடி மக்களின் பெருஞ்சமயம் சைவம். நாம் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவதன் மூலம் சைவத்தை முதல் இடத்திற்குக் கொண்டு வரமுடியும். சோழப் பெருமன்னர்கள் தம் கொடிகளில் புலி எழுதினர், சேரர்கள் வில் எழுதினர், பாண்டியர்கள் கயல்மீன் எழுதினர். காட்டிலும், தரையிலும், நீரிலும் நாம் பெறப்போகும் பெரு வெற்றிகளுக்கெல்லாம் ஒரு கூட்டு அடையாளம் நமது நந்திக் கொடி. சைவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

*‘இது தனபாலாவிற்கான இயக்கம் அன்று-சைவர்களின்
தன் மானம் குறித்த பேரியக்கம்.’*

நந்திக்கொடி நாட்டுவோம். நாதன் அருள்பெறுவோம்.
நமனையும் வெல்லுவோம்!

**அமரர் க. இராஜபுவனீஸ்வரன்
நனைவு அஞ்சலிக் கூட்டம்**

**திருமதி மாங்கையர்க்கரசி
மயில்வாகனம்**

சிவஞானச்செல்வர் க. இராஜபுவனீஸ்வரன் அவர்களின் மறைவையொட்டி விவேகானந்த சபையும், ஏனைய நிறுவனங்களும் இணைந்து ஏற்பாடு செய்திருந்த நனைவு அஞ்சலிக் கூட்டம் கடந்த மே மாதம் 9ம் திகதியன்று காலை கொழும்பு விவேகானந்த சபை மண்டபத்தில் சபையின் தலைவர் திரு. ஏ.ஆர். சுரேந்திரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வின்போது அமரர் இராஜபுவனீஸ்வரன் அவர்களது உருவப்படம் மேல்நீதிமன்ற நீதியரசர் மாண்புமிகு எஸ். ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா அவர்களினால் திரைநீக்கம் செய்து வைக்கப்பட்டதுடன், விவேகானந்த சபையின் வெளியீடான “விவேகானந்தன்” சஞ்சிகையின் 84^{ம்} ஆண்டு மலர் அமரரின் நினைவிதழாகவும் வெளியிடப்பட்டது. அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் வெளியீடான “இந்து மக்களுக்கு ஒரு கையேடு” நூலின் மீள் பதிப்பும் அமரரின் நினைவாக மாமன்றத் தலைவர்திரு. வி.கயிலாசபிள்ளை அவர்களினால் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

மாமன்றத்தின் தலைவர், பொதுச் செயலாளர் மற்றும் சமய நிறுவனங்களினது பிரதிநிதிகளும் அமரர் இராஜபுவனீஸ்வரன் அவர்களது சமய, ஆன்மீகப் பணிகளைப் பாராட்டி அஞ்சலியுரை நிகழ்த்தினார்கள். பஜனைப் பாடல் நிகழ்ச்சியும் இடம்பெற்றது.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற முகாமைப் பேரவையின் நீண்ட கால உறுப்பினராகவிருந்த தீவிர சமய பக்தரும், சமய அறிஞருமான அமரர் இரா. மயில்வாகனத்தின் துணைவியார் திருமதி. மாங்கையர்க்கரசி மயில்வாகனம் அவர்களது மறைவையிட்டு மாமன்றம் ஆழ்ந்த வருத்தமடைகிறது. இவர் கடந்த மே மாதம் காலமானார்.

சுவாமி விபுலானந்தரின் மாணவியான இவர், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் ஆசிரியராகவும், பின்னர் அதிபராகவும் கடமையாற்றி மாணவ சமுதாயத்திற்கு சிறப்பான வகையில் சேவை செய்திருப்பதுடன், அதனூடாக பல அறிஞர் பெருமக்களை தோற்றுவித்த பெருமையையும் பெற்றுள்ளார்.

இவர், கணவருடன் இணைந்து மாமன்றப் பணிகளை சிறப்பாக முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு பெரிதும் உதவியவர். மாமன்ற நூலகத்திற்கு ஏராளமான நூல்களையும் இவர் அன்பளிப்பாக வழங்கியிருப்பதையும் மாமன்றம் நன்றியுடன் நினைவுகூருகின்றது.

அன்னாரது மறைவையிட்டு குடும்பத்தினருக்கு மாமன்றம் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், ஆத்ம சாந்திக்காக அருள்மிகு சிவகாமி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானைப் பிரார்த்திக்கின்றது.

**வவுனியாவில் ஆடி அமாவாசை தினத்தன்று
ஆத்மசாந்திப் பூசையும் வழியாடும்**

வவுனியா நலன்புரி முகாம்களில் தங்கியிருக்கும் தந்தையை இழந்தவர்கள் பலர், ஆடி அமாவாசை தினத்தன்று அவர்களை நினைவுகூர முடியாத அவலநிலை முகாம்களில் காணப்பட்டதால், அதற்கான விசேட ஏற்பாடுகளை வவுனியா உள சமூக மன்றத்தினர் செய்திருந்தனர்.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்துடன் இணைந்து வவுனியா உள சமூக மன்றம் ஆடி அமாவாசை தினமான ஜூலை 21ஆம் திகதியன்று காலையில் வவுனியா ஸ்ரீ சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயத்தில் பிதிர்க்கடன் செலுத்தும் நிகழ்வையும், தொடர்ந்து நண்பகல் விசேட ஆத்ம சாந்திப் பூசை வழிபாட்டையும், பின்னர் அன்னதானம் வழங்கும் ஏற்பாட்டையும் ஒழுங்கு செய்திருந்தது. மாமன்றத்தின் அங்கத்துவ நிறுவனமான வவுனியா ஸ்ரீ சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலய பரிபாலன சபையும் இந்த விடயத்தில் உதவியிருந்தது.

நிவாரண முகாம்களிலுள்ள தந்தையை இழந்த பலர் இந்த நிகழ்வில் கலந்துகொண்டு, பிதிர்க்கடனை நிறைவேற்றிக் கொண்டார்கள். அதே தினத்தன்று மாலை தேசிய கல்வியியல் கல்லூரி முன்றலில், ஒளி ஏற்றலும், ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனையும், சிறப்புரைகளும் இடம்பெற்றன. அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் பிரதிநிதியாக முகாமைப் பேரவை உறுப்பினர் திரு. வி. நடராஜா இந்நிகழ்வில் கலந்துகொண்டார்.

முன்னேற்றத்துக்கான முயற்சிகளின்போது உங்களுக்கு எதிராக எல்லா சம்பவங்களும் நடப்பதுபோல இருந்தால் சரியான வழிகாட்டும்படி இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். மீண்டும் பிரகாசமான பாதையில் முன்னேறிச் செல்வீர்கள். (பக்தி)

நன்றியை எதிர்பார்க்காதிருக்கப் பழகிக் கொள்வோம். எப்போதாவது அது கிடைக்கும்போது எதிர்பாராத பரிசாக அது இன்பம் தரும். (பக்தி)

அறியாதவர்களுக்கு பாலில் மறைந்துள்ள நெய்போல இருக்கிறான் இறைவன். அறிந்தவர்களுக்கு தயிரின் மேலுள்ள வெண்ணெய்போல இருக்கிறான். (பக்தி)

சிவாகமப் பாரம்பரியத்தின் பிதாமஹர் அச்சுவேலி சிவஸ்ரீ ச. குமாரசாமிக் குருக்கள்

பிரம்மஸ்ரீ ம. பாலகைலாசநாதசர்மா

சமஸ்கிருத விரிவுரையாளர்

சுவாமி விபுலானந்தா அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம்

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்:

வேத சிவாகமங்களின் அடிப்படையிலான சைவத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் காணப்பட்ட ஆறுமுகநாவலர் பாரம்பரியத்தில், நாவலர் மறைந்து (1879) ஏழு ஆண்டுகளின் பின்பு நாவலரின் இலட்சியங்களை நிறைவேற்றுவதில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திய ஒருவராக சிவாகமஞானபாநு அச்சுவேலி சிவஸ்ரீ ச. குமாரசாமிக் குருக்களின் தோற்றமும், வருகையும் இடம்பெறுகின்றது. பன்முகப்பட்ட ஆளுமை விருத்தியுடன், மரபு வழுவாத சமயக் கொள்கை கொண்டவராகவும், பணிகளைப் பேணும் தலையாய கடமையில் தன்னை ஈடுபடுத்தியவராகவும் காணப்பட்ட குருக்கள் அவர்களின் சமய, சமூகப்பணிகள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. சிவஸ்ரீ ச. குமாரசாமிக் குருக்கள் 1886ம் ஆண்டு ஆதிசைவ அந்தண குலத்தில் கௌதம கோத்திரத்தில் அச்சுவேலி ந. சபாபதிக்குருக்களுக்கு புத்திரனாக பிறந்திருக்கின்றார். இவரின் ஆரம்ப கல்வி, கேள்வி விருத்திக்கு காரணமாக அமைந்தவர்களும் நாவலர் பெருமான் மரபில் வந்த பெரியார்களேயாவார்.

கல்வி கற்றமை:

ஆறுமுகநாவலரினால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட சைவ இயக்கத்தில் நெருங்கி உழைத்த நீர்வேலி ஸ்ரீஹ்ரீ சிவசங்கர பண்டிதர் அவர்களின் குமாரரும், நாவலரிடம் இடையிடையே பாடம் கேட்டவருமாகிய சிவப்பிரகாச பண்டிதரிடம் குருக்கள் தமிழையும், சமஸ்கிருதத்தையும் நன்கு பயின்றார். அத்துடன் கன்னாகம் வித்துவசிரோமணி ஸ்ரீமத் அ. குமாரசாமிப் புலவர்களிடத்தும் முறைப்படி கற்றதோடு நாவலரின் பெருமகனாகிய ஸ்ரீமத் த. கைலாசபிள்ளை அவர்களிடத்தும் தமிழ்நூல், சித்தாந்த நூல் ஆகியவற்றை பாடம் கேட்டார். சங்காணை அருணாசல சாஸ்திரிகளிடமும், புலோலி ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக் குருக்களிடமும் சென்று சிவாகமங்களைத் திறம்படக் கற்றார். வண்ணை சைவப்பிரகாச வித்யாசாலையில் கன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவரினால் நடாத்தப்பட்ட சமஸ்கிருத காவிய வகுப்புக்களிலும் பயின்று சமஸ்கிருதப் புலமை பெற்றார்.

சமகால சக மாணவர்கள்:

உடுவில் அம்மன் கோவில் வித்துவான் ச. ஐகந்நாதையர், காரைநகர் சு. பஞ்சாட்சர ஐயர், திருகோணமலை இ. கு. பூர்ணானந்தேஸ்வரக் குருக்கள் முதலியவர்கள் சிவஸ்ரீ ச. கு. குருக்களுடன் சமகாலத்தில் பயின்ற சக மாணவர்கள் ஆவர். குருக்கள் அவர்கள் நாவலரின் மரபிலே பயின்று, நாவலரின் சமயக் கருத்துக்களை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற பணியின் வழி தனது சமய, சமூகப் பணிகளை முன்னெடுத்திருக்கின்றார்.

சிவாச்சாரியாபிஷேகம் பெற்றமை:

குருக்கள் அவர்கள் 1910ம் ஆண்டு சிவாகமப் பண்டிதரும், உபந்நியாசகருமாகிய ஊரெழு சிவ. சதாசிவக்குருக்களிடம் சிவாச்சாரியாபிஷேகம் செய்யப்பெற்று ஈசான சிவாச்சாரியார் என்ற தீஷா நாமத்தையும் பெற்றார். தாம் ஆச்சாரியாபிஷேகம் பெற்ற

பின்பு குருக்கள் அவர்கள் மாணவர்களுக்கு தீஷை, ஆச்சாரியாபிஷேகம், மந்திரோபதேசம், சிவாகம வகுப்பு, பத்ததி வாசிக்கும் பயிற்சி முதலியவற்றையும் நடாத்தி வந்தார். இவரின் பன்முகப்பட்ட திறமைகளை சமகாலத்தவரும் ஒரு சாலை மாணாக்கருமாகிய சிவஸ்ரீ இ. கு. பூர்ணானந்தேஸ்வரக் குருக்கள் “குரு” பரத்துவத்தை பின்வருமாறு சிறப்பித்துக் கூறியிருக்கின்றார்.

“தீஷை” வகையில் சாஸ்திர தீஷைக்குரிய முறைப்படி யே பல குருமாருக்கு ஆகமக் கிரியை முதலியவற்றிலும் மற்றும் பல சாஸ்திரங்களிலும் தேர்ச்சி பெற்று விளங்கத்தக்க ஞானத்தை போதித்தும், இயற்றியும், விளக்க உரைகள் பல எழுதி அச்சிடுவித்தும் “குரு” என்ற பதத்திற்குரிய இலக்கணமாக மேற்படி சிவஸ்ரீ ச. கு. குருக்கள் விளங்குகின்றார்” எனச் சிறப்பித்துள்ளார்.

குருக்களின் சிவாச்சாரியப் பெருமையை அக்காலத்தில் மதிப்புக்குரிய வேதக்குட்டிக் குருக்கள் போல இக்காலத்தில் ஆதிசைவர்களுக்குள்ளே அச்சுவேலி சிவஸ்ரீ ச. குமாரசாமிக் குருக்கள் சிவாகமத்தில் வல்லவராய், சைவக் கிரியைகளில் கைவந்தவராய் ஞானகாண்ட அறிவுடையவராய் விளங்குகின்றார் என ஒரு துண்டுப் பிரசுரம் சிறப்பித்துக் குறிப்பிடுகின்றது.

குருக்களின் நூல் ஆக்கங்கள்:

குருக்கள் அவர்களின் நூலாக்கங்களில் தமிழ்பிமானம், சைவப்பற்று, ஆழ்ந்த ஞானம், சமய தத்துவப் புலமை என்பன மிளிர்கின்றன.

குருக்களவர்களின் நூல்களைப் பாடநூல்கள், கிரியை நூல்கள், சமய நூல்கள், தத்துவ நூல்கள், சரித்திர நூல்கள், பிரதிஷ்டை நூல்கள், உரை நூல்கள் என வகைப்படுத்திக் கூறலாம்.

பாட நூல்கள்:

நாவலர் எழுதி வெளியிட்ட பாலபாட வரிசையில் வந்த நூல்களைப் போன்று குருக்கள் அவர்களும் சைவப்பிரகாசிகையை (I-V) 1933ல் இருந்து எழுதினார்.

கிரியை நூல்கள்:

சிவபூசை விளக்கம் (1928), மகோற்சவ சந்திரிகை (1932), சிராத்ததீபிகை (1933), சிவபூசாவிதி (1956), மகோற்சவ விளக்கம் (1958), முத்திரா லட்சணம் (1962), மூர்த்தியலங்காரம் (1968), சைவகாலப் பகுப்பு (1968), வைதிக சந்தியா வந்தன விதி (1960), அக்கினி கார்ய விதி (1964), சைவ சிராத்த விதி (1969), சுப்ரமண்ய ஆலய நித்ய பூசா விதி (1964) என்பன குருக்களால் எழுதப்பட்ட கிரியை சம்பந்தமான நூல்களாகும்.

பிரதிஷ்டைக்குரிய நூல்கள்:

சிவாகம சேகரப் பிரதிஷ்டாவிதி I (1949), சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டாவிதி II (1953), விக்கினேஸ்வர பிரதிஷ்டாவிதி, சுப்ரமண்யப் பிரதிஷ்டாவிதி (1964), பைரவ பிரதிஷ்டாவிதி (1968) ஆகிய நூல்கள் பிரதிஷ்டை பற்றிய விடயங்களை உள்ளடக்கியதாகும். கையெழுத்துப் பிரதிகளாக தேவி பிரதிஷ்டைவிதி, விஷ்ணு பிரதிஷ்டாவிதி, சாஸ்தா பிரதிஷ்டாவிதி என்பன

காணப்பட்டன. இவை அவசியம் அச்சுப் பெறவேண்டிய அரிய கையெழுத்துப் பிரதிகளாகும்.

சமய நூல்கள்:

சமய நூல்களின் வரிசையில் விநாயக பரத்துவம் (1934), புவனேசுவரி மகத்துவமும், திருவூஞ்சலும் (1934), ஆலய அமைப்பு, ஆலய சேவை (1949), சிவராத்திரி நிர்ணயம் (1963), சோபகிருது வருஷ நவராத்திரி - சிவராத்திரி நிர்ணயம் (1963), பிரணய கலஹவர்ணனம் (1960), பார்வதி பரமேஸ்வரர்களின் திருவூடல் (1937), அச்சுவேலி சித்தி விநாயகர் மீது பாடிய ஊஞ்சல் (1915) என்பன சமயம் பற்றிய நூல்களாகும்.

தத்துவ நூல்கள்:

உண்மையெனும் பொருளை உணர்த்தும் தத்துவம் சார்ந்த நூல்களாக சைவ சாஸ்திர பரிபாலனம் (தொகுப்பு 1940), வேதாகம நிரூபணம் I (1950), வேதாகம நிரூபணம் II (1952), முப்பொருள் விளக்கம் (1955) என்பன தத்துவப் பொருளை உள்ளடக்கிய நூல்களாகும்.

சரித்திர நூல்கள்:

சரித்திர நூல்களாக நீர்வேலி ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசங்கர பண்டிதர் சரித்திரம் (1954), நீர்வேலி ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசங்கர பண்டிதரின் பஞ்சாடவ்யக் கலோகி (1956) என்ற இரு நூல்களும் சரித்திர நூல்களாகும்.

உரை நூல்கள்:

உரை நூல்களின் வரிசையில் பிரசாத தீபிகை (1933), அனுட்டான அகவலுரை (1937), கோளறு பதிகம் ஆகிய நூல்களாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட நூல்களின் விபரங்களைத் தவிர வேறு சில ஆக்கங்களும் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவும், அச்சிட்டு கையில் கிடைக்காத நூல்களாகவும் இருக்கின்றன. இவற்றை தேடிக் கண்டு எடுத்து வெளிக் கொண்டு வருவது சான்றோர்களின் கடமையாகும்.

குருக்களின் சமயப் பணிகள்:

1918ம் ஆண்டு அச்சுவேலியில் விநாயகராலய மேற்கு வீதியில் தமது சொந்த நிலப்பரப்பில் சரஸ்வதி வித்தியாசாலை என்ற பெயரில் பாடசாலையைத் தாபித்தார். மற்றும் மருதங்கேணியிலும், சேரன்பற்றிலும் சைவப் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்து வைத்தார். சைவ சமயத்தை சைவசமயிகள் முறையாக அறிவதற்கும் பிரசங்கம் துணை செய்யும் என உணர்ந்து அதனையும் தம் பணியாகக் கொண்டார். ஈழத்துச் சமயப் பெரியார்களும் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இப்பாடசாலையில் நிகழ்ந்த மதம் பிரசாரங்களிலும், விஷேட தினப் பிரசாரங்களிலும் கலந்து கொள்ளச் செய்தார்.

குருகுலப் பணி:

திருக்கேதீஸ்வர ஸ்தலத்தில் உருவாகிய வேதாகம பயிற்சி நிலையத்திற்கு மேற்படி குருக்கள் அவர்கள் முழுமனதுடன் உழைத்தார். அர்ச்சகர் பயிற்சிக் கல்லூரி அமைத்து அர்ச்சகர்கள் நாட்டில் சிறந்த ஞானம் படைத்த சிவாச்சாரியர்களாக வரவேண்டுமென்ற பேரார்வத்துடன் செயற்பட்டு பிரதம குருவாகவும், அதிபராகவும் இருந்து கல்விப் பணிகளைச் செய்தார். திருக்கேதீஸ்வரத் திருப்பணிச் சபை, இந்து மாமன்றம் போன்றவற்றின் நல்லாதரவும் குருக்களுக்கு கிட்டியது. இந் நிறுவனங்களின் முயற்சியினால் சிவானந்த குருகுலம் என்ற பெயரால் பயிற்சி நிலையமும் உருவாகியது. தற்போதைய காலங்களில் சிவானந்த குருகுல பரிபாலன சபையால் இந் நிறுவனம் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது. குருக்கள் அவர்கள் தம்முடைய இல்லத்தில் பிராமணப் பிள்ளைகளுக்கும், சைவப் பிள்ளைகளுக்கும் தமிழிலும், சமஸ்கிருதத்திலும், கால்ய நூல்களையும், நீதி நூல்களையும், சமய தத்துவ நூல்களையும்

படிப்பித்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் பல இடங்களில் அந்தண சிவாச்சாரியர்களுக்கு சிவாகமம், பத்ததி வாசிக்கும் முறை பற்றிய போதனைகளையும், பயிற்சிகளையும் நடாத்தியுள்ளார்.

பத்திரிகைப் பணி:

சாஸ்திரிய விஷயங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கும், நூல்கள் அழிந்து போகாது பாதுகாப்பதற்கும் சைவப் பத்திரிகை அவசியமென்பதை குருக்கள் அவர்கள் உணர்ந்து பலபேரின் வேண்டுகோளிற்கிணங்க "சைவ சாஸ்திர பரிபாலனம்" எனும் பத்திரிகையை வெளிக் கொண்டு வந்தார். 1939 ஆவணி தொடக்கம் 1941 மார்ச்சு வரை மேற்படி பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றினார். இப் பத்திரிகை இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் பவனி வந்து சைவ உலகில் பெரும் வரவேற்பையும் பெற்றது.

மேலும் குருக்கள் அவர்கள் எழுதிய விரதாதி விஷயங்களிற்கு கருத்துக்களையும் நிர்ணயங்களையும் சரியாக எழுதியும், பிழையானவற்றை நிராகரித்தும் இந்து சாதனம், ஈழகேசரி, சோதிட பரிபாலினி, கவதர்மபோதம், சிவநேசம் முதலிய பத்திரிகைகளுக்கு குருக்கள் தொடர் கட்டுரைகளை எழுதியும் வந்துள்ளார். இவையாவும் தொகுக்கப்பட்டு நூல் வடிவில் வெளிவர வேண்டிய அவசியமும் உள்ளன.

இவற்றின் ஒரு பகுதியாக இந்து சாதனத்தில் வெளிவந்த கட்டுரைகளைத் தொகுத்து 1972இல் "கதிர்காம மாண்மியம்" என்ற வெளியீடும் வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

குருக்களுக்கு கிடைத்த மேலான் கௌரவம்:

அச்சுவேலி ச. குமாரசாமிக் குருக்களின் சிவாகம அறிவின் ஆழத்தையும் பன்முகப்பட்ட சமய, சமூகப் பணிகளையும், தமிழ், சமஸ்கிருத பாஷா ஞானப் புலமையையும் பாராட்டும் வகையில் 1966ம் ஆண்டு மதுரை திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் ஆதீனம் குருக்கள் அவர்களுக்கு "சிவாகம ஞானபாநு" எனும் கௌரவப் பட்டத்தையும் வழங்கி சிறப்பித்தது. மேலும் ஈழநாட்டில் அவரின் பல்வேறுபட்ட திறமைகளையும் பாராட்டி பாராட்டு விழாவும், குருக்கள் பாராட்டு விழா மலரும் வெளியிடப்பட்டது.

குருக்கள் அவர்களை சைவ உலகம் எவ்வாறு உயர்ந்த நிலையில் வைத்து மதித்திருக்கின்றது என்பதை பாராட்டுவிழாவும், பாராட்டு விழா மலரும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. குருக்களின் சேவையைச் சைவ உலகு நன்கு உணரும் வண்ணம் பல அறிஞர்கள் பல்வேறு பார்வைகளில் குருக்களின் சைவத் தொண்டை மதிப்பீடு செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மாமன்றம் ஆற்றிய அளப்பரிய பணி.

ச. குமாரசாமிக்குருக்கள் அவர்களால் எழுதப்பட்ட பிரதிஷ்டைக் கிரியைகளுக்கு அவசியம் வேண்டப்படும் இரு நூல்களான சிவாகம சேகரம் (பாகம் I), சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டாவிதி (பாகம் II), ஆகிய நூல்களை அவற்றின் பெறுமதியையும், காலத்தின் தேவையையும் கருதி, அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் சிவாகம சேகரத்தை இரண்டாம் மீள்பதிப்பாகவும், சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டா விதியை மூன்றாம் மீள்பதிப்பாகவும் மிகக் குறுகிய காலத்தில் அழகாக அச்சுப் பதிவு செய்து (Offset) கடந்த ஏப்ரல் மாதம் 19ம் திகதி இந்து மாமன்றத் தலைவர் திரு. கயிலாசுபிள்ளை அவர்களின் எழுபத்தைந்தாவது அகவையையொட்டி வெளியிட்டு வைத்துள்ளது. சமய சமூகப் பணியையும், வெளியீட்டுப் பணியையும் சிறப்பாகச் செய்து வரும் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்திற்கு இந்து மக்களும் குறிப்பாக சிவாச்சாரியப் பெருமக்களும் நன்றியுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்களின் பணிகள் வரவேற்கத்தக்க பாராட்டுப் பணியாகும். குருக்கள் அவர்களின் ஏனைய நூல்களையும் வெளிக் கொணரவேண்டிய பணியும் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்திற்கும் உண்டு.

அன்பு வேண்டுகோள்

இடம்பெயர்ந்துள்ள வன்னி மக்களுக்கு தொடர்ந்து உதவுங்கள்

வவுனியா நலன்புரி முகாம்களில் தங்கியிருக்கும் இடம்பெயர்ந்துள்ள வன்னி மக்கள் போதுமான உணவு மற்றும் உடுபுடவை போன்ற அத்தியாவசிய வசதிகள் குறைந்த நிலையில் தொடர்ந்தும் பெரும் கஷ்டத்திற்குள்ளாகி வருகின்றனர். இந்த வேளையில் அவர்களுக்கு உதவுவது இந்து மக்களாகிய எங்கள் தலையாய கடமையாகும். எனவே, அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் உலர் உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் உடுப்புகளை கொழும்பு மகளிர் இந்து மன்றம், விவேகானந்த சபை உட்பட அதன் அங்கத்துவ சங்கங்களின் ஆதரவுடன் சேகரித்து இடம் பெயர்ந்துள்ள வன்னி மக்களுக்கு விநியோகித்து வருகிறது.

இதற்காக பிஸ்கட், தண்ணீர் போத்தல்கள், குழந்தைகளுக்கான பால்மா வகைகள் மற்றும் புதிய உடுப்புகள், படுக்கை விரிப்பு, துவாய், சாரம், சேலை, பாதுகாப்பு போன்றவைகளை தொடர்ந்தும் வழங்கி உதவுமாறு சகல இந்து மக்களையும் மாமன்றம் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றது. விரும்புவோர் நிதியுதவிகளையும் செய்யலாம்.

நலன்புரி முகாம்களில் போஷாக்கின்றி வாடும் சிறுவர்களுக்கு பீடியா ககர் (Pedia Sure) என்ற பால்மா வகையை மருத்துவர்கள் சிபார்சு செய்திருப்பதால், இவை பெருமளவு தேவைப்படுகின்றன. இவற்றையும் வழங்கி உதவலாம்.

நீவாரணப் பொருட்களையும், நிதியுதவியையும் பின்வரும் சேகரிப்பு நிலையங்களில் வழங்கலாம்.

சரஸ்வதி மண்டபம்

75, லோறன்ஸ் வீதி, கொழும்பு-04 (தொலைபேசி : 2585975)

கொழும்பு மகளிர் இந்து மன்றம்

15, பகத்தல வீதி, கொழும்பு-03 (தொலைபேசி : 2505938)

விவேகானந்த சபை

34, விவேகானந்த மேடு, கொழும்பு-13. (தொலைபேசி : 2422646)

நிதியுதவியை மாமன்றத்தின் வங்கிக்கணக்கிலும் வைப்புச் செய்யலாம்.

இலங்கை வங்கி - லேக்ஹவுஸ் கிளை
(Bank of Ceylon - Lake House Branch)

கணக்கு இல: (A/C No.) 0003268614

Branch Code No : 636

Swift Code No : BCEYL KLX

மாமன்றத்தின் அனுதாபம்

தீருமதி இராஜபுவனீஸ்வரன்

அமரர் சிவஞானச்செல்வர் க. இராஜபுவனீஸ்வரன் அவர்களது துணைவியாரின் மறைவுக்கு மாமன்றம் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றது. கணவரின் மறைவுக்கு ஒரு மாத காலத்தின் பின், இவர் காலமானார்.

இவரது குடும்பத்தினரது துயரத்தில் மாமன்றமும் பங்கு கொள்வதுடன், அன்னாரின் ஆத்மா சாந்திபெற அருள்மிகு சிவகாமி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறது.

இரத்மலாளை மாணவர் விடுதி

போர்ச் சூழ்நிலைகள் மற்றும் இயற்கை அனர்த்தங்களினால் பெற்றோர்களை இழந்தும், பாதிக்கப்பட்டுள்ள பிள்ளைகளின் நலன்கருதி அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் இரத்மலாளையில் ஓர் இலவச விடுதியை ஆரம்பித்து நடத்திவருவதை உங்களில் பலர் அறிவீர்கள். 1998ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் ஆண் பிள்ளைகளுக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்விடுதி பதினொரு ஆண்டுகளை நிறைவு செய்திருப்பது சிறப்புக்குரிய விஷயம். தொடர்ந்து 2002ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் பெண் பிள்ளைகளுக்காக "சக்தி இல்லம்" என்ற பெயரில் இன்னொரு விடுதியும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

மாமன்றத்தின் பராமரிப்பில் இயங்கிவரும் மேற்படி இரு விடுதிகளிலும் 150க்கும் மேற்பட்ட பிள்ளைகள் தங்கியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரையும் இரத்மலாளை இந்துக் கல்லூரியில் கல்வி பயிலவதற்கான வசதிகளுடன், மேலதிகமாக தனிப்பட்ட வகையில் கல்வி போதிப்பதற்காக பிரத்தியேக வகுப்புகளையும் மாமன்றம் ஏற்பாடு செய்துள்ளது. விடுதியில் மாநத்தோறும், ஒரு விடுமுறை நாளில் அந்த மாதத்தில் பிறந்த பிள்ளைகளை பிறந்த தினமும் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

இவ்விடுதியில் வதியும் பிள்ளைகளுக்கு நீங்கள் அனைவரும் தாராளமாக உதவலாம். பிள்ளைகளுக்கு தினந்தோறும் போசனம் வழங்குவதற்காக உங்கள் பங்களிப்பையும் எதிர்பார்க்கிறோம்.

இதற்கான நன்கொடை விபரம் பின்வருமாறு அமைகிறது:

காலைப் போசனம் :	7500/- ரூபா
மதிய போசனம் :	10000/- ரூபா
	12500/- ரூபா (விசேடம்)
இரவுப் போசனம் :	10000/- ரூபா
	12500/- ரூபா (விசேடம்)

போசனத்திற்கான நன்கொடை அல்லது வேறு வகையில் உதவ விரும்புவர்கள் மாணவர் விடுதி மேற்பார்வையாளருடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். (தொலைபேசி இல : 011 - 2625588) அல்லது அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத் தலைமையகத்துடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

தொலைபேசி இல : 011-2434990, தொலைநகல் இல : 011-2344720

மாணிக்கவாசகர் குருபூசை

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றமும், ஈழத்து திருநெறித் தமிழ் மன்றமும் இணைந்து மாணிக்கவாசகர் குருபூசையை கடந்த ஜூன் 27ஆம் திகதியன்று மாலை பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடத்தியிருந்தன.

விநாயகர் அகவல், பஞ்ச தோத்திரம், திருவாசகம் என்பன ஒதப்பட்டதுடன், கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் அவர்களின் சிறப்புச் சொற்பொழிவும், இரத்மலாளை - கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி மாணவன் செல்வன் பா. சதீஸ்குமார், பம்பலப்பிட்டி - கொழும்பு இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி மாணவி செல்வி கோகிலா ஜெயபாலசிங்கம் ஆகியோரின் உரைகளும் சிறப்பு அம்சங்களாக இடம்பெற்றன. மாமன்றத் தலைவர் திரு. வி. கயிலாசபிள்ளை, ஈழத்துத் திருநெறித் தமிழ் மன்றத் தலைவர் திரு. சி. தியாகராசா ஆகியோரும் இந்நிகழ்வில் சிறப்புரையாற்றினார்கள்.

மனிதநேயப் பணியின் ஊடாக

மக்கள் இதயங்களில் இடம்பிடித்த பெருமகள்

கடந்த மார்ச் 29 ஆம் திகதியன்று இரத்மலாணை கொழும்பு இந்தக் கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற “எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க... மனிதநேயப் பணிகள்” நூல் வெளியீடு மற்றும் மனிதநேயர் வி. கயிலாசரின்னை அவர்களுக்கு கௌரவிப்பு வைபவத்தின்போது, தலைமை வகித்த உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசர் க. ஸ்ரீபவன் அவர்கள் ஆற்றிய உரை

மிக அற்புதமான இவ்விழாவுக்கு தலைமை தாங்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி எனக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்ட போது ஒருகணம் தயங்கினேன். நீதிமன்றத்திலே நீதிபதியாகவிருந்து எத்தனையோ வழக்குகளுக்குத் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறேன். ஆனால், ஆன்மீக உணர்வுகள் செறிந்த இவ்விழாவிலே இறைபக்தியால் இன்பம் கண்டு சத்தியத்தையும் அன்பையும் பொறுமையையும் வாழ்வில் கைக்கொண்டு மனிதநேயப் பணிகளை ஆற்றிவரும் திரு. கயிலாசரின்னை அவர்களின் சேவையைப் பாராட்டி எடுக்கப்படும் நூல் வெளியீட்டு விழாவில் தலைமையுரை வழங்குவதற்கு நான் அருகதையுடையவனா என்பது ஐயமே. இது சட்டம் சம்பந்தமான ஒரு கருத்தரங்கோ அல்லது விழாவோ அல்ல. மாறாக, ‘மக்கள் பணியே மகேசன் பணி’ என்று சமய வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு மகானுக்கு எடுக்கப்படும் விழா. ஆனால், மனித வாழ்க்கைக்கும் சட்டத்திற்குமிடையே ஒரு நெருங்கிய உறவுண்டென்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த உறவை ஒரு சட்டமேதை இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார். “The Study of law resume closely with the study of life”.

சமுதாயத்திலே நீதியும் நேர்மையும் நிலவ வேண்டுமென்பதற்காகவே சட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. மனித இனம் மனித நேயத்தோடு வாழ்வதற்கு சட்டமும் ஒழுங்கும் பேணப்படுவது அவசியம்!

சட்டத்திற்குக் கட்டுப்படாத மனிதனை நீதிமன்றம் தண்டிக்கின்றது. விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நீதியின் வழி நடத்தலில்தான் உலகில் அமைதியும் சமாதானமும் நிலைபெற முடியும் என்பதை உணர்த்துவது சமயம்; மக்கள் நீதியான வாழ்வை வாழுகின்றபோது சமயம் அதில் ஊடுருவி நிற்கின்றது; பொய்ச் சாட்சி சொன்னவனைத் தண்டிக்கின்றது சட்டம்; உண்மையே பேசி உயர்வடைய வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துவது சமயம்.

“எவனொருவன் இறைவனைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு தான் செய்யும் கருமங்களை, சேவைகளை இறைவனுக்கே அர்ப்பணித்து அவரது சிந்தையில் ஊறிக் கிடக்கின்றானோ அத்தகைய பக்தனை நான் பாதுகாப்பேன்” என்கிறார் கிருஷ்ண பகவான். நாம் எல்லோரும் இறைவனின் குழந்தைகள். இறைவனின் குழந்தைகளுக்கு செய்யப்படும் சேவை, இறைவனுக்கு செய்யப்படும் சேவைக்கு ஒப்பானதாகும்.

உடையினாலோ அல்லது புறத் தோற்றத்தினாலோ எவரும் உண்மைச் சமயிகளாக சேவை செய்ய முடியாது. உள்ளத்திலே சைவப் பண்பு உருவாக வேண்டும்; ஆசையற்ற வாழ்க்கை வேண்டும்; கோபமற்ற சாந்தம் தோன்ற வேண்டும்; பிறர் நலன் பேணும் மனப்பக்குவம் வேண்டும். இத்தகைய குண இயல்புகளை தமக்குள்ளே வளர்த்துக்கொண்டவர் திரு. கயிலாசரின்னை

அவர்கள். அதனால்தான் எந்தவேளையிலும் உணர்ச்சிவசப்படாது அமைதியாகவும் மனத்திருப்தியுடனும் மகிழ்வுடனும் அவர் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதை நாம் காணக்கூடியதாகவிருக்கின்றது.

விஞ்ஞான அறிவு வளர்ந்த அளவிற்கும், வேகத்திற்கும் இணையாக ஆன்மீக அறிவையும் பண்பையும் வளர்த்தெடுக்காத காரணத்தினால் இன்று விஞ்ஞான அறிவு மனிதகுல மேம்பாட்டிற்குப் பயன்படுத்தப்படுவதை விட கூடுதலாக மனித அறிவுக்கே உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றது.

எங்கு பார்த்தாலும் மனித அவலங்கள்! சுகத்தை விரும்பும் மனிதன் துன்ப துயரங்களில் சிக்கி அல்லல்படுகின்றான். பிறர் நலம் பேணாதல், கடமை, இல்லறம், தேசபக்தி, உயிர்களிடத்தில் அன்பு செலுத்துதல் ஆகிய இக்குணங்கள் மனிதனை விட்டு அகன்று கொண்டேயிருக்கின்றன. இதனால்தான் அவலங்களும் சீரழிவுகளும் மனிதனின் சந்தோஷத்தைக் கெடுக்கின்றன. ஆனால், இன்றும் மேற்கூறிய குண இயல்புகளுடன் ஒரு சிலர் வாழ்ந்து கொண்டாடுகின்றார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக திகழ்பவர் திரு. கயிலாசரின்னை அவர்கள்.

எனது வீட்டிற்கு வருகைதந்த சகோதரியொருவர் எனக்கு ஒரு புத்தகத்தைப் பரிசாகக் கொடுத்திருந்தார். புத்தகத்தின் பெயர் “அந்தர்யாமின் - பாகம் III”. அப்புத்தகத்தை நான் திறந்தபோது எனது கண்ணுக்குப் புலப்பட்ட அத்தியாயம் “ஆனந்தமான வாழ்விற்கான மார்க்கம்” என்பதாகும். ஒரு மனிதனின் ஆனந்தமான வாழ்விற்குத் தடையாகவுள்ள இரண்டு விடயங்களை மிகவும் அழகாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஒன்று சீரற்ற உணவுப் பழக்கம்; மற்றையது சீரற்ற உணர்வுப் பழக்கம். இவையிரண்டையும் சீர் செய்துகொண்டால் அவன் அவல வாழ்க்கை வாழ வேண்டியதேயில்லை.

தலையணைக்குள் பஞ்சைத் திணிப்பதுபோல ஒரு நாளைக்கு மூன்று தடவைகளுக்கும் மேலாக வயிறு புடைக்க உணவருந்தும் எத்தனையோ பேர் நம்மில் உள்ளனர். அதிலும் அசைவ உணவுப் பிரியர்களுக்கு இது நான்கு அல்லது ஐந்து தடவைகள் கூட ஆகலாம். நமது உடலுக்கே ஒவ்வாத மாமிசத்தை உண்டு எமது வயிற்றையே மிருகங்களின் கடுகாடாக்கி நோய் நொடியினால் அல்லற்படும் எத்தனையோ பேரை நாம் காண்கின்றோம்.

“கொல்லான், புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி எல்லா உயிரும் தொழும்” என்றான் வள்ளுவன். பாருங்கள்! எத்தனை பெருமைக்குரியவர்கள் சைவசமயிகள்! கொல்லாதவனை, புலாலை மறுத்தவனை இவ் உலகத்திலுள்ள எல்லா உயிர்களும் கைகூப்பித் தொழுதுகொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ஒருவனிலே இந்து சமயம் இறைவனைக் காண்கின்றதென்றால் இதைவிட மேலான ஒரு ஆன்மீகக் கோட்பாடு இருக்க முடியுமா? ஆகவே, இந்து தர்மம்

வாழவேண்டுமென்றால் நாமனைவரும் பசித்தபோது மட்டும் பசிக்கும் புலாலை மறுத்த சைவ சமயிகள் ஆவது மிகமிக அவசியம்.

அடுத்தது சீரற்ற உணர்வுப் பழக்கம். தனி மனித ஒழுக்கத்தின் அடிப்படையிலேதான் சமுதாயத்தின் எதிர்காலமே அடங்கியுள்ளது. ஆற்றிவு படைத்த மனிதன் ஐந்தறிவு படைத்த விலங்கிலும் பார்க்கக் கேவலமான வாழ்க்கை வாழ்வதை நாம் இன்று பத்திரிகைகளில் பார்க்கலாம்; நீதிமன்ற வழக்குகளிலே காணலாம்.

கொலை, களவு, மிரட்டல், கற்பழிப்பு இப்படி எத்தனையோ அவலங்கள்! இதைத்தான் கவியுக் காலம் என்கின்றார்கள். சமுதாயத்தில் ஒழுக்கக்கேடு நுழைந்துவிட்டால் அச்சமுதாயத்திற்கு முடிவுகாலம் நெருங்கிவிட்டதென்பது பொருள். இதை யாராலும் தடுக்க முடியாது. “கற்பு நெறியிலிருந்து ஆண்களும் பெண்களும் தவறுவதுதான் ஒரு நாட்டின் அழிவுக்கு முதல் அறிகுறியாகும்” என்கின்றார் கவாமி விவேகானந்தர்.

ஒருவனுடைய புத்தி, மனம் இரண்டையும் இறைவனிடத்தில் லயிக்கச் செய்யும்போது உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்தி மனம் புறவழி செல்லாமல் அதனை ஒருமுகப்படுத்தலாம். இதற்காக நன்மை தரக்கூடிய விடயங்களில் உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆன்மீகத் துறையில் மாத்திரமன்றி நமது தினசரி வாழ்விலும் நம்பிக்கை மிக முக்கியமாகின்றது. நாம் செய்யும் செயல்களின் தன்மை, நாம் நம்மில் வைத்திருக்கும்

நம்பிக்கையில்தான் தங்கியுள்ளது. நல்லவர்களாக இருக்கவும் மற்றவர்களுக்கு நன்மையைச் செய்யவும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். நம்மால் இயன்ற உதவிகளை எவ்வித பிரதிபலனோ அல்லது எதிர்பார்ப்போ இன்றி ஏழைகளுக்குச் செய்தல் வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சேவை செய்யும்போது உள்ளத்தில் ஆனந்தம் மட்டுமல்ல அமைதியும் பிறக்கின்றது.

“இந்தப் படைப்பின் அஸ்திவாரமே தியாகம். உனது பிரச்சினைகள் மறைய வேண்டுமானால் நீ மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்” என்கின்றார் பகவான்.

திரு. கயிலாசபிள்ளை அவர்களின் வழிகாட்டலில் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றமும் மனிதநேய நிதியமும் மக்களுக்கு, அதிலும் நலிவுற்ற மக்களுக்கு தம்மாலான சேவையாற்றி வருவதை யாவரும் அறிவர். திருக்கேதீச்சர ஆலய அறங்காவலர் சபையின் தலைவராகவும் தொடர்ந்து இறைபணி ஆற்றிவரும் அவரது சேவை போற்றத்தகுரியது. இவரது அன்பு கலந்த மனிதநேயப் பணி மென்மேலும் தொடர அவரை மட்டுமன்றி, அவருக்கு ஒத்தாசை புரிந்துவரும் அவரின் துணைவியார் மற்றும் இந்து மாமன்ற உறுப்பினர் ஒவ்வொருவருக்கும் எல்லாப் பேறுகளும் கிடைக்க, தோன்றாத துணையாய் நின்று எம்மையெல்லாம் வழிநடத்திக் கொண்டிருக்கும் நல்லைக் கந்தன் திருவடிகளை வணங்கி விடைபெறுகின்றேன்.

ஒரு கண்ணோட்டம்

“எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க... மனிதநேயப் பணிகள்”

நூல் எவ்வீடும், மனிதநேயர் வி. கயிலாசபிள்ளை

அவர்களுக்கு பாராட்டு விழாவும்

“மனிதனிடத்தில் இறைவனைக் காண்கிறேன்” என்றார் கவாமி விவேகானந்தர். மனிதனுக்குச் செய்யும் பணியை இறைபணியாகவும் போற்றுவதுண்டு. இதனைத்தான் “மக்கள் சேவையே மகேஸ்வரன் சேவை” எனவும் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது.

மக்கள் மீது - மனித இனத்தின்மீது நம்பிக்கை கொண்டிருப்பவராகவும், மனித இன நலன் சார்ந்த விடயங்களில் அக்கறையுள்ளவராகவும், மனித இனத்தின் நன்மைக்காக உழைப்பவராகவும் திகழும் ஒருவர் மனிதநேயராகப் போற்றப் படுகிறார். அசாதாரண சூழ்நிலைகளினால் மக்கள் பாதிக்கப்படும் வேளைகளில், அவர்களுக்கு பல வழிகளிலும் உதவுவது மனிதநேயப் பண்பாகும்.

சமயப் பணிகளுடன் நின்றுவிடாது, சமூகநலப் பணிகளையும் முன்னெடுத்துச் செல்லும் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் மனிதநேயப் பணிகளுக்கு மூலகாரண கர்த்தாவாகத் திகழும் அதன் நீண்டகாலத் தலைவராகவிருக்கும் திரு. வி. கயிலாசபிள்ளை, மனிதநேயப் பணிகளுக்காவே தனியானதொரு நிதியும் அமைத்து அதன் தலைமைப் பதவியையும் வகித்து வருகிறார்.

இவர் யாழ். மாவட்டத்தின் அராவி கிராமத்தை பிறந்த இடமாகக் கொண்டவர். ஆரம்பக் கல்வியை அராவி சரஸ்வதி வித்தியாலயத்திலும், உயர்கல்வியை யாழ். இந்துக் கல்லூரியிலும் கற்றார். பின்னர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு தெரிவாகி, கொழும்பு வளாகத்தில் பயின்று கணிதத் துறையில் சிறப்புப் பட்டதாரியானார்.

இவர் இலங்கையிலுள்ள பிரபல்யமான வர்த்தக மற்றும் நிதி நிறுவனங்களில் உயர் பதவிகளை வகித்துள்ளார். தொடர்ந்து ஜோன்ஸ் கீல்ஸ் நிறுவனத்தின் பணிப்பாளர்களுள் ஒருவராகவும், பின்னர் ஜோன்ஸ் கீல்ஸ் குழுமத்தின் பிரதித் தலைவராகவிருந்து ஆற்றிய பணிகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை.

திரு. வி. கயிலாசபிள்ளை பல சமய, பொது நல நிறுவனங்களிலும் இணைந்திருந்து தனது சிறப்பான பங்களிப்பையும் வழங்கிவருகிறார். ஏற்கனவே கொழும்பு விவேகானந்த சபையின் தலைவராகவிருந்து, இப்போது காப்பாளராகவும், திருக்கேதீஸ்வர ஆலய அறங்காவலர் சபை தலைவராகவும் பணியாற்றுகிறார். அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் தலைவராக 1992 ஆகஸ்ட் 2ம் திகதியிலிருந்து சேவையாற்றி வருவதையும், கவாமி சாந்தானந்தா அவர்களை குருவாகக் கொண்ட இவர், கவாமிகளது ஆன்மீக கலைப் பணியைப் பரப்பும் வகையில் கொழும்பு, கொள்ளப்பிட்டியில் கலாலயம் ஒன்றை நிறுவி, அதன் ஊடாக கலைப்பணியாற்றி வருவதையும் சிறப்பாகச் சொல்லலாம்.

இவரது சமூகநலப் பணிகளுக்கு மகுடமாக மனிதநேய அமைப்புகளது ஒன்றியத்தின் தலைவராகவும், மனிதநேய நிதியத்தின் தலைவராகவும் பணியாற்றுவதைக் குறிப்பிடலாம்.

இவரது மனிதாபிமான சிந்தனையையும், மனிதநேயப் பண்பையும் போற்றிப் பாராட்டும் வகையில் சிறப்பு நிகழ்வொன்று கடந்த மார்ச் மாதம் 29ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று இரத்தமலானையிலுள்ள கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி மண்டபத்தில்

நடைபெற்றது. இதனையொட்டி அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் பொதுச் செயலாளரும், மனிதநேய நிதியத்தின் செயலாளருமான திரு. கந்தையா நீலகண்டன் “எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க... மனிதநேயப் பணிகள்” என்ற பெயரில் தொகுப்பு நூலொன்றை வெளியிட்டிருக்கிறார். மனிதநேயர் வி. கயிலாச பிள்ளைக்கு பாராட்டு விழாவாகவும், நூல் வெளியீடாகவும் மட்டுமன்றி, இவரது 75வது பிறந்ததின வைபவத்தையும் இணைத்ததாக முப்பெரும் விழாவாக இந்த நிகழ்வு அமைந்திருந்ததை சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். நல்லை ஆதீனம் இவருக்கு “மனிதநேயர்” என்ற பட்டத்தைப் இந்த நிகழ்வின் போது வழங்கி கௌரவித்திருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அன்றைய தினம் (29.03.2009) காலை, இரத்தமலாணை இந்துக் கல்லூரி வளாகத்திலுள்ள ஸ்ரீ கற்பக விநாயகர் ஆலயத்தில் நடந்த சிறப்புப் பூசை, அபிஷேகத்தின் பின்னர், இந்துக் கல்லூரி மண்டபத்தில் காலை 10 மணியளவில் மங்கள விளக்கேற்றலைத் தொடர்ந்து, இந்துக் கல்லூரி விடுதிப் பிள்ளைகளின் இறை வணக்கத்துடன் உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசர் க.ஸ்ரீபவன் அவர்களது தலைமையில் நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாகின. கல்லூரி அதிபர் திரு. ந. மன்மதராஜன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். நல்லை ஆதீன முதல்வர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் வழங்கிய ஆசியுரை, நிகழ்வுக்கு சிறப்பு மகுடமாக அமைந்திருந்தது.

நிகழ்வுக்கு தலைமைவகித்த உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசர் க.ஸ்ரீபவன் அவர்கள் தனது உரையில் “இது மக்கள் பணியே மகேசன் பணி என்று சமய நெறியில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் ஒரு மகானுக்கு எடுக்கப்படும் விழா. சைவப் பண்புடன் பரோபகார சிந்தையும், அழகுகாறு அற்ற உள்ளமும், கோபமற்ற சாந்த குணமும், பிறர் நலன் பேணும் மனப்பக்குவமும் அமைந்த குணவியல்புகளை தமக்குள்ளே கொண்டவர் மனிதநேயர் கயிலாசபிள்ளை அவர்கள். அதனால்தான் எந்த வேளையிலும் உணர்ச்சிவசப்படாது அமைதியாகவும், மனத்திருப்தியும், மகிழ்வுடனும் அவர் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார். அவரது மனிதநேயப் பணி போற்றுதற்குரியது” என்று குறிப்பிட்டார்.

இந்த நிகழ்வில் “எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க” எனும் பொருளில் சிறப்புரையாற்றிய கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் “இது தனிப்பட்ட இருவருக்குரிய பாராட்டு அல்ல. ஒரு பெரும் பணிக்காக நடக்கும் பாராட்டு விழாவாகும். ஒவ்வொருவரும் தனக்காகவும் பிறருக்காகவும் பயன்படும் வகையில் வாழவேண்டும். செல்வம் எல்லோரிடமும் வரும். சிலர் செல்வத்தை புகழ்க்காக பயன்படுத்துவார்கள். அதனையும் கடந்த சிலர் அரும் பணிகளுக்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். மனிதருக்கு மனிதர் அன்பு காட்டியதை சமய வரலாறு சொல்கிறது. உண்மைச் சைவனுடைய அடையாளம் என்பது அன்பை விரித்துக் காட்டுவதாகும். இங்கே மனிதநேயர் தம்பதிகள் ஒருமித்து சேவை செய்கிறார்கள். இவர்கள் விடுதிப் பிள்ளைகள் மீது காட்டும் அன்பு மெச்சத்தக்கது. இவர்களது தெய்வீகமான பணி என்றென்றும் தொடரவேண்டும்” என்று சொன்னார்.

இந்த நிகழ்வின் சிறப்பு அம்சமாக வெளியிடப்பட்ட “எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க... மனிதநேயப் பணிகள்” என்ற நூலை ஆய்வுரை செய்த செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் “ஊரை

நேசிக்கின்ற, உறவை நேசிக்கின்ற, பாரம்பரியத்தை நேசிக்கின்ற, உண்மையான தொண்டை மதிக்கின்ற இரு உள்ளங்களுக்கு இன்று இந்தப் போற்றுதல் விழா நடைபெறுகிறது. வள்ளுவர் சொன்னது போல, நாடு இன்னும் இவ்வளவு துன்பங்களுக்கிடையேயும் அழியாது இக்கின்றதென்றால், இங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பண்புடையவர்களே நாட்டை இன்னும் அழியாது காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றே சொல்லவேண்டும். அத்தகைய பண்புடையவர்களை பாராட்ட வேண்டும் என்ற உலகின் கடமையையே மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர் நீலகண்டன் அவர்கள் இந்த விழாவின் ஊடாக ஏற்பாடு செய்து இந்த நூலை தொகுத்து வழங்கியிருக்கிறார்.

எல்லோரும் இன்புற்றிருக்கவேண்டும் என்று தாயுமானவர் சொன்னதுபோல, இந்த மனிதநேய தம்பதிகள் தான் மட்டும், தனது குடும்பம் மட்டும் என்றில்லாமல் அனைவருக்குமே மனிதநேயப் பணிகளாற்றி வருகிறார்கள். இவர்கள் கடந்த கால போர்ச் சூழ்நிலைகளிலும் கூட, வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளிலுள்ள சிறுவர், முதியோர் இல்லங்களுக்கும், புற்றுநோயாளர் காப்பகங்களுக்கும் நேரில் சென்று அங்குள்ளவர்களுக்கு பல உதவிகளைச் செய்து வந்துள்ளார்கள். ஞானசம்பந்தர் ‘தொண்டர் நாள் தோறும் துதிசெய்து அருள்செய்யும் கேதீச்சரத்தானே’ என்று பதிக்கத்திலே பாடியிருப்பது போல மனிதநேய தம்பதிகள் திருக்கேதீஸ்வர ஆலயப் பணிகளிலும் தொண்டர்களாகப் பெரும் பங்காற்றி வருகிறார்கள். தன்னலம் கருதாது, பிறர்நலம் கருதி உழைத்து வரும் இவர்களது மனிதநேயப் பணிகள் தொடர்பான செய்திகளுடன், நல்ல சிந்தனைகளைத் தரவேண்டும் என்ற வகையில் – தர்மம் செய்யத் தூண்டுவதாக, உலகத்திலே வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டுவதாக அமைந்த சுவாமி விவேகானந்தரின் அருமையான கட்டுரையும், நம் முன்னோர்கள் எவ்வளவு அறங்களைச் செய்தார்கள் என்பதைக் காட்டும் ஆய்வுக் கட்டுரையும் நூலில் உள்ளடக்கம் பெற்று, அபிராமி அந்தாதி, நீலகண்டப் பதிகம் போன்றவைகளுடன் எல்லோரும் இன்புற்றிருப்பதற்கு பலளவிழா நாயகருக்கு அர்ப்பணமாக இந்நூல் வெளிவந்திருப்பதை சிறப்பாகச் சொல்லலாம்” என்றார்.

மாமன்றம் மறுபதிப்பாக வெளியிட்டிருக்கும் அச்சுவேலி சிவஸ்ரீ குமாரசாமிக் குருக்கள் எழுதியிருக்கும் சிவாகமசேகரம் பிரதிட்டா விதி (முதலாம் பாகம்), சிவலிங்கப் பிரதிட்டா விதி (இரண்டாம் பாகம்) ஆகிய இரு நூல்களினதும் அறிமுகமும் இந்த நிகழ்வின் போது இடம்பெற்றது. பல வருடங்களுக்கு முன்னர் வெளிவந்த இந்த இரு நூல்களையும் சிவாச்சாரியார்களது தேவை கருதி, மனிதநேயர் வி. கயிலாசபிள்ளை குடும்பத்தினரது கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சமஷ்கிருதத் துறை விரிவுரையாளர் சிவஸ்ரீ ம. பாலகைலாசநாதசர்மா இவ்விரு நூல்களையும் அறிமுகம் செய்து உரையாற்றினார்.

விழா நாயகர் மனிதநேயர் வி. கயிலாசபிள்ளை பதிலுரை வழங்கியதைத் தொடர்ந்து, மாமன்றப் பொதுச் செயலாளரும், மனிதநேய நிதியத்தின் செயலாளருமான திரு. கந்தையா நீலகண்டன் நன்றியுரை வழங்கினார். இரத்தமலாணை விடுதிப் பிள்ளைகளது தேவாரத்துடன் வைபவம் இனிதே நிறைவுபெற்றது.

- அ. கணகசூரியர்

எந்த மருத்து முறைகளாலும் தீர்க்கப்படாத நோய் இறைவனது திருநாமமாகிய மருந்தால் தீர்க்கப்பட்டு விடும். இறைவனது பேரருளுக்கும் பெருங்கருணைக்கும் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். (பக்தி)

கடவுள் கருணைக் கடலாக இருக்கிறார். அந்தக் கருணைப் பயனை அனுபவிக்க நாம் பயன்படுத்தும் வாளிதான் மிகவும் சிறியது. (பக்தி)

தொடரும் மாமன்ற நிவாரணப் பணிகள்

வன்னியிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து வந்து வவுனியா நலன்புரி முகாம்களில் தங்கியிருக்கும் பொதுமக்களுக்கு அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் பலவிதங்களில் உதவி வருகிறது. இவ்வருடம் (2009) பெப்ரவரி மாதத்தில் ஆரம்பமான மாமன்றத்தின் இந்த நிவாரணப் பணி இப்போதும் தொடர்கின்றது.

மாமன்றப் பிரதிநிதிகள் இதுவரையில் கொழும்பிலிருந்து இரு தடவைகள் அதாவது கடந்த மே, ஜூன் மாதங்களில் வவுனியாவிலுள்ள நலன்புரி முகாம்களுக்கும் அங்குள்ள மருத்துவமனைக்கும் சென்று வந்திருப்பதுடன், நிவாரணப் பொருட்களை நேரடியாகவும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். சமூகசேவை மற்றும் சமூகநலத்துறை அமைச்சர் கௌரவ டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்கள் இதுதொடர்பான சகல ஏற்பாடுகளையும் வசதிகளையும் செய்து கொடுத்திருந்தார்.

இரண்டாவது தடவையாக கடந்த ஜூன் மாதத்தில் கொழும்பிலிருந்து அங்குசென்ற மாமன்றப் பிரதிநிதிகள் குழுவில் திரு. சின்னத்துரை தனபாலா, திரு. நா. கார்த்திகேயன், திரு. வி. நடராஜா, திரு. க. சிவகுமாரன், திரு. கோ. இளையராஜா, திரு. த. திருஞானசம்பந்தர் ஆகியோர் இடம்பெற்றிருந்தனர். மாமன்ற அங்கத்துவ நிறுவனமான வவுனியா ஸ்ரீ சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலய பரிபாலன சபையின் செயலாளர் திரு. ஞா. கேதீஸ்வரன் அவர்களும் வவுனியாவிலிருந்து மாமன்றப் பிரதிநிதிகளுடன் இணைந்து கொண்டார். மாமன்றப் பிரதிநிதிகள் குழுவினர் மன்னாரிலுள்ள நலன்புரி முகாம்களுக்கும், மருத்துவமனைக்கும் விஜயம் செய்திருந்தனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இது சம்பந்தமான செய்திக் குறிப்பு வருமாறு :

இறுதியாக ஜூன் 25ம், 26ம், 27ம் திகதிகளில் நலன்புரி முகாம்களுக்கு நேரடியாகச் சென்ற மாமன்றப் பிரதிநிதிகள், வவுனியா, செட்டிக்கோளம் மற்றும் மன்னார் பொது வைத்தியசாலைகளிலுள்ள நோயாளிகளுக்கும், 2009 ஆகஸ்ட் மாத க.பொ.த. உயர்தர பரீட்சைக்குத் தோற்றவிருக்கும் 700 மாணவர்களுக்கும், வலயம் 4 முகாமிலுள்ள ஏனைய 400 மாணவர்களுக்கும் அவர்களது 22 ஆசிரியர்களுக்கும், 600 குடும்பங்களுக்கும், வலயம் 4 முகாம் வைத்தியசாலைக்கும் தேவையான அத்தியாவசிய பொருட்களை நேரடியாகக் கையளித்திருந்தனர்.

வவுனியா பொது வைத்தியசாலையில், 200 குழந்தைகளுக்கான கம்பளிகள், ஆடைவகைகள், விரிப்புக்கள் மற்றும் சுகாதார துணிகளும், 216 கருவுற்ற தாய்மார்களுக்கான, அன்மம் (Annum) சிறப்புப் பால்மா பொதிகளும், பேபி செரமி பொருட்களும், மாமன்ற வெளியிடான 'சிவ வழிபாட்டு மலர்' பிரதிகளும், 'இந்து ஒளி' சஞ்சிகைகளும், விபூதிப் பொதிகளும் அத்துடன் ஓவன் எனும் ஆரோக்கிய மருந்து வில்லைகள் 11,880 உம் வழங்கப்பட்டன.

பால்மா, தேயிலை, உடுபடவைகள், பாதணிகள், பிஸ்கட், தண்ணீர் போத்தல்கள், பாய்கள், மாணவர்களுக்கு அப்பியாசப் புத்தகங்கள் என்பன பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. வலயம் 4 முகாமிலுள்ள குடும்பங்களுக்கு பால்மா பொதிகள், பிஸ்கட் வகைகள், பாதணிகள், பனடோல் மாத்திரைகள், ஆண்கள் -

பெண்கள் - சிறுவர்களுக்கான உடுப்பு வகைகள், படுக்கை விரிப்புகள், 2 முதல் 10 வயது வரையான சிறுபிள்ளைகளுக்கு அத்தியாவசியமான புரதச்சத்தும் ஏனைய கனியுப்புக்களும் அடங்கிய பீடியா சுகர் (Pedia Sure) பால்மா பொதிகள் முதலியன வழங்கப்பட்டன.

வலயம் 4 முகாம் வைத்தியசாலையில் 108 கருவுற்ற தாய்மார்களுக்கான அன்மம் (Annum) சிறப்புப் பால்மா பொதிகளும், பெண்களுக்கான சுகாதார ஆடைகள் 316 உம், 228 ஐந்து லீற்றர் தண்ணீர் போத்தல்களும், பீடியா சுகர் (Pedia Sure) பால்மா பொதிகள் 216 உம் வழங்கப்பட்டன.

செட்டிக்கோளம் பொது வைத்தியசாலையிலுள்ள சிறுபிள்ளைகளுக்கு பீடியா சுகர் (Pedia Sure) பால்மா பொதிகள் 120 உம், மன்னார் பொது வைத்தியசாலையிலுள்ள சிறுபிள்ளைகளுக்கு பீடியா சுகர் (Pedia Sure) பால்மா பொதிகள் 120 உம் ஜூன் மாத நிவாரணப்பணியின் போது வழங்கப்பட்டன. இவை இந்து மாமன்றத்தின் சமூக நலன் குழுவின் தலைவர் திரு. சி. தனபாலா அவர்கள் தலைமையில் சென்ற மாமன்ற பிரதிநிதிகளால் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. பொருட்களை நேரடியாக முகாம்களில் கையளிப்பதற்கு தேவையான ஏற்பாடுகளை சமூகசேவை மற்றும் சமூகநலத்துறை அமைச்சர் கௌரவ டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்கள் செய்து கொடுத்திருந்தார்.

மாமன்றம் தொடர்ந்தும் நிவாரணப் பொருட்களைச் சேகரித்து வழங்கும் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறது. இடம்பெயர்ந்த மக்களை மீளக் குடியமர்த்தும் வரையில் அவர்களுக்குத் தேவையான நாளாந்த அத்தியாவசியப் பொருட்களை வழங்குவது அவசியமாகிறது. எனவே மக்களும் நலன்விரும்பிகளும் தொடர்ந்து தங்களால் இயன்றளவில் உதவுவார்கள் என நம்புகின்றோம்.

நிவாரணப் பணிகள் தொடர்பாக மாமன்றத்திற்கு கிடைத்த நிதியுதவியிலிருந்து, ரூபா 664,640/- பெறுமதியான பீடியா சுகர் (Pedia Sure) பால்மாவும், ரூபா 243,750/- பெறுமதியான துவாய்களும், ரூபா 521,175/- பெறுமதியான சாரங்கள் மற்றும் பெண்கள், சிறுவர்களுக்கான உடுப்பு வகைகள், பேபி செரமி பொருட்கள், ரூபா 390,000/- பெறுமதியான பால்மா வகைகள், ரூபா 19,600/- பெறுமதியான மாணவர்களுக்கான பேனாக்கள், ரூபா 91,305/- பெறுமதியான சவர்க்கார வகைகள், ரூபா 54,000/- பெறுமதியான பனடோல் மாத்திரைகள் என்பன கொள்வனவு செய்யப்பட்டு கடந்த ஜூன் மாதத்தில் மாமன்றத்தால் வழங்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நலன்புரி முகாம்களிலுள்ள மாணவர்களுக்கு மே மாதத்தில் 10000 அப்பியாசப் புத்தகங்களும் ஜூன் மாதத்தில் 6000 அப்பியாசப் புத்தகங்களும் மாமன்றத்தால் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாமன்றத்தின் நிவாரணப் பணிக்கு ஆதரவாக மாமன்ற பிரதித் தலைவர் திரு. மா. தவயோகராஜா அவர்களும் பீடியா சுகர் பால்மாவை பெருமளவில் அன்பளிப்புச் செய்திருப்பதுடன், மலையக மாதர் முன்னணியினரும் பல நிவாரணப் பொருட்களை மாமன்றத்துக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடவேண்டும்.

எங்கள் மக்கள் வாழ உதவுவோம்

கடந்தகால யுத்த அனர்த்தங்களினால் அப்பாவி பொது மக்கள் பலர் தமது இருப்பிடத்தை விட்டு, சொத்து சுகம் பொருள் பண்டம் இழந்து அங்கவீனர்களாகி நிர்க்கதியான நிலையில் மன்னார் மாவட்ட வைத்தியசாலைகளிலும், முகாம்களிலும் தஞ்சம் அடைந்து சொல்லொணாத துயரநிலையில் வாழ்கின்றனர். அவர்களுக்கு உற்றார் உறவினர் எங்கு உள்ளனர் எனத் தெரியாது. மிகவும் பரிதாபகரமான நிலையில் உடுத்த உடுப்புக்கு மாற்றுடையின்றி கடந்த பல மாதங்களாக அவஸ்தைப்பட்டு இங்கு வந்து சேர்ந்துள்ளனர்.

அவர்களுக்கு மனிதாபிமான - அவசரமான முதலுதவியாக மருந்து, உணவு, உடை முதலியன உடனடியாகத் தேவையாக உள்ளது. இதற்குரிய ஏற்பாடுகளை உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். இக்காலகட்டத்தில் இடப்பெயர்வால் உடல் உள்ளம் சோர்வுற்று மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டு உயிருக்குப் போராடும் எமது ஏழை கர்ப்பிணித் தாய்மார், குழந்தை ஈன்ற தாய்மார், சிறுவர் சிறுமிகள், வயோதிபத் தாய்மார், இன்னும் அனர்த்தங்களால் ஊனமுற்ற சிறுவர்கள் முதியோர்கள் ஆகியோர்களுக்கு உடனடித் தேவையாக மருந்து, சத்துணவு, முதலுதவிச் சிகிச்சை முதலியன அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. அவர்கள் இருக்கும் முகாம்கள், வைத்தியசாலைகளுக்குச் சென்று அவர்களுக்கு உதவி அளிப்பதற்கு போக்குவரத்து வசதிகளுடன், மருந்து, பால்மா, துணி போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்கள் தேவைப்படுகின்றன.

யுத்தத்தினால் தாய் தந்தையரை இழந்தும் பல சிறுவர்கள் நிர்க்கதியாகி உள்ளனர். அவர்கள் போசாக்கின்மை, உடையின்மை, கல்வி வசதியின்மை, இருப்பிட வசதியின்மை மற்றும் நோய் போன்றவைகளால் மிகவும் அவதியுறுகின்றனர். எமது நாட்டில் கல்வி சீர்த்திருத்த முறையில் பதினாறு வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்க்கு கட்டாய கல்வித் திட்டம் உள்ளது. மேற்படி பாதிப்புக்கு உள்ளான எங்கள் மக்களுக்கு வேண்டிய உணவு, வைத்திய வசதி, உடை, கல்வி, இருப்பிடவசதி முதலியவைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது எமது தலையாய கடமையாகும்.

மேலும், அனர்த்தங்களால் பாதிக்கப்பட்டு மன்னார் மாவட்ட அரசினர் வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்ட சிறுவர்கள், வயோதிபர்கள் அங்கவீனர்களாக உடல் ஆரோக்கியமற்று, உறுப்புக்கள் செயலற்று மிகவும் பரிதாபகரமான நிலையில் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் மீண்டும் பழைய நிலைக்கு வருவதற்கு, செயலற்ற உறுப்புக்கள் செயற்பட பயிற்சி வழங்கவேண்டியுள்ளது. மன்னார் மாவட்ட இந்து ஆலயங்களின் ஒன்றியத்தின் மூலம் பயிற்சி பெற்ற சிவதொண்டரணியாக, படித்த இளைஞர்கள் - ஆண் பெண் இருபாலாரும் சீருடை அணிந்து விசேட அடையாள அட்டைகளுடன் நோயாளரைப் பராமரிக்க, 11 பேர் அடங்கிய குழு ஒன்றை அனுப்பி உள்ளோம். அவர்கள் கடந்த மூன்று மாதங்களாகப் பயிற்சி வழங்கி வருகின்றனர். நோயாளர்கள் அங்க அசைவுகள் இன்றி படுத்த படுக்கையில் காணப்பட்டார்கள். அவர்கள் வயோதிபம் காரணமாகவும், கடுமையான நோய் காரணமாகவும் இனிமேல் நடக்க வைப்பது மிகவும் சிரமம் என அவர்களது உறவினர்கள் கூறியும் எமது சிவதொண்டரணியினர் தங்களது விடாமுயற்சியால் காலை, மாலை - இரு நேரங்களிலும் வழங்கிய பயிற்சியால் அவர்களுக்கு சிறந்த முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. இப்பொழுது உதவிகள் இன்றி அவர்கள் நடக்கக் கூடியதாகவும் உள்ளது.

பலவிதமான அரசாபற்ற தொண்டர் நிறுவனங்கள் வைத்தியசாலையில் உள்ள நோயாளர்களுக்கு தங்களால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்தபோதும், போர் அனர்த்தங்களினால் பாதிக்கப்பட்ட நோயாளர்கள் பலர் தொடர்ந்தும் வந்த வண்ணம் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் உடல்நிலை மட்டுமன்றி மனநிலையும் பாதிக்கப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

மன்னார் மாவட்ட இந்து ஆலயங்களின் ஒன்றியம் இது விடயத்தில் சிவதொண்டரணியுடன் கலந்து அவர்களின் மனநிலைப் பாதிப்பை தீர்க்கும் பொருட்டு தெய்வ ஆசிவேண்டி வைத்திய சாலையிலுள்ள ஆயிரம் (1000) நோயாளர்களுக்கு சித்திரை புதுவருடப்பிறப்பு தினத்தன்று(13.04.2009) எமது மன்னார் மாவட்ட ஆலய பிரதம குரு சிவரீ மனோகரசர்மா அவர்களை அழைத்துச் சென்று விடிதி, சந்தனம், குங்குமம், காப்பு (நூல்) மற்றும் உடுபுடவைகளை வழங்கி இருந்தோம்.

இந்தச் சேவை அங்குள்ள மக்களுக்கு ஆனைப்பசிக்கு சோளப்பொரி போன்றதாகும். எமது தொண்டரணி தற்பொழுது சிறுவர்கள் தங்கி உள்ள வாட்டில் உடனடித் தேவையாக பிள்ளைகளுக்கு பால்மாலை வழங்கியிருக்கிறார்கள். இதற்காக, 2 கேஸ் பால்மா பெட்டிகளை வழங்கி உள்ளோம்.

போர் அனர்த்தங்களினால் பாதிக்கப்பட்ட - அகதி முகாம்களில் உள்ள 70 வயதிற்கு மேற்பட்ட, உறவினர்கள் எவரும் அற்ற வயோதிபர்கள் ஆதரவற்ற நிலையில் இருப்பதை அரசு உயர் அதிகாரிகளால் இனங் காணப்பட்டுள்ளனர். இவர்களில் முதல் கட்டமாக குறைந்தது 30 வயோதிபரையாவது எமது ஒன்றியத்தின் மூலம் இல்லம் அமைத்து அவர்களைப் பராமரிப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றோம். அவர்களின் உடனடித் தேவையாக உணவு, மருந்து வசதி, தங்குமிட வசதி எம்மிடம் உள்ளது. ஆனால் அவர்கள் நித்திரை செய்வதற்குரிய கட்டில், மெத்தை, தலையணை, படுக்கைவிரிப்பு என்பன உடன் தேவையாக உள்ளது. இவற்றை, பரந்தமனம் கொண்ட எமது பெருமக்கள், அன்பர்கள் தனித்தோ ஒருமித்தோ அரசாபற்ற நிறுவனங்கள் மூலம் எமக்கு தந்துதவ முன்வந்தால் மக்கள் சேவை மகேசன் சேவை என இறைவன் அவர்களுக்கு நல்லாசி வழங்குவார்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள எங்கள் உறவுகள் சொல்லொணாத துயரடைந்துள்ள இவ்வகையில் அவர்களுக்கு எங்களாலான பணிகள் மேலும் தொடர எல்லாம் வல்ல இறைவன் நல்லருளை வேண்டிநிற்கிறோம். நாம் சிறப்பாக "முதியோர் இல்லம்" சேவையை நடத்த உங்கள் அனைவரது ஒத்துழைப்பும், உதவியும், ஊக்கமும் கிடைக்கும் என நம்புகின்றோம். எமது பணியை தொடர்ந்து நடத்த இதுவரைகாலமும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம், மனிதநேய அமைப்பு ஆகியனவற்றுக்கும் திரு.கயிலாசபிள்ளை ஐயா அவர்களுக்கும், திருமதி அபிராமி கயிலாசபிள்ளை அம்மா, திரு.கந்தையா நீலகண்டன் ஆகியோருக்கும், அவர்களது அளப்பெரும் சேவைக்காக நன்றியையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட மன்னார் தூர்க்கையம்மன் சிறுவர் இல்லம், மனிதநேய பெண்கள் அபிவிருத்தி பயிற்சி நிலையம், வைத்தியசாலையில் கடமையாற்றும் சிவதொண்டரணி, இளைஞர்கள் அணி முதலியவற்றோடு எமது முதியோர் இல்லப் பணிகளையும் அவசரமாக முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் இருப்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

மன்னார் மாவட்ட இந்து ஆலயங்களின் ஒன்றியத்தினர்.
(அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் அங்கத்தவ நிறுவனம்)

மாமன்றத்தின் நிவாரணப் பணிகள்

மாமன்றத்தின் நிவாரணப் பொருட்கள் சேகரிப்பு நிலையமான பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நலன்புரி முகாம்களுக்கு அனுப்புவதற்கு தயார் நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பொதி செய்யப்பட்ட நிவாரணப் பொருட்களுடன், மாமன்ற உறுப்பினர்களும் தொண்டர்களும்.

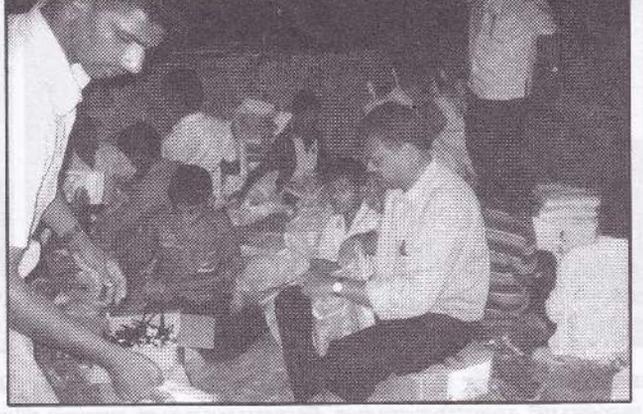

நலன்புரி முகாம்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட நிவாரணப் பொருட்கள் வாகனத்திலிருந்து இறக்கப்படுகின்றன.

நலன்புரி முகாம்களை சென்றடைந்திருக்கும் மாமன்றத்தின் நிவாரணப் பொருட்களுடன் மாமன்ற உறுப்பினர்களும் ஏனையோரும்.

மாமன்றத்தின் நிவாரணப் பணிகள்

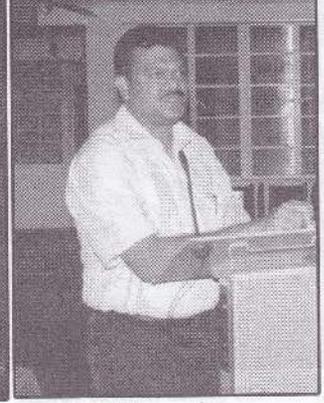
மாமன்றத்தினால் நலன்புரி முகாம்களுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டேன் நிவாரணப் பொருட்கள் வாகனங்களிலிருந்து இறக்கப்படுவதையும், அவை பொதி செய்யப்படுவதையும், மாமன்ற உறுப்பினர்களும், ஏனையோரும் பொருட்களை மக்களுக்கு வழங்குவதையும் இங்கு காணலாம்.

மாமன்றத்தின் நிவாரணப் பணிகள்

மாமன்றப் பிரதிநிதிகள் மன்னார் மாவட்ட நலன்புரி முகாம்களுக்கும், மருத்துவமனைக்கும் நேரில் விஜயம் செய்தபோது, சிகிச்சை பெற்று வரும் ஒருவரை பார்வையிடுகிறார்கள். மன்னார் சிவதொண்டர் அணி அவசர சிகிச்சை முதலுதவிப் பிரிவினரும் காணப்படுகிறார்கள்.

இறையருள் வேண்டிப் பிரார்த்தனை நிகழ்வு (07.06.2009)

சுவாமி சர்வரூபானந்தா மகராஜ், திரு கந்தையா நீலகண்டன், திரு ந. கார்த்திகேயன் ஆகியோர் உரையாற்றுகிறார்கள்.

பிரார்த்தனை நிகழ்வின் போது கலந்துகொண்டோர்.

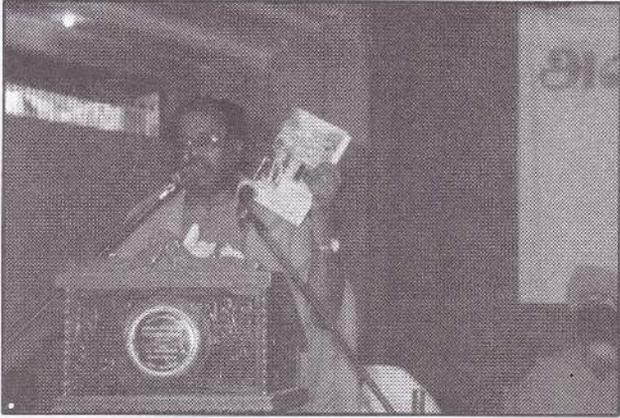
**தெய்வத்திருமகள் கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின்
முதலாவது குருபூசை வைபவத்தின் போது (03. 07. 2009)
“தெய்வத்திருமகளின் வாழ்வும் பணிகளும்” நூல் வெளியீடு**

மாமன்றத் தலைவர் திரு. வி. கயிலாசமிள்ளை சிறப்புரையாற்றுகிறார்.

மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன் வெளியீட்டுரை நிகழ்த்துகிறார்.

செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் உரையாற்றுகிறார்.

மாமன்றத் தலைவர், பொதுச் செயலாளர் மற்றும் பிரமுகர்கள்.

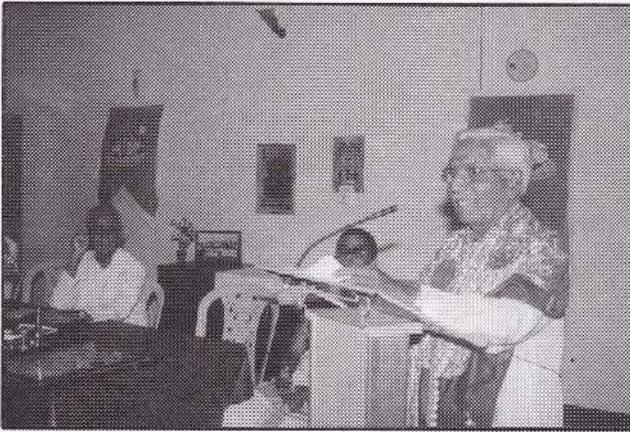
மாமன்றத் தலைவரிடமிருந்து செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் அவர்களின் தாயாரும், ரிஷி தொண்டுநாதன் சுவாமிகள் அவர்களின் தாயாரும் நூலைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

**வைத்தியகலாநீதி க. வேலாயுதபிள்ளை
நினைவுப் பேருரை (15. 03. 2009)**

பிரதம விருந்தினர் கவாமி சர்வரூபானந்தா மகராஜ் அவர்களுடன் மாமன்றத் தலைவர் திரு. வி. கயிலாசபிள்ளை, பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் கிறைவணக்கம் செலுத்துவதையும் சிறப்பு விருந்தினர் திரு. த. முத்துக்குமாரசாமி உரையாற்றுவதையும் காணலாம்.

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் நினைவுப் பேருரையாற்றுவதையும், விடைக்கொடிச்செல்வர் சின்னத்துரை தனபாலா பேராசிரியருக்கு பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிப்பதையும் காணலாம்.

நிகழ்வுக்கு வருகை தந்திருந்தோர்.

மாமன்றத் தலைவையக திருக்கோவிலின் வருடாழை நிகழ்வு (08. 05. 2009)

மாமன்றத் தலைவர் மனிதநேயர் வி. கயிலாசபிள்ளை அவர்களது கௌரவிப்பு விழாவின் போது, இரதமலானை ஸ்ரீ கற்பக விநாயகர் ஆலயத்திலிருந்து அழைத்து வரப்படுவதையும், நல்லை ஆதீன முதல்வர் "மனிதநேயர்" பட்டத்தை வழங்குவதையும் காணலாம்.

மாமன்றப் பிரதிநிதிகள் திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத்திலும், மள்ளாரிலுள்ள "இலண்டன் ஸ்ரீ கனக தூர்க்கை அம்மன் சிறுவர் இல்ல" பிள்ளைகளுடனும்.

இரதமலானை, கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி வளாகத்திலுள்ள அருள்மீத கற்பக விநாயகர் ஆலயத்தின் எழுல்மீத தோற்றம்.

அமரர் க. இராஜபுவன்ஸ்வரன் அவர்களுக்கு மதுரை ஆதீனம் "சைவக் காவலர்" விருது வழங்கிக் கௌரவித்த நிகழ்வு